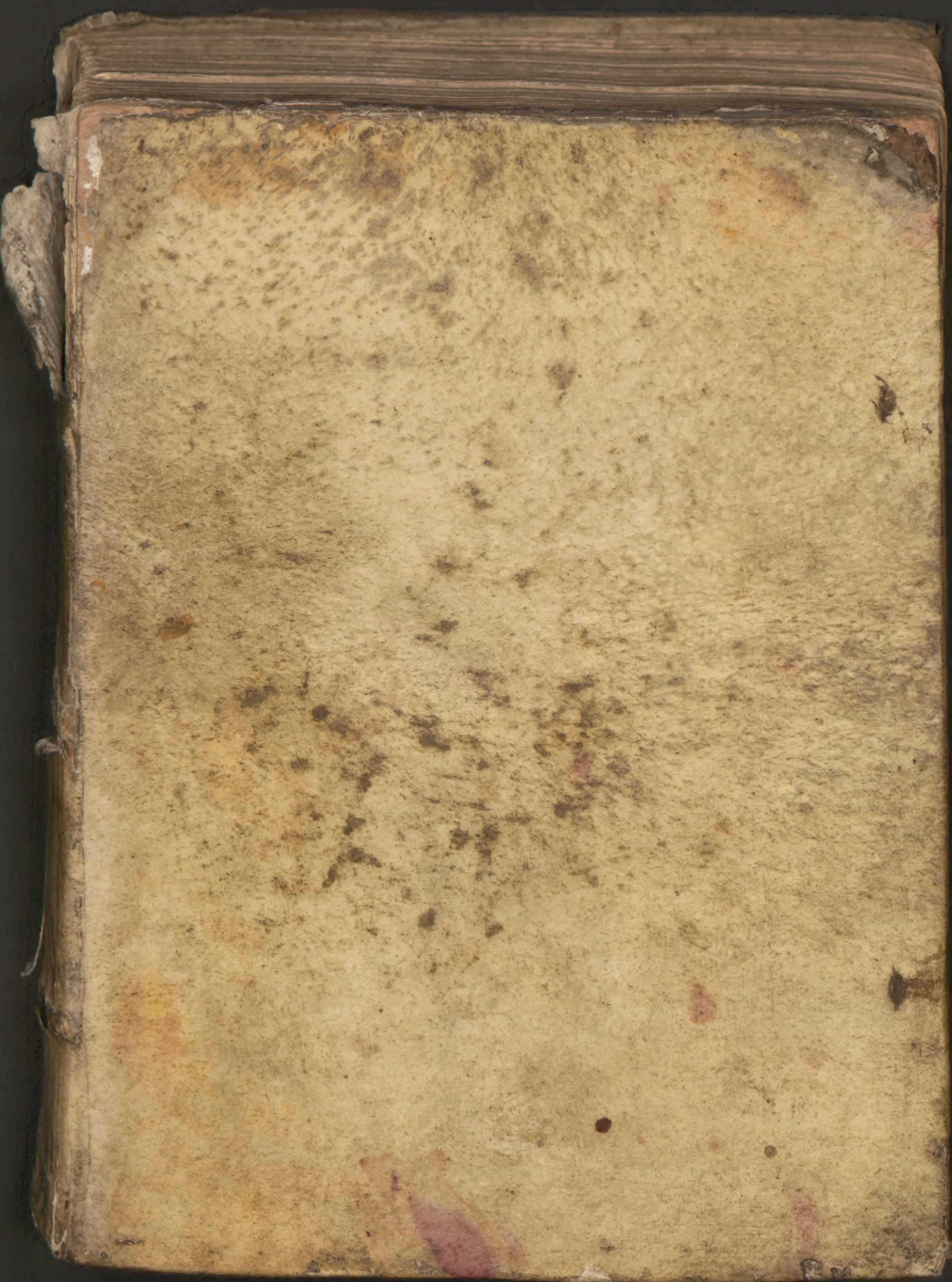
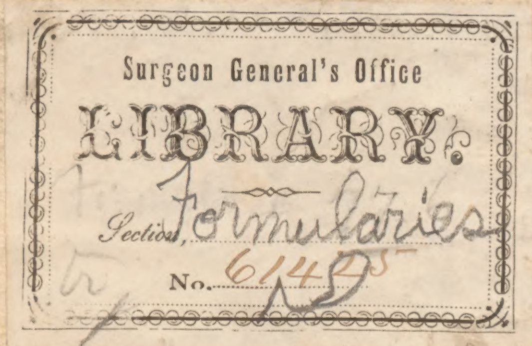

NATIONAL LIBRARY OF MEDICINE
1836

Surgeon General's Office
LIBRARY.
Section, Formularies
No. 6145

J. J. Fatmulaires

Instrue præceptis animum nec
discere cesses
Nam sine doctrina vita est quasi
Mortis imago.
Dion: Catal. 3.

Medicamenta tibi sint certa et pauca
usurpanda, eaq; quibus maxime usu
fidere possis. Nam si volueris multa
assequi multiplici sensuum varietate
eo venies, ut nulli tuto confidere possis.
Aphoris: XIX Joan: Damasceni ad Filium.

Invenire aliquid eorum, quæ inventa non,
dum sunt, aut semiperfecta ad finem
perducere, scientiæ votum ac opus eē videtur
Hippocrat: lib. de Arte.

Argentorati.

MDCCXXII.

d. 9 Octobr:
hæc
scripsit

also under (J) G. M. D. in author.

3.

* * *.

Non fingendum aut excogitandum, sed inveniendum quid natura faciat, aut ferat. BACON.

* * *.

Artem Experientia fecit, exemplo monstrante viam. MANILIUS.

* * *.

Sacra sacris hominibus cōmunicanda; profanis vero nefas, prius quam scientiæ mysteriis initiati sint. HIPPOCRATIS Lex. No. 3.

* * *

Bonus magister experientia est: Opus est vero, et ipsum periculum facere, imperientia namq; timoris causa est.

ARETÆUS CAPPADOX. lib. II. c. I. de morb: acut.

* * *.

D. Meisner.
Conc. XXVII. de Noviss:

Maximum eorum, quæ scimus, est minimum eorum, quæ ignoramus. Omnis enim nostra scientia, quando ad summum pervenit fastigium, est verbum defectivum, cujus clausula est:

CÆTERA DESIDERANTUR.

Gregor. Naz:

Quemadmodum inutilis est Pietas, si Scientia discretione careat: Ita nulla est Scientia, si utilitatem Pietatis non habeat.

In Medico ee debet pecuniæ contemptus, pudor modestia in vestitu, judicium, lenitas, urbanitas, munditiies, recta eloqutio, superstitionis aversatio, et præstantia summa. Insunt quoq; in Medicina, quæ requiruntur ad coercendam intemperantiam inscitiam, avaritiam, concupiscentiam rapinamq; ac impudentiam Hippocrat: de decent: orn: ᛫. 5.

De Medicina.

De inventoribus Medicinæ varii, variis habuerunt opiniones. Naso Apollinem Medicinæ inventorem statuit, eundem enim loquentem hoc modo introduxit.

Inventum Medicina meum est, opiferq; per orbem
Dicor, et herbarum est subjecta potentia nobis.

Metamorph. Lib. 1. v 521.

Parens Poesis, Homerum volo, Pæonem (Iliad Libr 5. narrat Martem à Diomede vulneratum, auxilio Pæonis, dolorem lenientia medicamenta inspergentis, curatum fuisse) Æschylus Prometheum: et Pindarus Chironem: Ægyptii v. teste Diodoro Siculo Isin credunt Medicinã invenisse. vid Barchusen Hist: Medic: Dialog: 1. p. 2. seq.

Medicinam quondam paucarum fuisse scientiam herbarum, quibus sisteretur fluens sanguis, vulnera coirent pauslatim memoriæ prodidit Seneca Epist: ad Lucill: XCV. vid Barchus: Hist: Med. Dial. 1. p 19.

Sectæ Medicorum principes tres fuere et vigu: ab Hippocrate usq; ad nostra tempora floruerunt 1 Dogmatica, 2 Empirica et 3. Methodica vid. Barchus. l. c. p 22.

A multis, ybi iter medicinam olim fuisse studium servis tantum proprium, verum contrarium multis exemplis probari potẽ, sic Chiron. Æsculapius. Machaon et horum posteri in summo honore à plerisq; nationibus habiti sunt. Quotusquisq; nescit? Hippocratem Dioclem, Erasistratum etc: et apud ipsos Romanos Asclepiadem, Celsum, Sextium, Nigrum, Juliam Bassum etc: non servos sed liberos homines fuisse et ab omnibus honorificentissime appellatos vid Barchus. Hist: Med. Dial. 1. p. 11.

Tempore Cæsarum plures medici in honore magno habebantur. Ipse Julius Suetonio Scribente omnes Medicinam Romæ professos, civitate donavit Bauh. l. c. p. 12.

Ipse Augustus, quos honores, quam pecuniæ copiam non dedit Antonio Musæ propter egregiam sanationem in se institutam. Præter hoc concedebat ipsi libertus enim erat, usum anuli, equitibus alioquin familiaris tantum vid Barch. Hist. med. Dial. 1. p. 13.

Finem Medicinæ duplicem statuit Bohn: ipse primarium ẽe sanitatis conservationẽ atq; restitutionem: alterum v. seu secundarium ẽe Justitiæ in quibusdam causis administrationem curationem. vid: Lib. de Offic: medic: duplic: Part: 2. de offic: Med. Forens. c. 1. p. 532.

DE MEDICINA.

Methodus mathematica eximiæ utilitatis ē in medicina ut in omnibus aliis scientiis, quod suo jam tempore divinæ scientiæ Princeps cognovit hinc ad Thessalum filium ita scribit: Ad cognoscendam geometriam et numerorum scientiam, mi fili, multum studii adhibeto, non solum enim vitam tuam illustrem et ad multa comodam in humanarū rerum statu efficient, sed et animam acutiorem, et clariorem reddent, ad omnium, quorum usus in medicina expetitur utilitatem consequendam. Etenim geometriæ cognitio, quæ multiformis ac varia ē, et omnia cum demonstratione transigit, utilis erit, quapropter ad hujusmodi experientiæ facultatem pervenire sedulo stude. vid. Fr: Hoffm: Tom. 1. Syste: med: p. 41.

Deorum im̄ortalium inventioni consecrata ē ars medica videlicet Tuscul: Quæst: Libr: 3. dii primum inventores suos assignavit Medicina, cœloque dicavit Plin: Lib: 29. c. 1. vid: Le Clerc Hist: de la Medicine Prem: Partie Lib. 1. c. 2. p. 3.

Duplex est officium Medici, alterum hominem à doloribus, à morbis ac matura morte vindicare, alterum ægritudines, quibus corpus affligitur jam præsentes arte depulsare vid: Præfat: Frid: Hoffm: in Medicin: Systematic: Tom. II.

Existimatio Medici valde infringitur et cadit, si vel temerario ausu quoscunque Morbos, etsi graviores fuerint vilipendat, atque felicem eventum in omnibus sperare jubet, velut multum fecisse videatur, levioribus quoque pathematibus magnum periculum tribuat, cum è opposito, in priori casu ægri sub optima restitutionis spe moriantur; in altero vero sine periculo, nedum perceptibili, quin dicam notabili convalescant, et id quod utrumque vel impostorum vel imperitorum est, vid. Tom: Diss. 6. Diss. 15. Dan: Goschwitz: p. 4.

Medicinam cito addiscere non est possibile, propterea, quod impossibile sit, statam ac certam doctrinam in ipsa fieri Hippocrat: de Loc: in Homine t. 50. et in Epistola ad Democritum. Ego ad finem medicinæ nondum perveni, licet jam senex sim, neque etiam ipsius inventor. Æsculapius. vid: Bohn: de Offic: med: duplici: p. 7.

Tanta artis salutaris dignitas est atque potestas, ut non modo ad vitam cum sanitate tuendam, morbosasque affectiones persanandas, salutaria suppeditet consilia atque auxilia sed et Jure Consultis, in gravioribus casibus, ubi de hominis vita et morte fama et felicitate agitur viam monstret, et fundamentum suggerat, cui innitentes, ipsi postea quod Justitia poscit decernere possint et exsequi vid: Diss: Fr. Hoffm: De Læsionibus Externis Abortivis, Venenis ac philtris Tom. Diss. 7. Diss. 25. in proœm: lege

De Medicamentis in Genere.

Per medicamenta intelligo non ea tantum quæ è pharmacia petuntur, sed omnia ea, quæ in salutem et auxilium idonea et morbis oppugnandis apta existunt sive ad alimentorum sive pharmacorum vel in elementorum classe vel alias res externas sint referenda. vid. Frid. Hoffm. Diss: de usu et abusu benignorum remediorum p. 5 seq:

Recte in ~~div~~ remedia in blanda et benigna, vel in fortiora et violentiora, sive securiora et minus secura soleant dispesci. vid. Diss: Hoffm: alleg: in §. subin.

Per benigna remedia indigitamus illa, quæ moderate agunt, blanda sunt, neque facile majori etiam quantitate exhibita, corpus sanum et validum afficiunt vid: Fr. Hoffm. Diss. alleg. p. 6.

Insecura remedia dicuntur, quæ validiori naturæ minus amico principio instructa, minori in dosi exhibita vehementer commovent fortes evacuationes vel provocando vel valide motus naturæ sistendo.

De Empiricis.

Scatet ejusmodi medicastrorum turba sub Ciarlatanorum seu Charlatanorum nomine, non Italia tantum, quæ ideo Provincia seu Patria Ciarlatanorum audit sed Anglia quoque, Belgium, Gallia imprimis Metropolis hujus Lutetia, Ast de Germania haud inique vulgari proverbio adseritur Plus esse medicastrorum in hac, quam muscarum sit in Armenia: seu prout nonnemo scriptorum ait, Copia passim Medicorum (Medicastrorum) Germania ita fere obruitur, ut vel Medico opus sit, qui a Medicis illam purget. vixque ullus terrarum angulus qui non ab infectis his inquinetur. Quippe.

Fingit se Medicum quivis Idiota,
sacerdos, Judeus, Monachus, Histrio, Rasor,
Anus, Miles, Mercator, Cerdo, Nutrix, et Arator,
Lamia, Decoctor, Pharmacopola, Magus.

vid: Joh. Bohnii Tr: de officio Medici duplici Cap. III. p.32.

Causæ Empiricos foventes sunt juxta Patin lettre 118 ipsi Magistratus, ubi dicit, c'est la faute des Juges, qui les (agyrtas) souffrent adeo quidem ut de officiali quodam regio eminentioris ordinis et nominis lettre 149. scribat: Il est mort de la main d'un Charletan, lui meme, dont la charge etoit de chasser cette sorte des gens. etc. vid: Joh. Bohn: Tr: de offic: Medici: dupl: Cap. III. p.38.

La partie qu'un home de bon sens doit prendre par rapport à la Medicine, c'est de ne se fier pas au premier venu; car in hac artium sola evenit, ut cuicunque Medicum se professo statim credatur, cum sit periculum in nullo mendacio majus. Plinius Lib: 29. c. 1. vid: Hist: de la Medecine de M. Clerc p. 370.

De Empiricis.

Profecto inter omnes artes tam liberales quam mechanicas nulla tot impostoribus scatet quam sancta Medicina: hinc non sine magna ratione acutus Palingenius in Leone p. m. 106. et seq: jam suo tempore magistratum implorauit his verbis.

Vos quibus imperium est, qui mundi
 frena tenetis
Ne tantum tolerate nefas! hanc
 tollite pestem!
Consulite humano generi! quot
 nocte dieque
Horum carnificum culpa mittuntur
 ad orcum!
Vel perfecte artem discant vel
 non medeantur.
Nam si aliæ peccant artes tole-
 rabile certe est,
Hæc vero, nisi sit perfecta est
 plena pericli
Et sævit tanquam occulta et
 domestica pestis.

Ea est hominum infirmitas et credulitas ut sæpenumero agyrtam, sagam aut aniculam docto medico anteponant, et illos constat omnibus temporibus fama et opinione vulgi medicorum quodammodo rivales fuisse, et de curationum celebritate cum iisdem certare solitos, Est et altera causa, ægrotantium ingratitudo, quæ plerumque maxima est, quotiescunque maximis fuerint morbis sanati; Res scilicet institutum est ac geritur juxta veterem ironiam.

Dantur coquo minæ decem
 medico drachma,
Adulatori talenta quinque
 Consultori fumus.
Scorto talentum, Philosopho
 triobolum.

vid Joannis Antonides van der Linden Manuduct: ad Medicin. p. 106.

Ærumnas et miserias, quibus Medici therapiam et Clinicen exercentes cumulantur sat vivide enumerat et describit Wolfg. Henricus Eindtel in Tr: Varsavia physice illustrata. p. 177. seqq.

De Medicamentis ex Balsamo Peruviano Nobilissimis. 7

Si destillatur cum ▽a simplici ex vesica exhibet o̅l̅u̅ fragrantissimu̅ rubrum, omnis empyreumatis expers, sed ex ✝︎ʃ vix ℥ß obtinetur. vid. Fr. Hoffm: Obs. Phys. Chym. Observ: XXIII. p 77.

Balsamum Peruvian: est ē album aut nigrum. Illud optimum et primarium judicatq balsamumq incisionis dicitur, quia sponte ex Hoiziloxi et Hernandez dicta vasta magnitudinis arbore, levi incisione vulnerata destillat, teste Monarde. limpidum ē, et terebinthinæ habet consistentiam, odoris fragrantissimi, estq rarius et carius nigro, sed cavendum ne terebintina, vel laricea adulteratum p vero obtrudatur. Nigrum v cujus ingens quantitas ad nos adfertur, decoctione ex ramis, corticibq, foliis arboris Clusio teste coment in Monardum p. 302. paratur atq extrahitur. Geminu̅ coloris ē fusci, saporis et odoris penetrantis atq fragrantis fluidum quoq promptq totum ▽ rect: dissolvitur: vid: Frid: Hoffm: Dissertat: Dec: II. p. 4.14. seq. indigitat ibidem balsamum hunc nostris temporibq styrace pessime adulterari adeo ut genuinum vix ampliq in officinis reperiatur.

Balsamum hoc solutum in ▽ rosaru̅ rectificatissimo nobilissimarum viriu̅ essentiam constituit vid: Dec: II. Diss. Frid: Hoffm: p 415.

Ex hoc Balsamo præpare docet Fr: Hoffmanus ▽um suum volatilem balsamicu̅ ejusq virtutes describit in Observ: Physic Chym. Obs. XXIII. p.m. 78.

DE TEMPERAMENTIS.

Tenendum est, aliud esse temperamentum mixti, aliud vivi Corporis, illud omnibus etiam inorganicis et inanimatis competit; hoc tantum de vivis prædicatur organica structura et anima præditis. Si enim temperamentum mixti efficit tantum commixtione elementorum sive partium corpus constituentium. Aliter se res habet cum temperamento vivi corporis ubi non tam ad materiam sive elementorum commixtionem respiciendum est sed potius ad ipsum motum tam progressivum quam intestinum, partiumque solidarum impulsum qui dicti motus vitam absolvunt: vid: Fr. Hoffm: Diss: de Temperament. p. 8.

10.

De Oleis Variis.

Quæcunq; olea fortis et penetrantis saporis sunt, et cæteris sunt ponderosiora ea majori calefaciendi sanguinisq; motum intestinum augendi et exagitandi vi pollent præ iis, quæ leviora sunt et minus penetrantis saporis. Hinc ubi intensus in morbo quodam est calor pulsus frequens et validus, ibi ab ejusmodi oleis non nisi periculum metuendū est. vid Fr: Hoffm: Observ: Physico-Chym: L. 1. Obs: VIII. p 32.

Olea æsthera pura et ad præscriptionē Fr: Hoffmanni elaborat efficacissimū exhibent remedium in morbis ab atonia nervorum et circulatione sanguinis impedita provenientibus prout consum usum ipse ac lapsa comprobatum tradit Fr: Hoffm: in Observ: Phys: Chymicis Obs: XXVIII. p. 90. seqq.

DE AMBRA

Ambra vocatur in Ambar
Ambarum etc: vid: Ross. Lentil:
Miscellan: Med. Pract: Part: III
p. 255. it: Castelli Lexicon medicū
sub Tit: Ambar. ——

De Ambra.

Diu multumque adhuc inter medicos et rerum naturalium scrutatores quæstio de origine ambræ agitata fuit. Nonnulli fœturam regni animantium alii vegetantium esse contendunt. Illi ambram esse stercus cujusdam avis peregrinæ orientalis, asserere non erubescunt. Alii contra asseverare conantur ambram esse speciem mellis, quod apes rupibus maris apponunt, quod postea calore solis attenuatum et digestum ejusmodi substantiam fragrantem exhibeat. Verum præter multas alias rationes ea maxime huic opinioni repugnat, quia omnia resinosa vegetabilium corpora levi labore in SV. rectificato phlogisto solvuntur et extrahuntur cum tamen id ipsum non fiat cum ambra quæ difficillimæ est solutionis in ejusmodi spiritu. Et quia observamus corpora inflammabilia, quæ ex terra nascuntur ut Succinum, bitumen Judaic. Carbo fossilis, etiam difficilioris esse solutionis, neque tam libenter conjugium inire cum liquore valde spirituoso; hinc subscribimus eorum sententiæ, qui statuunt, ambram ad bituminis genus esse referendam, cujus natales sunt in terra et ex cujus visceribus fluctuum maris impetu ac vehementia evellitur et defertur in mare. vid. Fr. Hoffmanni Observ. Physic. Chym. XVIII. p. 67. seq. describit ibidem Essentiam Ambræ peculiari modo præparatam.

De Camphoræ Natura et Virtute.

Camphora est foetus arboris glandi, fera, quæ sponte et copiosissime crescit in Japonia, in Sumatra, in Insula Borneo Indiæ orientalis. Tota arbor ejusq; folia cortex et radix ac lignum quoq;, oleoso humore turgida, fragrantissimum camphoræ odorem emittunt. dicitur ad quercus magnitudinem quandoq; assurgere. Hic oleosus humor ex arborum cortice solis æstu vel sponte transsudat vel ex fisso aut inciso ligno prolicitur et paullo rarior e. vid: Fr: Hoffm: Observ: Physico. Chymic: Medic: XIII. p 48.

Quoniam camphora accensa tota avolat, nullo cinere vel terra remanente et insuper tota in 🜈 rectificatis. solvitur porro in vase clauso tota beneficio ignis in sublime fertur longissime abê à resinorum natura minimeq; ad illarum classem referri posse. Nec locum habet camphora inter salia volatilia, nullum n̄ salis, oleo etiam valde imbutum ~~et~~ in flammam abit et tam promptam et intimam cum rectificatissimo inflammabili spiritu init societatem ut in ea tota dissolvatur. Et cum camphora solutionem cum aqueis menstruis penitus aversetur, quomodo Θibus illa annumerari possit ego quidem non video. vid. Hoffm. obs: Phys: Chym: Med: l.c. p. 49.

Camphora juxta sententiam Hoffmanni l.c. p 50. nil nisi oleum volatile tenuissimum est, at coagulatum non liquidum. id quod modo laudatus autor l.c. firmissimis rationibus corroborat.

Nullum in universa fere remediorum classe datur discutiens, quod cum camphora comparandum sit, siquidem humores in tubulis hinc inde stagnantes prompte dissolvit ut vel exhalent vel in motum redigantur, unde summo cum fructu non modo in omnibus doloribus ac tumoribus, sed et in omnibus ~~[illegible]~~ inflammatoriis erysipelaceis affectibus 🜈 Vini camphoratum adhibere, longo usu atq; experientia comptum exploratumq; e. vid. Hoffm: l.c. p 54.

Internum camphoræ usum minime reformidare debet solers et peritus medicus siquidem camphora ad ʒj in o°o amygdal. d. vel 🜈 soluta et sano homini cum copioso vehiculo exhibita, corpori nec sensibilem æstum ingerit, neq; auctiorem pulsum, qui intensioris circuli sanguinis index est efficit, ut potius manifestum refrigerium maxime circa præcordia non pauci inde persentiant. Neq; enim sitim movet aut urinam reddit coloratiorem, quod ab omnibus aliis calidioribus fit. vid. Fr: Hoffm: Obs: Phys: Chym: Med: XIII. p. 54. seq.

-ag et balsamum liquidum prout istud Fr: Hoffman: præparandum docet in Observ. Chym: Physic: Obs. XXII. p 74. in medicina et Chirurgia egregiis usibus inservit. Notum quippe ē, cum Vcis vehiculis et menstruis camphoram non posse misceri sed statim ferri præcipite hac ē ratione intima mixtio obtineri potē. Hinc comodissime ita miscetur cum collyriis cum epithematibus ad caput cum cataplasmatibus et gargarismatibus.

<u>Ad inflamationē oris et faucium</u> utilissimum ē gargarisma, sir. ge. Væ flor. sambuc. vel salviæ aut rosar:
portio nitri et pauxillum hujus solutionis admiscetur.

Gargarisma in inflamatione oris et Faucium.
describitur hoc p. 161. sub Tit: Angina:

Le Camphre est une Resine qui coule du tronc et des grosses branches d'un arbre semblable au Noyer, que l'on trouve dans l'Isle de Borneo et à la Chine. Elle se fige au pied de cet arbre en petits grains secs, friables, legers, blancs transparents; d'une odeur forte et penetrante, d'un gout acre tirant sur l'amer et echauffant beaucoup la bouche. Plusieurs grains tombant les uns sur les autres se collent legerement ensemble et font des masses plus ou moins grosses qui etant un peu pressées entre les doigts ~~[illegible]~~ s'egrenent aisément: On les ramasse doucement en prenant garde qu'il ne s'y mele de la terre ou quelques autres ordures. C'est

cette matiere qu'on appelle campher brut. On le raffine en Hollande, et on est si persuadé que les Hollandois seuls en ont le secret, que quand nos Marchands ont du campher brut, ils le leur envoyent pour le raffinage mais Mr. Lemery en a fait l'operation qui est la plus simple et la plus facile du monde et il ne tient plus qu'a nous de revenir d'une prevention trop favorable aux Etrangers. vid Histoire de l'Acad: Royale des Sciences. 1705. p. 59.

On tire par incision de la racine de l'arbre qui porte la canelle, une liqueur qui a une forte odeur de campher, ce qui a fait croire autrefois à quelques naturalistes mal informez, que tout le campher venoit de cet arbre: mais une connoissance plus exacte de l'origine du campher à fait rejetter cette opinion. vid: Mem: de l'acad: Roy: des Sc: 1705. p. 39.

On trouve une odeur de campher dans plusieurs plantes, comme dans celle qui à cause de cette odeur est appellée camphorata, dans l'Abrotanum, dans l'Aspic ou grande lavande dans le romarin vid Memoires de l'Acad: Roy: des Sc: 1705 p. 39.

De Variolis et Morbillis.

Causa hujus febris exanthematicæ ē materia quædam subtilior, acris caustica et inflamatoriæ indolis, quæ sub sanguinis et humorum involucro diu delitescit, et quadam quasi interna fermentatione sese extricat, primoqz ad partes nervosas delata, illa, quæ incipienti huic morbo accedunt symptomata nimirum horrorem cum frigore dolores artuum, dorsi et capitis vomitus vel in alvi adstrictiones, deliria etc: efficit donec tandem ipsa hæc acris caustica materia temperata atqz ad habitum corporis expulsa interiores partes deserat, quod circa 4tū diem ordinaria naturæ lege evenire solet. vid. Fr. Hoffm: Med. Cons. P. II. p 176. seq.

Summam materiæ variolosæ acrimoniā atqz adeo infelicem morbi eventum divinare licet, si statim in principio morbi vehemens dolor dorsum, os coxendicis et lumbos excruciat, si mens alienatur et caput multo sanguine turgidum apparet, si summa virium debilitas jungitur et statim secundo die maculæ erumpunt non rubicundæ, sed purpureæ, quæ speciem purpuræ mentiuntur, cum cutis asperitate. vid. Fr. Hoffm. Med. Cons. P. II p 177.

Periculum quoqz portenditur, si universum corpus hisce exanthematibus obsessum ē, siqz non satis elevantur nec pure albo replentur, sed in medio foveam vel punctulum nigricans ostendunt, aut ad colorem lividum nigricantem accedunt. Si facies non turgescit nec urina sedimentum deponit licet aliqz fluida sit vid. Fr. Hoffm. l.c. p 178.

Invasio prima fit sine horrore aut frigore notabili, ubi ū tale quid, ubi et pulsus ataxia, motus convulsivi occurrunt deterior utiqz ē prognosis et metus inflamatoriæ invasionis in aliquo viscere oritur post meridiem maxe languor lassitudo, calor, sat levis, capitis turbatio gravativa vertiginosa, q notabilis dolor, & ciborum fastidium imo apud multos odor amarus et adversus varius nec valde utiliter vomitus vid. Carl. Hist. Med. c.V. p 96.

~~Licentia~~ Obstructio alvi eruptionis tempore est pene ordinaria nec tum temporis irritanda. Si ū ante variolarum eruptionem nimis diu extiterit alvi adstrictio: diarrhoeam gravem post se trahit sub eruptione retrocessionem inducentem; ubi contra variolæ retrocedentes diarrhoeam & convulsiones causantur. vid Carl l.c p 97.

De Variolis et Morbillis.

Si æger variolans jam añum excesserit decimum, si plethoricus, vitæ sedentariæ deditus, multi cibi et potus fuerit, impr: si vires constent, insignis sang: orgasmus cum agrypniis, præcordiorum anxietatibus, pectoris oppressione, pulsu celeri, æstu insigni, partium tremoribus, convulsionibus jam præsentibus, vel metuendis, oculorumque rubore, ac certa corporis dispositione interna, Venæ sectio in morbi principio ante variolarum eruptionem cum sana ratione et salva conscientia suaderi et admitti potê vid: Böttcher Scrutin: Medic: Hafn: edit: 1724. p. 9. seqq.

Fallaci nititur ratiocinio cōmunis traditio. quod pueros à variolis et morbillis præservet scabies, non vera experientia; quæ nobis multa in contrarium suppeditavit ~~experientia~~ exempla puerorum, scabie infectorum, qui turpi hac larva vix deposita, personam alteram illam induerunt, ac in castris variolosorum militarunt vid Hist. Vratislaviens: MCXCIX. p 27 seq.

De Variolis et Morbillis.

Quaeritur num Vomitoria vel in lagantia et Clysteres in variolarum vel morbillorum affectu tuta sint an vero singularis potius noxa ab his metuenda? At vero sana in Medici periti ratio horum usum et abusum facile determinabit: Nam certe corpora hisce affectibus correpta quovis in tempore subinde hisce remediis exercere conatus erit omni prudentia ac scopo vacuus, inde debilioribus subjectis non sine periculo; si vero indicium adfuerit saburra acida biliosa in ventriculo et duodeno existentis, praestat utique hanc moderato emetico cum laxante v. gr. Manna decocto mixto prius evacuare ita ut benignior certe et tolerabilior sine ingenti quoque copia exanthematum, succedet morbus. Quod vero alvum aperire quandoque per 10 dies occlusam, in hisce morbis renuunt, nec admittere volunt clysteres lenientes nec temperata laxantia, hi certe non capiunt, quod nimia mora in intestinorum canali contenta colluvies biliosa mucosa perniciales corruptiones induat, quae postea gravioribus symptomatibus viam pandit apertissimam vid: Fr: Hoffm: Diss: Phys: Med: Dec: 11. Diss: 1. p. 45 seqq.

DE VARIOLIS ET MORBILLIS.

Variolarum malignarum Francofurti
ad Mœnum A°. 1723 cum magna infan-
tum strage grassantium descriptionem
earumq tractandi et curandi modum
vid: Act: Phys: Medic: Natur. Curios:
Vol. 1. Obs: 248. p. 560. seq.

In cura nihil aliud agendum est quam ut in principio, si spasmi cum febre universum nervorum et vasorum systema nondum occupaverint in subjectis sanguine abundantibus vena apiatur, sique prima regio copiosis sordibus repleta fuerit emeticum cum infuso laxante mannato exhibeatur ita que sublatis impedimentis et onere, quo premitur natura subtracto ejus auxilium in curando adjuvatur: vid: Frid: Hoffm: Medic: Consultat: Tom. II. p. 178. prolixe ibi universam variolarum medendi methodum idque exactissime tradit.

Laudatur pro potu ordinario, Decoctum Hordei cum radice Scorzonera semin: fænic: et ficubus paratum. Vel in Decoctum avena cum amygdalinum vid: Frid: Hoffm. Med: Consult: Pars II: p 178.

DE VARIOLIS ET MORBILLIS.

Quid de Variolarum adeo per Europam celebrata insitione Medico-practice sit sentiendū? vid: Act: Medic: Berolin: Dec: II. Vol: 2. p. 5. seqq:

De Auro.

Aurum omnium optime purificatur per ♄ium prouti id ipsum nobis describit Dn: Lemery Cours de Chymie p.m. 58 seq. ubi varias ejus depurationes, e.g. per Caementationē per Cupellationē simul tradit.

Combustio Vituli Aurei, contritio, redactio in [illegible] dispersio in superficiem aquarū prouti Exod. XXXII à Moyse describitur, non simplici combustione ignis communis aut cujuscunq; artificio ignicuLatoris sive [illegible] fieri potuit vid: Sthalii Opusc: Phys: Chym. Med: p. 588. seqq.

per ex Auro Aurum fulminans. it: Amalgama auri cum ☿io modo per[illegible]andi vid. Lemery Cours de Chymie l.c.

De Auro fulminante legi meretur Observatio anal. Phys.-Medicorum Vratislav: Ao. 1729. Mens Januar: artic: 7. p. 64. seq: ubi ad oculos demonstratur aurum fulminans non inferiora saltem et deorsum operari sed vim suam per superiora ascendendo etiam exserere.

Aurum ab igne non mutatur neq qualitate neq quantitate hujus rei praeter Clarissimum Kunckelius experimentum fecit, et aurū per plurium mensium tempus, in furno vitrario in perpetuo fluxu detinuit quod tū nullam prorsus mutationem sive in quantitate sive in qualitate admisit, vid. Sthal: obs. Chym: Mens. April: c. 2. p.m. 593.

De Chirurgia.

Quod Chirurgia Medico majore sit necessaria imo quod à Medicina et Medico ne conceptu quidem secerni valeat pluribus demonstravit Ioh: Bohnius in opere suo de Officio Medici duplici p. 479. seq:

Chirurgiæ antiquitatem pariter ac utilitatem summe deprædicat Saltzm: in Præfat: Diss: de Articulationibus artuum. vid. Diss. Saltzm. Tom. 1. 5. p 1. 2. seq:

Quanta intercedat differentia inter veterum operandi modum et modernorum Chirurgiam dicitur in proemio: Diss: de novo membr. amputandi modo. vid. Diss. Saltz: Tom. 1. 23.

24.

DE ARTICULATIONE ARTUUM.

Articulatio est conexio ossium naturalis qua duo vel plura corpora super se invicem moventur. vid Diss: Saltzm: Tom. 1. D. 5. de articul: Artuum.

Dividitur Articulatio in laxam vel strictam,: Laxa dicitur, quando articulatio cum motu manifesto et sensibili fit, et dicitur Diarthrosis. Stricta vero ē, cum motus parvus et obscurus est, et vocatur Synarthrosis. Utraq; harum nimirum tam Diarthrosis quam Synarthrosis dividitur in Enarthrosin Arthrodiam, et Ginglymum. Enarthrosis est, quando magnum ossis caput protuberans cavitati profundæ implantatur; talis ē, conjunctio capitis femoris cum acetabulo coxendicis. Arthrodia autem dicitur, ubi Capitulum depressum cervice non magna instructum excipitur à cavitate magis superficiali; qualis est articulatio humeri cum Scapula. Ginglymus deniq; appellatur articulatio mutua in qua scilicet utrumq; os et excipit et excipitur; ita v. gr. ulna cum humero nectitur. Qui ultimus articulandi modus Gallis charniere, duo ū priores Arthrodia npe et Enarthrosis Genou nuncupari solent. Ubi jam beneficio articulationis, quæ Enarthrosis dicitur motus pagitur manifestus atq; sensibilis Enarthrosis diarthrodes, ubi ū obscurus fit inarthrosis synarthrodes appellatur conjunctionis mod, vid. Diss. Saltzm. Tom. 1. D. 5. p. 11 seq.

De Nitro.

Nitrum veterum diversissimum ē à nostro. Illud n. ē nativum fossile atq; ē terra effoditur. Nostrum v. est artificiale, et ipsius aeris foetus. 2. Nitrum veterum ē alcalinae, abstersivae naturae, unde loco cinerum clavellatorū commode usurpari potē ad vitrum vel saponem conficiendum. Nitrum v. nostrū ē sal salsum, neq; acidum, neq; alcalinum, sed medium, neq; n. cum acido, neq; cum alcali effervescit. 3. Nitrum veterum non erat combustibile et inflammabile ut nostrum, adeoq; ad conficiendum Pulverem pyrium detonantem plane ineptum vid: Fr: Hoffm: Obs: Phys: Chym: Lib. II Observ. 1. p 103.

Nitrum nostrum paratur duplici elemento;: alterum ē sal universale acidum, primogenium, simplicissimum quod in ipso aere hospitatur et quod ut veteres dixerunt, ventus in ventre suo portat: alterum ē elementum terrea, alcalinae et sulphureae pinguis indolis, quod veluti matrix ē, et instar magnetis ad se trahit ac imbibit universale illud acidum, quod aerem incolit. vid: Fr: Hoffm: Obs: Phys: Ch: Lib. II. Obs. 1. p 104.

[illegible] Tom. 1. Saltzm: Diss: XXIV.

existentia contrafissurae probatur per plurima exempla Diss: cit. p. 18. 19. seqq.

Argumenta eorum qui contrafissuram stabilire conantur proponit. Saltzm: in Diss: de Resonitu. vid Diss: Saltzm: Tom. 1. Diss: ult: Occurrunt etiam in hac dissertatione argumenta eorum qui contrafissuram negant: ubi praecipue allegat rationes Gallorum quibus nimirum adducti resonitum negent.

Octo Resonitus species seu classes ex A: Amaño recenset Saltzm: in Diss: de Resonitu. vid Diss: Saltzm: Tom. 1. Diss: ult: p. 7. monuit autem in subsequente paragrapho contrafissuras minus recte ab Amaño in octo classes dispesci putans illas in tres saltem aut ad summum quatuor classes dividi debere et id quidem evidentissime ibi demonstrat: vid: p. 7. seq.

DE CRANII FRACTURIS.

Quinque species fracturæ cranii ab Hippocrate añotantur. Quarum 1ma ē ῥωγμή, fissura, quando ossa fracta vitri instar rimas agunt nunc magis nunc minus evidentes. 2. est θλάσις contusio collisio, in qua cranii laminæ à re quadam gravi et obtusa deprimuntur. 3tia vocatur ἔνθλασις, effractura, depressio et secessio ossis in plura fragmenta. 4ta audit ἕδρα sedes, vel vestigium, quia in illa instrumenti lædentis vestigium relinquitur. 5ta species ē ἀπήχημα resonitus seu contrafissura. vid: Diss Saltzm: Tom. 1. Diss: 13. p. 6. addit ibidem subdivisiones necessarias harum fracturarum cranii.

Notabilis ē vulneris cranii seu capitis historia cujus Berneggerus in Diss: Histor: Politica de Regno Hungariæ mentionem facit, scilicet capitaneo cuidam Hungarico cui nomen erat Marcus Bapam, lancea à Turca in illum vibrata, oculus dexter ita transfigebatur, ut instrumentum per totum caput transiens, retro per cervicem exierit, quod enorme vulnus et inauditum, ut ut simpliciter et absolute lethale esse omnibus videretur, æger tamen, quod stupendum, optime curatus evasit. vid: Diss: Saltzm: Tom. 1. D. 13. p. 18.

De Cranii fractura à globo sclopetario facta ejusque supervenientia symptomata vid: Act: Med: Berolin: Vol. 1. p. 40 seq:

Quomodo fractura cranii exploranda sit recenset: Saltzm: in Diss: cit. p. 11.

Symptomata quæ contusionē in specie declarant vid: Diss: cit. p 12. seq: ibidem pariter effracturarū symptomata quæ eadē fere sed longe vehementiora sunt recenset.

Symptomata quæ initio capite vulnerati supervenire solent, minus terrere debent, quam ea, quæ post plures demum dies superveniunt vid Diss: Saltzm. Tom. 1. 13. p. 26.

Symptomata quæ cranii fracturis supervenire solent sunt vomitus biliosus, febris acuta mentis abalienatio, convulsiones, sopore, paralysis sanguinis profluvium etc: vid Diss: de mira cranii fractura: Diss: Saltzm. Tom. 1. 13. p. 10.

In integumentis læsis tumor capitis absque causa manifesta evanescens, vulneris siccitas, oræ ejus lividæ, os nigrum, pustulæ in lingua et faucibus exortæ, alvi fluxus nervorum resolutio, maxillarum rigor etc: malum omen præbent. Boni vero præsagii sunt ea, quæ contrario modo se habent. vid: Diss: Saltzm: Tom. 1. 13. p. 27.

De Cranii Fracturis et Cerebri Laesionib.

Prostant exempla eorum, qui post cerebrum ipsum vulneratum et quondam portionem ejus exemtam sani et incolumes vixerant: longe vero aliter se res habet cum laesionibus cerebelli utpote quae semper absoluta lethales sunt vid: Diss: Salzm. aliq: p: 21. et seq:

42. De varia partium internarum corporis constitutione. aliisque observationibus rarioribus anatomicis.

Fœmina venefica nuper in Anatome publica dissecta exhibuit. (1) Lusum insignem venarum et arteriarum Epi- et Hypogastricarum, in musculo abdominis dextri lateris, septem locis diversis, æquali ti à se distantia prodeuntium ad peritonæum; In recto abdominis musculo altero, sinistro nempe, duobus saltem locis eadem vasa excurrebant. (2) Pyramidalis sinister deficiebat, dexter justo longior defectum sarciebat. (3) Ren dexter amplissimam habebat pelvim, totam ferme concavam renis partem occupantem. (4) Ren sinister dextro duplo major erat. (5) Idem ren duos habebat ureteres, penitus etiam in insertione in vesicam sejunctos (6) In eodem rene vasa emulgentia erant duplicata, miris modis divaricata, alicubi trochleæ instar contorta. (6) Duo lapilli unus instar grani milii alter duplo vel triplo major, quasi ex duobus concretus juxta se invicem in arteriolæ cujusdam cavitate circa uterum hærebant. (7) Ossiculum quoddam mire efformatum intra cranium cristæ galli, ubi os ethmoides incipit,

mem

~~mem~~ membranæ ope adhærebat, (8) Cranium adeo crassum erat ac vix ullius rustici (9) Duæ solum carunculæ myrtiformes in sinu muliebri apparebant. Cætera, quæ supersunt adhuc, dimidiam si in uno cadavere observatorum tertiam partem recensui, hac vice memoriæ non succurrunt, quæ si data fuerit mihi reliqua sciscitandi occasio, lubens communicabo vid. Ros. Lentilii Iatromnemat: Theoret-Pract: c. VI. p 22. seq.

De Variâ Partium Internarum Corporis Constitutione Aliisque Observationibus Rarioribus Anatomicis.

In Molosso à me (vivente Lentilio) 1674 secto sequentia observaveram: Hepatis situm in sinistro latere. Pancreas rubicundum hepati colore simillimum, et per ejus longitudinem vas grande satis et capax sanguinem continens, protensum. Pulmones ab utroque latere firmiter adnexos ut à pleura separari non possent. Quod ultimum, tametsi rarum non sit, rarius tamen est pulmones coalescere cum diaphragmate: Quod nuper demum nempe medio martii 1698. Öttingae videre contigit in caupone 68 annorum à milite sclopeto petito et mortuo. Hunc enim ex mandato Serenissimi Principis Oetingensis: et Illustrissimi Comitis, utrorumque Dnnorum meorum clementissimorum commendante manuum opera Dn. Joh: Georgio Langio Operatore Nordlingensi si apperuissem, ecce dexter pulmonis lobus diaphragmati inferne ad 3 digitorum latitudinem, superne autem Oesophago firmissime adnatum reperiebamus. Interrogati de respiratione adstantes, mortuum à multis annis difficulter spirasse responderunt vid. Ros: Lentil: Iatromnemat: cap. VI. Scholion. p 24.

In homine Hydrophobiâ defuncto pulmones diaphragmati arctissime adglutinati ita ut novacula vix separari potuerit observati fuerunt a D. Guckelino vid: Lentilii Iatromnemat: Theoretic: Tract: p. 30.

Pulmonis in Aqua subsidentia, non est infallibile foetus in utero mortui signum: ulterius explicatur et exemplis probatur haec positio à Fr: Hoffman: in Diss: De Laesionibus externis abortivis, venenis philtris, quae vide in Tom: VII: Dissert. 25. p. 22.

DE VARIA PARTIUM INTERNARUM CORPORIS COSTITUTIONE. ALIISQUE OBSERVATIONIBUS RARIORIBUS. ANATOMICIS.

Die Paralysis hat zuweilen ihre von überhäufften geblüth, welches einen heftigen effect erwecket und zum haupt cum impetu getrieben ist seinen Ursprung her. Gleichwie nun von einer so grossen congestione sang: ad caput und darauf erfolgenden stagnation gar leicht eine secessio fieri per poros vasorum geschieht solches aber seiner schwere nach sich auf das principium spinalis medullae dextri seu sinistri lateris senckt, also wird von solcher stagnirender feüchtigkeit der influxus subtilissimi fluidi nervorum et cerebri in die partes dextri vel sinistri lateris verhindert, daher deren vigor, agilitas, et motus nicht wenig gehemmet wird. Ja es leiden die viscera auf der rechten seiten, darunter vornemlich die leber ist, ingleichen der Magen und Gedärme (welches von wenig Medicis advertiret wird) zugleich auch mit dabey, dass weil sie von denen nervis intercostalibus viele ramos empfangen, ihnen der gebührende tonus ac vigor entgehet, daher ich observiret, dass bey eröffneten paralyticis die leber von ziemlicher grösse ist befunden worden. Von diesem tono partium destructo und imminuto wird der lauff des geblüts verhindert, transpiratio und nutritio gehet nicht mehr von statten, und das blut stocket hin und wieder absonderlich in händen und füssen, und verursachet daselbst torporem, gravitatem, motus contractorios vermiculares als wenn sie einschlaffen vid: Frid: Hoffm: Med. Consult: P. 1. Dec. II. C. VII. p. 83.

Oleum ex Balsamo de Copaiu destillatum si miscetur cum dupla portione axungiae humanae partibus paralysi tactis et sensu et motu destitutis eximium affert robur. vid: Fr: Hoffm: Observat: Physico-Chymic: Observ: VI. p. 23. docet autor ibidem modum oleis ~~[illegible]~~ ex bals: de copaiu elicidendi.

Fialia rite pp̄ra et cum primis Cinabarina decenti modo ac tempore usurpata, plurimum valent ad lympham stagnantem in partibus m̄ remotioribus removendam; hinc in gravioribus longis passionibus, in Paralysi et epilepsia non sine insigni fructu iis usi sumus, non solum scopo purgandi, sed in fine diaphoretico, qui facillime obtineri potest, si infusa calida diaphoretica virtute impraegnata, superbibantur. vid: Fr: Hoffm. Med. Consult: Pars II. p. 158.

1-8.

De Carie.

De carie cranii legi meretur Diss. Saltzm: de mira cranii fractura, in qua inter alia historiam notatu dignissimam recenset de foemina quadam carie cranii insigni laborante. vid. Diss: Saltzm: Tom: 1. 13. p. 20. Haec caries teste Saltzmanno originem agnoscebat virus quoddam venereum foemina enim ista jam ante aliquot tempus salivationem sustinuerat: vid: Diss. c.

57. De Cortice Peruviano seu China-Chinæ.

Si debito tempore hic Cortex in febribus intermittentibus exhibetur optimum evadit medicamentum. In nonnullis diaphoresin excitat, in aliis largiorem limpidæ urinæ fluxum promovet, secutæ alii, quando in sedes sunt optimo ut plurimum cum successu. vid. Hist. Vratisl. MCXCIX. p. 34. seq.

In febribus cum inflammatione quadam conjunctis nunquam non noxium deprehendit D. Helwich. In febribus in aliis calidioribus obscure remittentibus funestus fuit. Hinc vitandus est ejus usus in hisce febribus: ne medicus conscientiam et famam suam maculet, quod sane contigit Celeberrimo alias Lowero, Short aliisque de quibus illa Medico-Matrix in tripudioso libro, qui inscribitur Ars curandi morbos per expectationem p. 242 ita scribit. Lower, Short aliique ejusdem farinæ medici expeditissimam China-Chinæ virtutem febrium interpolatarum paroxysmos supprimendi animadvertentes, et hujus exhibitionem in febres continuas itemque eas, quæ malignæ dicuntur transferendam esse rati fuerunt. Et centenis aliquot patientum eum ignoranter et audacter administrarunt, de quibus febre ~~[illegible]~~ verè continua tortis vix ullus evasit sospes, sed denati sunt omnes, præter eos paucissimos, qui aut validis constabant viribus, aut ebullitione leviori, vel fermentationi diutius protractæ febris continuæ vel quasi continuæ licet verè interpolatæ ortum imputabant, cujusmodi audaciæ, temeritatis, et cum corio humano lusus eorum uterque poenas luit, sumendo Chin-Chinam in febri continua ab helluatione et temulentia perenni orta, quæ nono vel undecimo die aut circiter utrumque è medio sustulit. vid. Hist. Vratislav: MCXCIX p. 35.

Eo devenit cum China chinæ ut etiam netrices et ambubajæ eo mediante febres propulsare audeant. vid. Lentil: Etéorom. Med. Pr. Mens. Maj: p. m 485.

DE CORTICE PERUVIANO seu CHINA CHINÆ.

Hic Cortex percommode imo et tutissimo modo in forma infusi exhibetur uti id sæpius ex praxi Doct: Aulberi observavi; jungendæ ipsi sunt radices et herbæ amaræ stomachicæ exempli loco sequens formula est posita.

℞ Cortic: Peruvian. ℥j
citri exter: ℥ij
rad: ari,
cichor:
herb absynth:
sum. cent. min.
sem. anis.
coriand:

[illegible] et contus: gr: modo infundantur calide in vini veter: albi ℔iiij ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ et
aq: [illegible] cichor: ana ℥iij
[illegible] horas in colat: clarificat. [illegible]
syrup: [illegible] ana ℥j
[illegible] ad vas vitr. [illegible] horis allen tage 3 gläsln [illegible] zu trinken.

De Hæmorrhagia in genere.

Moderata hæmorrhagia non solum non debilitat, sed trahit potius post se veluti sensibilem corporis agilitatem et alacritatem. vid: Stahl: Theor: med: p. 647.

Es gibt eine species Hæmorrhagiarum, deren causa nicht beruht in vitio quantitatis excedentis sanguinis, sondern in vitio motus à priori, dergleichen sind Hæmorrhagiæ ex vitio hæreditario pullulantes. vid: Blas: Comp: Prax: Clinic: c. II. p. 4. seq.

Remedia quæ in hæmorrhagiis adhiberi solent vid: in colleg: M. S. D. Sachs. et Saltzm:

optime describitur cura hæmorrhagiarum à Carol: Prax: Med: Therapia general: et spec: p. 65. subjungit ibi catalogum medicamentorum selectiorum quæ partim ad temperandam partim & ad inhibendam hæmorrhagiam proficua sunt.

Differentias hæmorrhagiarum vid in Juncker: Conspect: Medic: Tab. III. p. 12. it: Carl: Hist: Med: Sect: II. Membr: I. p. 136. et seq: Blas: Prax: Clin: cap. II. p. 4. seq.

Exigua sanguinis stillicidia omnia prava in acutis nil paucum criticum; prava sunt nisi indicent futuram hæmorrhagiam copiosam die critico, quod dignoscitur ex urinæ coctione eodem die stillicidii vid Bagliv: Op: Med: Pr: Lib. 1. p. 86. ubi multis hæmorrhagiam in acutis contingentem describit.

Remedia ἴσχαιμα prostant apud Wedel in amœnitat: Mat: med: Lib. II. S. II c. XIX. p. 499 seq.

Raræ hæmorrhagiæ in universum fere omnes febribus exanthematicis supervenientes pessimi sunt præsagii id pulcherrime et satis accurate deducit. D. Sachs. in Diss: de Mictu cruento. vid Tom. 1. Diss: var: D. 13. p. 25.

De Hæmorrhagiis in Genere.

Hoc loco notatu dignum occurrit, quod Hæmorrhagias Salibus volatilibus augeri communiter assertum sit, cum tamen experientia demonstret contrarium; utpote hæc moderata dosi exhibita, spasmos, qui hæmorrhagiarum fabri sunt, sistendo hæmoptysin et nimium mensium fluxum in dispositis egregie cohibent et coercent. vid. Frid: Hoffm: Diss: Physic: Medic: T. p. 18.

De Virtute Millefolii.

Vis alexipharmaca ipsi adscribitur, sunt qui Herbam cum floribus in peste præservanda et curanda pro secreto peculiari venditant, hi ergo flores in cerevisia decoquantur et haustus sumatur anteq quis è domo exeat vid: Diss: Varior: Tom. 1. Diss. 11. p 12.

Impr: virtus vulneraria sese manifestat, ita ut inter vulnerarias facile sit princeps leni abstergendi et glutinandi facultate pollens. Ipsa herba recens contusa vulneribus sanguine manantibus imponitur instar Emplastri sanguinem ex iis vulneribus manantem compescit, vulnera glutinat, inflammationem atq tumores arcet, nonnulli per eadem intentione et iisdem symptomatibus præcavendis in aceto decoquunt vid: Diss. Henrici de Millefol: quæ extat Diss: varior. Tom. 1. D. 11. p. 16.

Egregium decoctum contra Hæmoptysin ex millefolio paratum describitur in Diss: alleg: p 19.

Refert G. J. Langius Diss: de Millefol. Doctorem Stahlium sæpius expertum esse mirabilem ejus efficaciam contra sanguinis p. n. congestiones et motus circa Venam Portæ, cujus ramus è vena gastrica, quæ per anastomosin in ventriculi cavitatem eructat sanguinem. Adversus hoc malum tum dissipando

con

congestum sanguinem quam consolidando vas ruptum vel apertum egregie se gerere millefolium, præsertim in pugillari infuso adhibitum loco Theæ et calide potum. vid Diss. var. Tom. 1. 11. p. 20.

Idem millefolium eodem modo infusum tam in mensium quam præcipue in hæmorrhoidum fluxu tanq specificum commendatur. vid. Diss: alleg. p. 20 seq. plures alios usus hujus plantæ ibidem reperies.

De Antimonio

Antimonium ē substantia metallica, solida, ponderosa, obscuri cærulei plumbei coloris cum longioribus ... antibus striis concoloribus et aliquando rufescentibus compacta, concreta ex ejus minera liquata et in figuram pyramidalem utplurimum effusa saporis et odoris nullius evidentis vid: Diss: Varior: Tom. 1. Diss: 1. de Antimonii crudi usu in Medicina.

Pulvis Bezoardicus juxta Carth: ex ♁io crudo sequens est.

℞. Sacchar: ... ℥ß
♁ii crud: ... ℈iß
... lumbr: ...
Cinnab: nativ: ana ℈j vel ℈ß

Hac ratione obtinemus ... ex ... utilitatem pretiosis in gemmatis viribus parum vel nihil in hoc genere cedentem vid: Diss: Var. Tom. 1. Diss: 1. de Antimon crud usu in medicina § XVII. p. 24. ... Margraf ... ... vid. Carth: Part. II. ... Apotheke p 41.

Præparari ē ex ♁io possunt Morsulæ ad mentem Kunckelii in Laborat: Chymic: p 436 quorum ... ē cum addita dosi exhibet. Diss: de usu ♁ii crudi in Medicina vid: Diss: Var. Tom 1. D. 1. p 25. ubi etiam pilulæ in doloribus ... ... proficua ut et aliæ prostant.

Reliquas virtutes quas ♁ium insignes obtinet recenset Dissert: de ♁ii crudi in Medicina usu. vid Diss: Var: Tom. 1. Diss: 1. p 27. seq:

Regulum ♁ii medicinalem præparare docet Fr. Hoffm. seq. modum.
℞. ♁ii partes quatuor partem unam ... eunde (sine adjectione ... communi) in cono fusorio separa splendidiorem et graviorem massam à scoriis, contunde itaque in pulverem rubicundum. vid: Fr: Hoffm. Observ: Phys: Chym: p 275.

compendiosissime regulum ♁ medicinalem præparare docet. Profess. Schultze in Commercii physico theoretici Medic: Norimberg: Tom 1. p. 75. seq.

℞. ♁ pp. tenuiss: ℥jß
adde Nitri crystallini ℥ß. pp.
Crucibulo frigido indita hæc mixtura prudenter imponatur. Mox ubi mediocrem calorem persensit, deflagrare incipiet. ... ponte desinente deflagratione crucibulo refrigerato frange et ... materiam ...

De Hæmorrhagia Narium.

Hæmorrhagia narium dividitur in simplicem. quæ vel boni vel mali moris est 2 in Criticam et Symptomaticam. 3 in phlegmaticum vid: Junckeri Consp: Med: theor. Pract: Tab. IV.

Quod ad signa attinet, in illis probe attendenda ē, ista distinctio a D. Sachsio sæpius inculcata et quæ in omnibus in universū hæmorrhagiis locū habet, n̄pe quid contingat in partibus viciniis, remotioribus et remotissimis si jam consideramus quid in hæmorrhagia narium contingat, deprehendemus fieri congestionē sangu: ad caput, jam v nulla potē congestio fieri absq spasmo sine sequitur in uno corporis loco partes seu vasa spasmo constringi in altero v̄ sanguinis uberiorem affluxū observari, inde fit, ut in capite rubor faciei inflatio vasor: etc. in extremitatibus v̄ pedū refrigeratio, urina tenuis et alvi adstrictio inviolabili motuum mechanicorum lege consequantur. et hoc modo reliquæ hæmorrhagiarum species meo quidem judicio optime explicari possunt

In Emansione hæmorrhagiæ narium criticæ, capitis Vertigo, stases inflammatoriæ hisceq̄ concomitantia delirià sequuntur, in partibus v̄ remotis urina non tanta in quantitate profluit et alvus m̄ ē adstricta. vid. Colleg: M. S. D. D. Sachsii Tab. XII.

Hæmorrhag: nariū dividitur m̄ in Criticā et non criticā, non Critica ē vel periodica vel anomala. Hæmorrh nar: symtp wan sie extra febres vorfällt, zeigt allemahl an viscerum perversum statum, ist auch allzeit dabey anomala, in febribus aber ist sie allzeit pessimi præsagii vid: Blaz: Comp: Prax. Clin c. 3. p. 8 seq:

Incomoda quæ ōēl a suppressa hæmorrhag narium, vel si natura exitum et finem suum non assequitur supervenire solent recenset Carl: Histor: Medic: p. 146.

Signa quæ Criticam hæmorrhag: narium præcedere solent accurate tradit. Carl. l. c. p. 148. subjungit m̄ signa quæ funestum acutarū eventum indicant.

Curam hæmorrhag: nar: optimam tradit Juncker: Consp: Med: l. c. ut et Blaz. l. c.

Suppressio narium vel critica est vel non critica. vid Junck: l. c. p. 66.

Bene monet: D. Sachs: in Colleg: M. S. temperamenta bene esse attendenda. hi in subjectis activioris tempamenti dolores acutiores cephalici atq opthalmici occurrunt Phlegmatici magis obtusis doloribus sunt obnoxii, qui multum seri in sanguine alunt, manationibus oculorū tumoribus parotidum magis expositi sunt. vid Coll. M. S. Tab. XII.

De Hæmorrhagia Narium.

In hæmorrhag: narium suppressa amara uti rad: ari, Vincetox: etc: in sanguineis stricte dictis ut et cholericis locum non habent quia sanguinem magis exagitant in phlegmaticis vero sanguinem spisso seroso conducunt vid. Colleg: M.S. D. Sachsii Tab: XII.

Varia quoque remedia, quæ pro ratione temperamentorum aliarumque circumstantiarum cum fructu exhiberi possunt prostant in Colleg: M.S. D. Saltzm. Tab. XII.

[illegible]

DE IUDICIO EX URINARUM INSPECTIONE.

Habemus omnino plures fontes, è quib. morborum causarumq. morbificantium signa satis certa desumi possunt, ut adeo non semp. opus habeat Medicus ad haecce signa recurrere: Nihilo secius tamen adeo profunde quaedam latent, ut summa necessitas urgeat etiam haec in subsidium vocare vid. Christ: Vateri Semiotica Medic: p. 149.

Neq. Medicorum dignitati obesse potest eorum consideratio et dijudicatio, quae Creator sapientissimus ordinavit, et sacra haberi voluit. Deo potius paria faciunt quando, ut afflictis auxiliari possunt nullam operam, etiam taedii fastidiiq. plenam, reformidant. Hunc affectum pulchre scribit Seneca, erga omnes homines sapiens habeat, quem Medicus bonus erga aegros suos, quorum nec obscaena, si remedia egent, contrectare nec reliquias, et effusa intueri dedignantur. D: Vater. l. c.

Urina jumentorum humana pondere gravior existere dicitur adeoq. cerumen aurium in eam injectum supernatare in humana, subsidere; hinc deprehendi posse fraudem malefeeriatorum, qui Medicum in examen artis vocaturi tales urinas offerunt. Periculum nunq. feci. vid: Rob. Lentil: Miscell: Med: Pract: Part. 1. p. 8.

DE IVDICIO EX VRINÆ INSPECTIONE

Nemo meo quidem judicio melius
et accuratius materiam de judicio
ex inspectione urinæ recte formando
tractavit ac Celeberrimus Acade-
miæ Fridericianæ Professor Dn.
Fr: Hoffmannus in Tertio Medic:
rationalis systematicæ Tomo. Sect: I.
cap. XIII. p. 285.

De Hæmoptysi.

Hæmoptyseos differentiam à sputo et vomitu cruento accurate tradit Junckeri Conspect: Med: Tab. V. p. 27.

Hæmoptysis est affectus maximæ considerationis, et ratione periculi inter reliquas hæmorrhagias principatum tenet vid: Junck: l. c. p. 29.

Signa hæmoptyseos satis accurate recenset Carl: Hist: Med. p. 150. seq.

Sanguis hirci exsiccatus et sibi temperantiis aut potiunculis pectoralibus exhibitus maxime laudatur ad stagnantem sang: in vesiculis pulmonalibus attenuandum vid: Blas: Prax. clin: p. 15.

Method: medendi optime traditur et quidē in speciali casu à Dr. Sachse in Coll. M. S. it: à Soltzman: præter hos vid: Junckeri Conspect. Med: et Blas: Comp: Prax: clin: l. c.

Hæmoptyseos periodicæ exemplum habet Ros: Lentil: in Etodr: Pract: p. 557 seq: it: a suppressione lochiorū p. 537. à suppress: Mensiū p. 124. 300. 596.

Inter selectiora vulneraria pectoralia dissentientia Blaser. sequentia ponit: Rad: Tussilag: Enulæ. Arid: flor: 43. Hysop. tussilag. Hed: Terr:, Veron: Scabios: Capill. Ṽis, Epithymi. Fl: Borag: buglos: papav: erratic: quibus addit Juncker. Flor: Bellid: pratens: Hed: Terr. Veronic: Urtic: minor:

Die äusserliche Causæ procatarcticæ sind z. gr: starckes heben oder tragen, viel Laufen, anhalten des Athems, fallen auf die Brust, schreyen, singen, blasen, risus dissolutus, corrosivische eingeschluckte Pulver und dünste. vid. Blas: Comp. Prax: Clin: c. IV. p. 14.

Varia Hæmoptyicorū exempla prostant in Act: Med: Berolinens: Sic a retentis mensibus vid: Vol: VII. p. 87. it: ab eadem causa. Vol: IV. p. 50. Infantis hæmoptysin vid: Vol. IV. p. 71. Vetulæ Vol: IX. p. 9.

De Hæmoptysi ejusq cura legi meretur Ros: Lentil: Eteodrom. Pract: p. 354. 500. 547. 663.

Cautelas circa Vstionē in hæmoptysi administrandam q maxe necessarias et utiles habet Juncker: in Consp: Med. p. 31 seq.

In sputo et exitu sanguinis per os, ne dentur statim stringentia. Nam nisi prius usu rerum melitarum, hordeatarum, abstergentium purgaveris pulmones eo sanguine, qui extravasatus est, et moram traxit, in pulmonibus, in suppurationem desinet ac phthisin vid. Georg. Baglio: Opp. Med. l. 1. p. 87.

Ad signa hæmoptyseos pertinet strictura spastica circa scapulas atq humeros, hinc jugulares venæ inflantur, circa præcordia notabilis anxietas sentitur in ~~laryng~~ larynge autem titillationis aut tensionis sensus percipitur vid. Tom. Dess. var. l. D. 13 p. 11.

De Hæmoptysi

Viri menstruam statam hæmoptysin per an̄ua tempora experti historia peculiari dissertatione sub Præsid. D. D. Stahlii publice tractata ê. neq vero ita singularis est ipse casus quin longe frequentius hinc inde recurrat vid Diss: Stahl: de mens: insolit. viri. p. 20.

Lapis hæmatites in subtilissimum pollinē redactus et c ▽a plantag. l. Burs: Past sæpe transfusus et colatꝰ mixto con. veniente syrupo si adstrictione levi opponent respondit et medicorū et ægrorum votis vid. Hist. Vratislav: MCXCIX. p 24.

Decoctum Veronicæ cum heder ▽str. commistum cum ℥ij succi Plantaginis ℈ in jure gallinæ assumptum laudat act. Vratislav: MCXCIX p 24.

De Hæmoptysi.

Efficaciam Oi in curanda hæmoptysi non satis depredicare possunt Vratislav: MCXCIX. p 24. seq: qua in re sibi consentientem habent Cel: Stahlium qui in Obs: Chym: Phys: Medic: Curios p 572. ita infit. Salva sancta veritate asseverare possum, quod numerosis hæmoptyicis, ʒß, ʒij ad ʒj Oi, p vices opportunas exhibitis ita efficaciter subvenerim, ut coercito, quicunque suberat, sanguinis orgasmo, non modo citissime, sed etiam constantissime cessaverit eruptio atque fluxus.

Comunicata fuit ab amico methodus nova effrænam etiam coercendi hæmoptysin. Vocata ea in usum et eximie proficua se deprehensa ē. Eam cum Practicis comunicare haud gravabimur. Mistura sequens hora septima matutina et 3tia pomeridiana exhibita ē dosi 40 gtt.

℞ Ess: millefol:
mum. exot āā ʒß
Scordii
Tæ Bezoard: āā ʒj
Tæ Mᵖ de Cynogl: gt xx.

Hora vō 10 matutina et hora 6ta pomeridiana hæc.

℞ Tæ ☉ii
— CC. āā ʒiß
M. eadem dosi

Vesperi data fuit ex pulv. s.q ʒj.

℞ Bol armen
∇ sigillat.
mum. veræ
sang. drac.
Spermat Cet. āā ʒij
Spec diatragacanth frig. ʒj
Mᵖ. de Cynogl: ʒj
M. f. ⚹ subtilissime

In

In eruptione violentiori ex spec. de hyacinth. dosis quocunque tempore oblata est; si vero hoc medicamento ferocia effusionis non mitigaretur, ut subinde mitigata non fuit, mox hoc [illegible]e domita est.

Rp Spec. [illegible] de Cynogl.
[illegible]

M.

Praeterea [illegible]is bufonum sacculo inclusus sub axillarum altera gestabatur. Vitriolum album sole calcinatum aquae calidae immissum, ac sanguis erumpens illud vas effusus est. Haec cura non vulgaris ingenium inventoris, quisquis ille fuerit acutum abunde declarans ex voto bis terve successit vid. Histor. Vratislav: Aº MDCCII. p. 63 et 64.

Zu verhütung der Schwindsucht bey der Hæmoptysi ist nichts zuträglicheres als sich guter Simplicium und kräuter die eine balsamische und heilende krafft haben zu bedienen, und verdienet hierbey ein sonderbahr Lob, Ehrenpreiß, Scabiosen, Scordien das herzliche Lungenkraut, Gundermann, frauen haar, taubenesseln, die Summitates von Schaafgarbe, die gänsblumen, [illegible] und Cichorien wurzel. die Species können entweder in wasser gekocht oder auch in einem kräuter Thee mit nutzen gebraucht werden, und übertreffen [illegible] so wol den grünen Thee als Thee bou an krafft und würkung. vid. Frid: Hoffm. Med: Consult: Tom. IV. p. 166. seq.

De Vomitu Cruento.

Historiam pariter ac curam Vomit: cruenti tradit Juncker: Consp: Med: Tab. VI. ut et Blasser: Comp. Prax: Clin: c. V.

Vomitus cruentus non confundi debet cum vomitu nigrorum utpote in quo materia ejecta fuscum maxime refert colorem Diapruni instar aut ad summum Roob Juniperi vel Sambuci. vid Carl. Hist Med. p. 153.

Multa etiam de vomitu cruento prostant in Diss: de Harsell, quam vid Tom. 1. Diss: var.

De differentia Dejectionis nigræ à Vomitu cruento legi meretur Diss: Hoffmañi de Morbo nigro Hippocratis p. 81. Añotat ibi exempla noñulla fœminarū quæ propterea menstrua suppressa, singulis mensibus copiosissimum sanguinem vomitu rejecerunt.

Vomitus cruentus superveniens magno infarcto lieni curatur ab infuso herbæ arnicæ. vid Act: Med: Berol: Volum. 1. p 50. seq.

Historiam Vomitus nigri tradunt Wratislavienses. vid: Histor. Morbor: Vratislav: 1700. p. 203.

Vomitus cruenti à causis externis exorti plura exempla refert: D. Scheidius in Diss: de Vom: cruent: vid: Diss: varior Tom. 1. n. 15 p. 16. prostāt ibi exempla vomitus cruenti qui a famigerata illa mille floram cura pluribus eveniebat.

Millefolium mirum quantum in Vomitu cruento omnibusque affectibus circa Venā Portæ contingentibus unanimi fere Medicorū Consensu laudatur. vid: Diss: Scheid: alleg: subnectit ibi in catalogum selectiorū remediorum

Constitutio ægrorum vomitu cruento defunctorum admodum notabilis est, Vasa in brevia admodum dilatata in quibus dam apparuere; in aliis vero discissum disruptum vel erosum quid in ventriculo conspectum est. Qui vivi in hypochondrio dextro dolores percepere Scirrhos atque nodos hepatis præ se ferunt quibus autem molestiæ in sinistro magis hypochondrio aderant, indurationes inflationes insolitamque lienis magnitudinem ostendunt. vid. Diss: Var. Tom. 1. 15. p. 6. seq. Idem testatur Realdus Columbus rerum anatomicarū Lib 15. p. 492. de Cardinali Cibo, qui sanguinis vomitu et dejectione nigra obierat. In ejus autem cadavere dissecto præsente Antonio Musa Brassavalo. reperta ē vena è liene prodiens supra modum tumefacta nec non ex eadem non tantum in ventriculū sed et intestina ejectus sanguis. vid Diss: Frid. Hoffmi: de Morbo nigro Hippocratis p. 9. seq.

De Mictu Cruento.

Quod causas hujus affectus attinet, habet mictus cruentus praecipuam conspirationem, et res suas valde comunes cum Haemorrhoidum moliminibus cujus rei evidens exemplum in viro 63 añorum allegat in Theor: Medic: p 761.

Historiam hujus morbi pariter ac curam ejus tradunt. Juncker. Consp. Med: Tab. VII. et Blaz: Comp: Pr: Clin. c. VII. Conf: Hist Med. cap VII. p. 175.

Obnoxii aliquando huic affectui observantur juvenes, qui nimirum à parentibus haemorrhoidariis prognati hereditariam dispositionem possident, aut majori licentia Veneri indulgent. vid Holler: de morb. intern: lib. 1. Cap. 52. vid Tom. Diss: var. 1. Diss: 13. p. 4.

Si sanguis tacite absq doloribus manifestioribus in magna quantitate effluit renes affectos esse concludimus secund. aph. Hipp: 78 Sect. IV. quos etiam ~~excusare~~ accusare licebit, si minus quidem sanguinis, sed cum sensibilibus aut ardentibus atq vellicantibus aut gravativis ac tensivis in regione lumbari perceptis doloribus excernitur vid Diss: var. Tom 1. Diss. 13. p. 7. seq.

Si dolores circa ilia, pectinem aut perinaeum sese exerunt, praecipue quando causa aliqua violenta praecesserit, atq urina pauco tantum sanguine tincta observatur vesicam vel ureteres laborare auguramur vid: Diss: alleg. p. 8.

Mictus cruenti per varii mentionem facit Fr: Hoffm. in Medic: Consultat: C. IX. p. 42. ubi ex casu sibi perscripto ~~tale~~ sequens judicium format. Was diese speciem mictus cruenti betrifft, so halte wir davor, dass solche nicht ex vitio renum oder vasorum emulgentium astione ihren ursprung habe, sondern dass vielmehr ein ramus von der vena haemorrhoidali externa hypogastrica der absonderlich bey den Mannspersonen in die blase und deren cervicem viel surculos spargiret wie die Anatomici und sonderlich Bauhinus Lib. 1. Cap. XX. es klar darthun. Und obgleich solche species mictionis cruentae nicht allzu gemein, so findet man doch davon ein und andere Observation wie davon kan nachgeschlagen werden Hoechstedt: in Obs: Dec. 1. Schol. in Class: II da er, ast. fundit saepius Haemorrhois externa sanguinem in vesicam, ut absq vitio renum mingatur, quod in Nobili quodam licuit videre. vid: Hoffm. Med. Cons. cas. IX. p. 44. ibi cum conjuncta cum hoc mictu cruento symptomata accurate recenset curamq pag: seq: succinctam subjungit.

Mictum cruentum non ab acrimonia esse sed aliandum multis argumentis probatur in Diss Tom. vari 1. 13. p 15.

Ulcera antiqua consolidata ansam saepe praebent mictui cruento vid Tom 1. Diss. var. 13. p 17.

De Mictu Cruento.

Si per adstringentia crudiora cohibetur mictus cruentus non solum ulcerosa renum constitutio inducitur sed sanguis repressus ad alia viscera evagatur ut hepar aut lienem in junioribus hinc indurationes horum viscerum, in senioribus ad caput vergit ibique stagnans Apoplecticas toni omissiones format. vid. Diss: var. Tom. 1. D. 13. p. 18.

Effundunt ejusmodi homines ulcere renum laborantes utplurimum Urinam turbulentam, quandoque sanguine pauco passive ex venis effluente tinctam et continuos fere cruciatus in lumbis persentiscunt. vid Diss. v. Tom. 1. 13. p. 19.

Seq. laxans à Sydenhamio in mictu sanguineo à se perpesso insigne levamen attulit.

Rp: Manna Calabr: ℥iiß
Solv: in seri lactis ℥iij.
vid: Diss. alleg: p. 35.

Vulneraria leniora seq à D. Sachs. praescribentur. l. cit:

Rad. consold: plantag: alchymill
sanic: virg: aur: chaerefol: hede. terr
equiset:
attenuantia et discutientia seq

Rad: Angel. Vincetox: dictam alb:
pimpinell:
Hb. orig: beton. Capil ♀. hysop:
Fl. Chamom. bellid. Cent ⊙ min
Diss. cit. p. 36.

Venaesectio quando in hoc affectu instituenda sit securius in brachio quam pede instituitur*, rationem quae quidem facile dari potest addit D. Sachs in Diss: de mict. cruent. vid Diss. var. Tom. 1. 13. p. 33. * in senibus in junioribus non item.

Applicatio hirudinum ad haemorrhoidaria loca valde efficaxa est, utpote à quarum suppressione hic affectus ut et malum ischiadicum pariter ac podagra originem suam sumunt, hinc restituto per hoc remedii genus haemorrhoidali fluxu symptomata sponte cessabunt legi in hac de re potest Diss. alleg. p. 33 seq.

Quomodo mictus cruentus ex exanthematicis superveniens tractandus sit docet D. Sachs in Diss. alleg p. 40.

Cura mictus cruenti secundum varias ejus causas accurate et specifice describitur in Dissert: modo allegata in qua p 41. nonnulla in dicuntur de diaeta in hoc affectu bene observanda.

Mictum cruentum exquisite menstruum absque omni reliquo incommodo, praeter lassitudinis circa illa tempora sensum in viro aliquot supra 60 annos agente expertus est D. D. Stahl. vid Diss. ejus. de mens: in sol. viris pro.

Observavi in pleuritide utut praecesserit vel non praecesserit sang: missio, quandoq circa 5tum vel 7tum vel aliis intermediis dieb. apparere magnam spirandi et expectorandi sputi difficultatem; quae patientem in summum vitae discrimen conjiciebat. Irritis aliis duo vesicantia tibiis vel crurib. admota, non solum expectorationem quae primaria crisis ē morbor. pectoris, fere ad stuporem statim promovebant, verum in et spirandi difficultatem leniebant cum mutatione morbi in melius. Majora dico? Quacunq die in pleuriticis spirandi et excreandi sputi difficultas successerit, statim applicanda sunt duo vesicantia tibiis. Et sancte fateor ex centenis aegrotantib. vix paucissimos obiisse qui praefata methodo tractati fuere vid: Baglivi: Oper: Med. p.m. 656.

Seq. Pulv: antipleuriticus mirum extollitur et commendatur a DD. Lips. Physico in Ungarn describitur in denen Breßlauischen Sammlung der Natur und Kunst geschicht. im Monat Julio A. 1726. p. 52. de 37. Sammlung.

℞ sperm: cet. ʒij
rad. ireos flor.
Ꝟ diaph.
Cinab: nativ. āā ʒß.
Dent. apr. ʒj.
Mandib. luc. pisc. ʒj.
Gum. amon. āā ʒß
āā ʒj

M. f. Pulv. subtilis. sive tur...

Vera pleuritis et peripneumonia non confundendi sunt cum pleuritide spuria, vera n. pleuritis et peripneumonia circa aut paullo infra Mamillam sensum sum dolentem exserunt, spuria altius circa claviculam incipit. Illae puncturas habent aequales pulsui respondentes, hae inaequales et pulsui minus σύμφωνας. vid: reliquae differentias in Junck. Consp: Med: Tab: XLV. p. 295.

Urina primis diebus rubicunda, saturata, post aliquot autem dies non albescit, grixit, turbatur et deponit sedimentum copiosum, subroseum. vid. Junck. l.c. p 296.

Si urina ante 4tu diem turbatur et postea sedimentum cum liquore claro supstante exhibeat spes e felicis mor. ni per sudorem criticum solutioni. vid Junck. l.c. p 297. seq.

Method: medendi: optime tradit D. Sachs. Coll. M.S. Tab. XLV. it. Junckeri l.c. p. 298. nec non Blatz: Comp. Pr. Clin: p. 162 seqq.

Quid de V.S.tione sit sentiendum in his affectibus recenset Juncker l.c. p. 298. seqq.

Opiata ad irritationes in pectore non possunt commendari sanguis n. in his affectibus admodum tenax e quod illis per V.S.ti emissio confirmat ubi rubicundae portioni innatat materia flavo albescens admodum tenax. Sie ist so zehe wie ein Leder vid. Junck. l.c. p 300. Lector.

Cascarilla pro discussione a pectore imprimis in peripneumonia specifice laudatur, vid: ejus exhibendi modum apud Junck. l.c.

Radix Pimpin: alb: maximi usus e in affectibus pectoris, resolvit n. et discutit. discussio promovetur n. per julapia diapnoica analeptica ex ∇is.

∇ Card-mar. bened: Scord.
Plantag: Chaerefol
Scabios: Sambuc.
Cinamom: et syrup. acetos:

it. per Emuls: ex seminibus card. mar: aquileg: citr et amygd. d. vid. Junck. l.c. p. 300.

De Pleuritide.

Si vis cognoscere pleuritidem, præcipuā curam in natura pulsus cognoscenda re, ponito, pulsus durities est signum fere infallibile omnium pleuritidum. vid seur: Baglio: oper: Med: Pract: Lib: 1. c. IX. p. m. 33.

Sanata pleuritide, si remaneat tussicula quædam et circa vesperas blandus calor per universum corpus excitetur; aut pleuritidis recrudescentiam, aut sup. purationem prognosticato adstantib. vid: Bagl: Op: Med: Pr: L. 1. c. IX. p. m. 34.

Pleuritici quibus in interiora auris dolor et exinde abscessus et pus superveniebant omnes sanabantur. vid: Bagl: Op: Med: Pract: Lib. 1. c. IX. p. m. 34.

Quam difficile pleuritis à peripneumonia et hepatitide discernatur legi potē in Hist: Vratislav: MCXCIX p. 49.

Rationes cur hi affectus tam ægre ab invicem dignoscantur tradit Salzm: in Diss: de vera veræ pleuritidis sede p. 9.

Ve: tionem adeo necessariam in pleuritide existimat Sydenham. ut sine illa æger vix evasurus sit. [illegible] rat. vid. op. Med. cap. III p. m. 427 seqq.

Fluxus alvi in pleuritide sunt perniciosi: quo in casu sequentem bolum cum magno fructu propinare solet Baglivi l. c. p. 37.

℞. Requ: Nicol. ʒii diaphor āā ℈i M. f. Bol detur vespere

Erectum sedere velle in morbis acutis pulmonum perniciosum ac ferme lethale. præ ceteris, si adsit sibilus in aspera arteria et difficultas excreandi sputi, et licet cum talibus signis pulsum bonum videris noli credere nam fallit. vid Baglio: Op: Med: Pract: Lib. 1. c. IX p. m. 34.

Alvi fluxus in morbis pectoris præsertim acutis valde perniciosus; cave igitur ne purgans medicamentum in pleuritide exhibeas inflammationis causa. vid. Bagl. l. c. p. 35.

Quando in pleuritide viget indicatio dissolvendi, camphora et ex eadem parata remedia pro secreto fere hanc indicationē absolvunt: vid: Bagl: Op: Med. Pr: L. 1. c. IX p. m. 35

Curatio horum affectuum versatur in eo, ut pulmones q citissime infarctu sanguinis liberentur. 1. p Venæsectionē: nota quod hæc ab initio fieri debeat. mittendus sanguis ē simul et semel satis largiter, facto amplo foramine et quidem melius in latere opposito in lecto et præcedente blanda diaphor, vel infusum veronicæ vel scorzon: ita ē sanguis fluidior factus facilius reducitur in ordinem. 2 Post V.S tionē ad sudorem corpus blandē sub quiete tamen disponendum ē, idq commode præstari potē sequenti mixtura q optimam deprehendimus.

Rx. Aq. fl. sambuc.
- card. ben
scabios.
aceti dsti āā ℥i
lapid 69. ʒi
prunell. gr X
[illegible] gtt XX.
diascord. Fracast. ʒß
Julep ros q. s.

Misc. vid. Fr. Hoffm. Diss. de Inflam.

3. Materia incarcerata vel stagnans resolvatur et p insensibilem transpir: et blandam diaphoresin discutiatur quo facit [illegible] seq cum apposita Mixtura diaphoretica.

Rx. [illegible] diaphor: sive
Cerus: [illegible]
Dentis hippopot:
lapid 69. āā ʒi
[illegible] depur. ʒß
Cinabar- nativ. gr X.

M. f. [illegible] dosis esto ℈i potē sumi singulis 4 hor: cum Va fl. sambuci vel Emulsion: amygdal: aut papaveris. Mixtura diaphoret esto talis.

Rx Mixt. simpl ʒiij
[illegible] dulc. ʒi
syrup papav. rhœad. ʒß

Misc dos. sit gtt XXX. vid Fr. Hoffm. Diss: de Inflamat:

Externe oleū hyosciami cum Unguento althææ camphorat. et [illegible]ci mixtum, costis inunctum præsertim sub gravi dolore egregium ē, caute v offerendū ē senibus et qui habent difficilem expectorationem vid Fr. Hoffm l. c

Ad juvandā expectorationē hyg. valde efficacem ē hy Elect.

Rx. Oleï amygd. d. ℥ß
sperm. cet ʒß
Mi Cant. ʒj
Olei anisi ℈j
ligni sassafr. an. gtt vj

M. ℥j. vid. Fr. Hoffm. Diss. de Inflammat.

oleum antipleuriticū Boecleri exter. ne inunctum maxime laudatur tā ad expectorationē promovendam q dolorem mitigandum descriptionē ejus vid in Colleg. M. S. mater. med. D. Boecler:

Quo in casu in pleuritide Vena sit secanda docet multis iisq exactissimis observationibus Celebr. Baglio: Op. Med. lib. 1. p. m. 36. seqq.

Phlebotomiam in hoc morbo omni semper ævo a Medicis quibusq (exceptis tantum fanaticis quibusdam aut Pseudo-Chymicis) velut remediū præcipuum præscribi solitum ēē, asserit Willisius Pharm: rat: Part. II. sect. 1. c. IX. p. m. 105. ..

Pertinax interdum et curatu difficilis ē hic morbus, negotium exercitato m̄ facessens. VSectio ut plē ē necessaria. Sudorifera multum valent. Vitanda v̄ quæ alvum laxant, etiam clysmata, hæc n̄ ubi fluit nec dies ē criticus, vel dyspnæa inde cessat, potius autem intenditur, malum ēē deleterium comperimus. Hinc neq hic neq in febribus continuis exanthematicis Medicus de alvo aperta servanda sit adeo sollicitus, nisi suum ægrotum periculo majori exponere velit. vid. Ros. Lentil: Iatromnemat: Theor. Pract. lib. 1. c. LXXXVIII. p342. seq: ibidem laudatus Autor recenset casum pleuritici qui curæ suæ sese comiserat, quiq singulis noctibus ipsi propinare [illegible], usq ad plenam sanitatis restitutionem. vid. l. c. p 344.

Riverius Prax: lib. VII. cap. 2. adeo necessariam esse VSectionem hujus affectus principio credat, ut nunq omitti debeat, nedum in senibus, pueris gravidis mulieribusq, puerperis et menstruas purgationes patientibus vid Ros. Lentil. Iatromnem. Th. Pract: lib. II. c. ~~[illegible]~~ cap. XXXIII. p. 632.

DE PLEURITIDE ET PERIPNEUMONIA.

Peripneumonia pleuritidi aut anginæ superveniens, plerumque deterior ê quam per se exorta, aut alterutri ex iis succedens. vid: Th: Williss: Pharm: rat: Part: II. Sect. I. c. VIII. p. m. 94.

Periculosa ê peripneumonia, in qua nihil exspuitur, proxime huic quando sputum tenue et crudum ê, cum sanguine permixtum; longe melius habet, quando sputum flavum et crassum ê cum pauco sanguine interspersum. Sputa ab initio flava bonæ consistentiæ, cum ~~[illegible]~~ enæoremate indicat sanguinis recrementa fere tota in loco affecto deponi; cum ab costatu in crassum et turbidum mutatur; indicat materiam morbificam ex ea parte rursus in cranium resorberi; si ejusmodi Sputa subito in tenuem mutatur delirium aut mors impendet. vid. Williss: Pharm: rat. Part. II. Sect I. cap. VIII. p. 95.

Phlebotomia in omni fere Peripneumonia requisita ê imo interdum sæpius iterari debet, vid: Williss. l. c. p. 95.

Varia remediorum genera describit Williss. l. c. p 92. seq:

In Peripneumonia Notha primo febris insultu nunc incalescit æger nunc friget: Vertiginosus ê, de capitis dolore queritur lancinante, quoties Tussis importunius fatigat. Potulenta omnia vomitu rejicit nunc cum tussi nunc citra conatus. Urina turbida cernitur, et rubens intense, et sanguis detractus pleuriticorum sanguinem refert. Anhelus sæpenumero spiritum crebro ac celeriter ducit si moneatur ut tussim provocet. haud aliter dolet caput ac si in partes mox dissiliret, (qua loquendi formula ægri ut plurimum utuntur) dolet et Thorax omnis, vel saltem pulmonum concitatio adstantium auribus percipitur. vid: Sydenhamii Op. Med. cap. IV. p. m. 432. traditur idem ibi methodus medendi et remedia.

Vera Peripneumonia ejusdem plane indolis cum pleuritide est atque ab illa in eo tantum differt, quod Peripneumonia pulmones universalius afficiat.. Quin et utrique

morbo pari omnino methodo medemur, Ustione scil: prae ceteris et medicamentis refrigerantibus vid: Sydenh: Op. Med. p.m. 435.

Es ist sich zu verwundern weil gar durchgehends bey denen Practicis, Pleuritis et peripneumonia mit einander confundiert werden. da doch allerdings ein grosser Unterschied zu machen ist. So wol der Pleuritidi als auch der Peripneumoniae legen sie das Sputum cruentum bey, da es doch nur allein der Peripneumon: beykommt, dann wie sollte es möglich seyn, dass die stasis intra pleuram suppurata könte per pulmones evacuirt werden. Daher ist auch pleuritis vera weit rarer als peripneumonia, die Autores aber schreiben es gleich um. vid Blaz: Comp: Pr. Clin: p. 161.

Dolor punctorius in peripneumonia magis se extendit per universum pectus in pleuritide autem puncturae in dextro magis latere paullo infra mamillam sentiuntur vid: Junck. Consp. Med. p 295.

Hic morbus (sc. pleuritis) quo nec alius frequentior, nullo non tempore infestat, potissimum vero anno inter Ver et Aestatem ambigente. Nam per id temporis sanguis a nova solis vicinia excalefactus in effervescentias et inordinatos motus effraenatius ruit. Temperamento sanguineo praeditos prae reliquis aggreditur, saepe in rusticos et duro jam fractos membra labore. A rigore plerumque atque horrore ordit, quos excipiunt calor, sitis, inquietudo, et cetera febrium symptomata satis nota. vid. Sydenham Oper: Med: cap. III. p. m. 419.

Quae singulis vicibus Anacatharsi rejicitur materia, sub initio morbi pauca et tenuis conspicitur et saepe sanguinis particulis intermista; sed procedente morbo copiosior est et magis concocta, sanguine etiamnum permixto. Febris interea pari passu incedit, quin et vires sumit a symptomatis illis quae ab ipsa nascuntur. vid: Sydenham Op: p.m. 420.

Quod si phlebotomia ob pulsum debilem et functionis animalis languorem, nec primo celebrari, neq dolore licet plurimum urgente, iterari debeat, hujus vicem cucurbitae cum scarificatione, loco dolenti adhibendae, bene supplent. vid. Willisij Pharm. rat: Sect. 1. cap IX. p.m. 106. [Ut] Varias ibi formulas medicamentosas quoq praescribit è quibus huc transferam Externa sub te anodynum v.gr.

℞. Ung: dialth: ℥ij
ol. amygd. d. ℥i
albi graec. ʒij
M. s. simul terendo. vel

℞. Empl: de mucilagin: ℥ijß
malaxetur cum oo lini et applicetur supra chartam emporeticam vid. Willis: l.c. p 110.

Quod V[ena]s[ec]tionem attinet, illam Sydenham saepius repetendam suadet, et praecipue si dolor atq alia symptomata admodum saeviant: qua de re tandem ita loquitur. Et

Et quanquam in curandis morbis integrum mihi esse volo, ut plus minusve sanguinis, pro rei ratione demendum praecipiam, raro tamen observavi Pleuresin confirmatem in Adultis minore quam 40 circiter unciarum sanguinis impensa sanatam: licet in pueris semel tantum aut bis secuisse venam ut plurimum suffecerit. Neq quae non nunquam supervenit diarrhoea repetendis jam dictis V[ena]s[ec]tionib: obicem ponit, quandoquidem ipsa hac methodo brevi sistetur etiam non adhibitis medicamentis restringentib: vid. Sydenh. Op: Med. cap. III. p.m. 427. seqq.

Curam ita adgreditur Sydenham ut primum accersitur sanguinem è brachio lateris affecti ad ℥x. aut circiter mittendum curat. Potionem deinde sequentem statim à V. s[ec]tione primum celebrata sumendam praescribit.

℞. Aq. Papav: rhoead ℥iv
Ois prunell. ʒj
Syrup. violar: ℥i
M. f. Haustus. Item.

℞ Amygd. d. N° VII.
Sem: melon.
pepon. aa ʒß
papav: alb: ʒij
Contund. simul in mortario marmor. sensim affundendo
Aq. Hord: ℔iß
Rosar. ʒij
Sacchari cand. ʒß.
M. f. Emuls: capiatur ℥iv. 4ta quaq; hora.
Pectoralia in imperavit frequenter usurpanda e. gr.
℞ Decoct. Pectoral: ℔ij
Syrup: violar.
capill. V. aa ʒiß
f. Apozem: cap: ℔ß ter in die.
℞ Ol: amygd. d. ʒij
Syr: violar.
capill. V. aa ʒi
Sacchari candi ʒß.
M. f. s. a. Eclegma
Porro sequens unguentum praescripsit.
℞ Ol. lil: albor:
amygd. d.
Vunguent. dialth: aa ʒi
M. f. linimentum quo inungatur latus affectum mane et sero. vid: Sydenham Op: cap. III p. m. 425. seqq:

Enandi sputum cruentum 4to die nicht mehr fort wollte kan man ... nun Potiones pectorales et solventes et pariter incrassantes, parum acidulatas. v. gr.
℞ Vae Hysop. Hord.
Card. b. Scabios. aa ʒi
Syr: Capill. V.
de Prassio aa ʒß.
Violar.
Oxymell. squill. aa ʒi
... aa gtt XXX. vel XL.
M. f. Potio d. s. davon alle 2 oder 3 stunde ein Löffel voll zu ... vid. Blanc: Comp. pr. Clin. p 164.

Varios pleuriticos et peripneumonicos tractavit Rosin. Lentil: quem vid in Eteodr: Med. Pract. passim e. gr. p. 86. seqq

De Melancholia.

Es pflegen die Medici die melancholie in diversos gradus abzütheilen, da der erste ist, wan man lange Zeit sine evidenti causa furchtsam betrübt und ängstlich ist. der ander ist wan man desperiert an seiner unterhaltung oder an seiner Seeligkeit und ein tædium vitæ hat. der dritte ist wan man sich selbsten oder andern ermordet. dieße Effectus müssen von einer innerlichen Ursache und zwar von einer p.n. und morbosa sanguinis et cerebri constitutione herrühren, denn sonst wol andere äusserliche Ursachen die sub potestate nostra sind dergleichen effect in gemüth produciren können; wie man sonderlich bey kranken siehet. vid: Frid: Hoffm: Medic: Consult: Decur: 1. cas: IV. p. 20.

Pars affecta Melancholiæ æque ac furoris est cerebrum vid: Fr: Hoffm: Med. Cons: Dec: 1. cas. IV. p 20.

Indicia iminentis melancholiæ sind vornehmlich diese. 1. daß melancholia affectos mit unruhigen Schlaff mit schweren ängstlichen träumen, dabey schrecken und furcht verknüpffet, befallen. 2. Sie auch öffters mit gesichtern und gespenstern gequälet werden daher Hippocrat: lib: de Virgin: morbis schreibt quod ex timoribus adeo sæpe paveant, ut delirent et dæmones se vidisse putent sibi infestos quandoque nocte quandoque die. 3. wan sie auf einem objecto beständig bleiben, wo ihnen immer in gedanken kommt sie betrübt und traurig macht in andern dingen aber ganz kaltsinnig sind. 4. öffters über geringe dinge sehr lachen. vid: Fr: Hoffm: Med. Consult: Dec: 1. cas. IV. p. 21. ibidem invenies causas procatarcticas seu occasionales quæ hoc malū inducere valeant. e. gr: vita sedentaria, dispositio hæreditaria suppressio hæmorrhagiæ narium. etc:

De Inflammationibus in Genere.

Tres inflammationis species sunt. sc. 1. Erysipelas ubi inflammatio in superficialib. et membranaceis partibus in latitudinem eamq. insignem diffunditur.

2. Phlegmone, quando inflammatio in latum et profundum aequaliter et satis amplo spatio extenditur.

3. Apostematodes inflammatio, quae vel in superficie, vel subtus arctiori spatio circumscripta est, et in profunditatem illius partis, quam obsidet, magis penetrat. vid. Junck. Consp. Med. Tab XXXVIII. p 242.

Erysipelas ordinario invadere solet subito cum horrore vehementi, subsequitur magnus aestus, pulsus vehemens et celer, quandoq. in post horrorem die imo vomitus, lassitudo corporis, et dolor, tensio, rubor tumorq. in pede vel in facie. Tertio autem vel quarto die plenarie erysipelas partem occupat. Si pedem adoritur, in ejus latere glandulae iliacae tument, dolent et inflammatae sunt. vid. Fr. Hoffm. Diss. de Inflamat:

Quandoq. erysipelaceae febres sunt epidemicae et mali moris, faciem plerumq. occupantes cum dolore capitis, affectu soporoso et quandoq. ad 14 dies extenduntur inter quod tempus per insensibilem transpirationem vel sensibilem diaphoresin terminantur. vid. Fr. Hoffm. Diss. de Inflam.

Subnascitur ex cruditatib. primarum viarum, iracundia, transpiratione prohibita, praecedente terrore, amat maxime corpora cachectica et cacochymica. vid. Fr. Hoffm Diss. cit.

Curatio efficitur quando serum biliosum acre in tubulis minimis et poris cutis stagnans discutitur cruditates viscidae in primis viis absterguntur et ardor sanguinis temperatur. Ad hunc finem conducunt Ossa et bezoardica ... Pulv. ... praecipitans. ut et liquor bezoard. Hoffmani. 2. Clystere alvus aperiatur. Interne quoq. ad eam aperiendam commodum est sequens.

℞ Fol. Sen. ss.
rhabar. el. ana ʒj
decoct Tamarind ℥ij
infund. calide adde
Tartari ... vel
arcan dupl: ʒj
Syrup de Manna ℥j
M. D. S. ... Fr. Hoffm. Diss. cit.

Verum etiam cautè in erysipelate procedendum, praesertim jam morbo praesente periculum non est ne retrocedat malum vel ejus expulsio inhibeatur. vid. Fr. Hoffm. Diss. de inflammat:

Ex improvido usu topicorum, adstr. unguentorum, cataplasmatum exulceratio vel sphacelatio observata non semel fuit. vid. Fr. Hoffm. l.c.

Quantum ad topica, remediis repellentibus solis nunquam usi sumus, haec non facile gangraenam inducere scimus. Abstinuimus non a pinguibus e gr. Lacte Oleo, seu mixtura ex aq. sambucino et lixivio unguentis de ♄o, sed discutientibus usi fuimus. vid. Hist. Vratislav MDCC. p182.

Inter discutientia facile primum locum habebit Empl. resolv. Hermanni cujus descriptionem tradit D.D. ... in Colleg. M.S. ejusque vires in discutiendis tumoribus mirum extollit.

Multa non habet. Saltem in Coll. M. Tab. XXXVIII.

Laudatur ab Vratislaviensibus Pulv. Erysipelat: Mynsicht descripsit Zwinger in seinem Leibesarzt und so heißt das unter titulo Rothlauf: aut alius extemporaneus ex: farin: hordei fabar. creta glycyrrhiz: myrrha, cerussa externe tepide erysipelati impositus. vid. MDCC. p182.

Cura Erysipelatis ut experientia nobis constat multiplici, sine V.S. et sine purgatione, quod requirit Senertus Noster cum aliis, absolvi potest solis diaphoreticis. Vulgus nostrum Roob sambuci et reliq. aut C.C. utitur cum successu. Loquimur autem hic de Erysipelate ab interna sanguinis commotione orto, non si a causa externa originem trahit. V.S. tanquam remedium revulsorium a nobis adhibetur vid. Histor. Vratislav: Ann. MDCC. p182.

Si rite tractetur per insensibilem transpirationem erysipelas evanescit et accedente pruritu, cuticula quasi in squamas fatiscit ac color naturalis redit. vid. Hist. Vratislav MDCC. p183.

De febre erysipelatode legi meretur quod habet Sydenham Op: C. VI. p.m. 446.

 DE INFLAMMATIONIBUS IN GENERE.

Inflamationem externarum discussio arte omnia tentanda e. prosunt hic:

Rad Irid flor. Sigill Salom.
Bryon. Vincetox. Bardan.
pimp alb. rub tinct.

Hb Apii Chaerefol. Hysop.
Abrotan: Sabin.

Fl. Chamom. Melilot Sambuc.
Bellid

Sum: Origan.

Sem Anis. foenic. Carv. Dauc.
foenu graec:

Camphora, quae hic principatu tenet, praecipue [illegible] ejus. nota [illegible] cum croco. vid Junck. Tab. XXXVIII. p. 246.

Ex his descriptis fieri possunt species, quae sacculis, vino calido imbutis et sufficienter iterum expressis regioni dolenti calide applicentur.

circa applicationem camphorae nota quod Junck. Tab XXXVIII. p 249 seq. No 12. monet.

Erysipelas faciei a Topicis adhibitis tumorem indolentem circa nasum relinquens quomodo fuerit sanatum vid: Miscell: physico Med. Mathematica Buchneri Tomi 2 Quartal. 1727. Class. 2. § 3 p. 39 seqq:

Quando discussio amplius obtineri non requit, suppuratio et maturatio promovenda e. Laudantur ad has indicationes

Rad. lil. albor.
althaea.

Hb. parietar. malv.
branc. ursin.

flor. verbasc. linar.

Sem. psyll. lini Cydon

pingued. anser. vaccin.

Ol. Chamom. Verbasc.
lil. alb.

Haec in forma cataplasmatis adhibenda vid. Junck. Consp. Med. p 297.

facta apertione apostematis consolidatio et mundificatio per Essentiam balsamica à Stahlio commendatam promovetur.

℞. Ess: Myrrh. ℥iij
succin ℥ij
olei terebinth. gtt X.

Misc: instillando gtt X. XX. XXX. pro conditione subjecti et Apostematis

mundificationis causa maxe commendatur Bals: Persic: Gallis Baume de Commendeur cujus descriptione tradit Baecler. Coll. mat. med. M.S. sub tit: Balsamorum.

varia quoque mundificantia recenset Stahl: Coll. M.S. Tab. XXXVIII.

Pulvis contra inflammationes.

℞. Bezoard Mineral
Nitr purif: āā ℈ß
Camph: gr ½.

[illegible]

In contusionibus à lapsu ictu provenientibus conducunt maxe sacculi ex sequentibus speciebus compositi vino fervido macerati et calide parti imposita

℞. Betonic: salvia: Hysop:
rozmarin, majoran:
flor: chamomil: Lavend:
sambuc:

Ad inflammationes praeservandas à quacunque causa oriantur, nitrum camphoratum sum̄o est praesidio e. gr: saepe in febribus malignis, purpura febribus intimis etc: in phrenitide in extremo capitis dolore.

℞. Nitri purificat ℈j
Camphor. gr iij
Cinnabar. āā ℈ß
exhibeatur singul. 3. hor. Vel cum hoc Mixtura.

℞: Spir. Nitri vel. Sal. dulc:
CC. volat:
Ess. castor. āā ℨj. dos. gtt XX vel. XXX. Haec etiam valde est antispasmodica et in morbis malignis at quando exanthemata recedunt vel podagra regreditur magna ex parte in sui curatione. vid. Frid Hoff: Dissert. chimicar. Dec. 1. Diss. 6. p. 157. circa fine.

De Hæmorrhoidibus Internis.

De Hæmorrhoid: intern: vid Consp: Med Junck Tab. VIII. it Blaz: Prax: Um. c. VI. l.

Cautelæ quas Junckerus l. c. tradit maximæ considerationis sunt, et merentur ut sæpius perlegantur.

Quod per hæc potissimum loca sanguis exitum suum quærat, non alia vi detur ratio, quam apparatus genitalis, sive et conspiratio quædam est, inguinamenti venerei cum his locis nec spernenda vulgaris traditio est: aus (?) venereos podagræ esse expositos, Nec Hippocratis observatio: Eunuchos podagræ expertes esse, ob consensum scil. causalem motus podagrici cum hæmorrhoidali vid Carl. Hist: Med: p 154.

Ante eruptionem ordinarie motus spastici Inguinum, lumborum dolores, coxarum femorum, pedum; daß es zucket, zieht, reißt, spannt etc: sentiuntur, vel ipsis hæmorrhoidibus hi motus superveniunt. vid Carl Hist. Med. l. c.

Quo facilius hic motus exitum sortitur eo magis pressio talis in mesenterio et intestini tunica exteriore fibrosa; unde sensus ille tensivus, morsicans in longitudine ossis sacri tenesmodes in intestino, es drückt, spannt, starrt wie ein Pfahl im Creutz, können nicht wol darauf sitzen, scheint im Stuhlgang als wann was im After stecke. vid. Carl Hist. Med. p. 158

Dolores his proximi remotiores sunt colici tendentes als wann ein stein im Leib läge cum retractione umbilici et compressione potius quam inflatione abdominis, vel in in sensu gravissimo als wann einem im Leib etwas zer-springen wollte. vid Carl: H. Med. p 158.

Adhuc remotiores sunt motus colici varii, flatulenti imo convulsivi, suffocantes, singultuosi præc: in fem: daß es auf's Hertz stößt, sich wie eine Kugel im Leibe weltzet. Quin in repentinæ contractiones mesenterii supra umbilicum; als wan man mit 2 händen im Leibe gegen einander greiffen und ihnen den Athem versiehlte cum insequente Ictero vid Carl. l. c.

de Hæmorrh: intern: sequentia merentur Stahli Theor: Med. p 1049.

De fluxu hæmorrhoidali Historia cum consilio Medico recenset Fr: Hoffm in Medic. Consultator: p 51.

De Podagra à suppressione hæmorrhoidum originem habente vid Fr. Hoffm. Med. Consult: Tom. II. C. IX. p: 47

Colica convulsiva cum affectione calculosa orta à suppress. hæmorrhoid. vid Fr. Hoffm. Med. Cons. Tom. I. Cas. VI. p 178.

Connexio horum affectuum juxta Frid: Hoffm: in seq consistere videtur.

Quan-

DE HÆMORRHOIDIBUS INTERNIS.

Wan das geblüthe durch die Leber nicht wol durchgehen kan, auch die vasa hæmorrhoidalia keinen außgang hat, so stagniret es in denen vasis intestinorum und sonderlich des intestini coli, und weil es alda die membranas nerveas et valde sensibiles distendiret, so entstehet daraus ein penetranter unerträglicher schmertz, der das gantze genus nervosum in consensum ziehet, und viele hefftige zufällen verursachet. Weil aber auch ex stagnatione sanguinis in vasculosa hepatis substantia die subtilen vasa derselben endlich verstopfft werden, und das geblüth hernachen noch immer durchgehet, so erofnet es endlich mit gewalt die venas in intestino recto, und treibet da allzu viel heraus, welchen fluxum alsdann propter affectum hepar. die Alten HEPATICUM genennet haben. Es pfleget aber auch vielmahl zu geschehen, daß durch Colicam convulsivam hæmorrhoidalem eine dispositio Renum ad CALCULOS generandos produciret wird, und zwar auß diser raison: Es ist nemlich ex anatomicis bekandt, daß das intestinum Colon gar arcte cum renibus conectiret ist. Wan nun selbiges mit flatibus aufgeschwellet, oder durch krampff zusammen gezogen wird, so werden die renes entweder gepreßt oder ex consensu, starck zusammengezogen, daher so wohl die separatio urinæ als auch die selben freyen ausfluß per tubulos urinarios verhindert, die gantze substantia renum allzu sehr relaxiret wird, daher dann gar leicht die materia tartarea, limosa, viscidior, sonderlich da materia tenuis aquea per vasa lymphatica zu viel gehet, in ihnen bleibet und in Calculos concresciret. vid Fr. Hoffm. Med. Consult. p 181.

Cura hujus affectus ibidem in reperitur. describit ibi infusum theiforme seq. quod in specie ad calculosam dispositionem tollendam conducit.

℞: Rad: alth. ℥i
Hb. Veron: agrimon
virg. aur. heder. terr: ana M j
Fl: Malv: Millefol. ana p jv
Sem. Foenic:
Rad. Glycyrrhiz: ana ʒiij
Conc. et contus. d. S. Kräuter zum Kräuter Thee.

De Fluxu hepatico ejusque Cura vid. Junck. Consp. Med: Tab. IX.

Multa exempla eorum, quibus post suppressas hæmorrhoides internas gravia mala subsequuta fuerunt in Diss. Stahl. de Hæmorrhoid. intern: motu et ileo hæmatitide Hippocratis: p 5. seq.

Totum molimen motus hæmorrhoidalis interni, vel succedit et perrumpit, vel minus. vid Stahl: Diss. de Hæmorrh. int. mot. p 10.

De Hæmorrhoidibus Internis.

Quicunque manifesto Hæmorrhoidarii sunt tum antequam Hæmorrhoidarii fiunt, tum antequam hæmorrhoides ipsis perrumpunt tum quando redeunt, tum quando impeditius procedunt, certissime et manifestissime torminibus, Angustiis, Pressionibus atque tensionibus circa præcordia (seu ut fere nominant Græci, ὑποχόνδρια) communissime et quantum observare licuit numerosis sane exemplis quasi essentiali individuo symptomati, certo obnoxii sunt. vid Diss. Stahl: de Hæmorrh. intern: mot: p 15.

Communissimum symptoma impeditiori aut ~~ab~~ cohibito hæmorrhoidum motui succedens, est Asthmatica respirationis compressio; eaque modo Hypochondriaca cui fere sensibilis aliqua flatulentia sive anoterica, sive cum alvi constrictione catoterica, comes incedit: modo Pectoralis verius Asthmatica cum tussi humida quoque conjuncta. vid Diss. Stahl: l.c. p 24.

DE HÆMORRHOIDIBUS EXTERNIS seu CÆCIS.

Dividuntur hæ in turgentes et tumentes. turgentes referuntur vesiculam mollem transparentem atro rubente sanguine plenam sine notabili dolore aut ullo insigni sensu. Tumentes v. quæ dolentes vocantur cum aliæ ex iis turgentes indolentes sint, profundius intra limbum delitescunt et durum inflammatorium tumorem exhibent; vid. Junck. Consp. Med. Tab XXXVII. p. 235.

Historiam hujus morbi satis accuratam tradidit Carl: Hort. Med. p 161 seqq.

Millefolii circumspectus usus in sedandis doloribus cæcarum omnibus aliis specificis palmam præripit quando in forma Theé (cochleare j Hbæ cum ℥j Væ) adhibetur. vid Junck. Consp. Med. p 240.

Quod methodum medendi attinet illam passim tradit Junck. Consp. Med: p. 238. seqq. partim et quidem prolixius describit D. Saltzman: in Colleg. M. S. Tab. XXXVII. ubi et D. Sachs. eadem Tab.

commendantur alias in Junck. l. c.

Unguent: de linar.
dialth.
Ol: Verbasci
Calendul. præ omnibus vero
Ovor:

Alia probata remedia vid Hist: Vratislav: 1702. p. 209.

Nonnullis Virginibus justo tardius non sine gravi earum incommodo, menstrua purgatio erumpit. (quae Emansio vocari solet.) Causas si sciscitaris, variae sese offerunt. Plebejae crassis ac viscidis saturantur alimentis, frigidam ingurgitant, et quod caput rei est in locis frigidis et humidis ac uliginosis educantur. etc: Fortunatiores, quibus liberalior contingit educatio, maturae vitae sedentariae assuescunt, vel dulcedine musices captae instrumenta musica animant, vel filum ducunt, aut m in linguis exoticis Polonica Gallica Italica discendis occupantur. etc: somno nimium temporis tribuitur a pueris. Nonnullae non noctem tantum, sed et optimam diei partem, horas scil: matutinas ad octavam imo nonam usque somno dicant. Non est exiguus numerus eorum ex utroque sexu apud nos Qui alium sibi diem, aliam a natura noctem faciunt, qui ad faces et cereos vivunt, qui tedas solem sibi statuunt, ut ingeniose Carolus Scribanius S.J. in Antverp. p. 6. Nimium sordida res est, ut pergit ibidem pag. seq. vulgari via vivere, facereque quod facit populus: quare publicus dies relinquendus, deligendus proprius ordoque rerum mutandus; tanquam aut natura aut conditor Deus a ratione aberraverit. vid Hist: Morb: Vratislav: ~~[illegible]~~ 1702. p. 65. seqq.

Quod ad Curam attinet, in istis quae aetate matura evacuatione menstrua justo diutius carent atque hinc male habent, si sint plethoricae curam fere auspicati sumus a V.S. quam in pedibus circa novilunium celebramus. Pridie vero novilunii exhibuimus Laxans (quas: [illegible] pilulae Becheri cum stimulo Extr. panchym. Croll. aut Mr. de Ss. Crat.) vid Hist: Morb. Vrat. 1702. p. 63 seqq.

Multum tribuimus Nodulis ex Her-
uterinis. e. gr.

Hb. Artemis: tor mar:
Melis. matricar.
Majoran: origan.
Calamenth.
Flor: Chamomel.
matricar.
Keiri
Calend.
Semin. ~~fum~~: aneth
Rad. pimpin: alb:
Levistic:
galang:
Mei acor: ver:
Cichor:
Cinamom: Cass: lign:
Croco, Macis.
Helleb. nigr:
fol. sen: etc.

Nemo quantam offerant noduli
ejuscemodi utilitatem apud nos
credere potest, nisi qui multoties
fuerit expertus, tum in iis,
quibus menses stato tempore non
~~[struck]~~ comparent, tum
in illis m, quibus, postquam fluxe-
runt, iterum per incongrua ~~[struck]~~
alimenta suppressi fuerant.
vid. ~~Hist~~ Hist. Morb. Vratisl.: p. 71. Ao. 1702.

Pediluviis m ac Balneis aquæ
dulcis crebrius usi sumus, quæ
m ipsis medicamentis pal-
mam dubiam faciunt, apud
eas, quæ per refrigerationem
ac moram in locis humidis
aut retardatos menses experta
aut horum suppressionem incaute
ut diximus, per sæpe ita fieri
incurrerunt. vid: Hist. Vrati
l. c. p. 71.

Martialia aperientia m laudem
merentur. e. gr.

Rp. Croc. ♂ aper: gr. j
♀ ♂.
& artemis: an gr. xv.
M. f. Pulv: Qui per aliquot
dies non sine utilitate sumitur
vid ~~Hist~~ Histor: Vrat. 1702. p. 70.

De Fluxu Muliebri.

Ramus hæmorrhoidalis qui sanguinem à V. Portæ ad cervicem uteri menstruum & ibi contingentem evacuationem deducit maximæ considerationis est. vid Stahlii Diss: De Insolitis Mensium viis. p. 8.

Quando fluxus muliebris non debito modo succedit prima ejus et primaria insolita via est Vomitus cruentus, sursum, aut hæmorrhoidum fluxus deorsum. vid Stah. D: De Insol. Mens: viis. p. 12.

Sicut autem propensio illa, et conisus sang: ad superiores partes V. P, ad vomitus cruenti evacuationem collineans, variis Spasticis moliminibus circa mesenterii quasi centrum et ipsum ventriculum sese exserit, et in suffocationes tales cardialgicas abit, quæ ipsis patientibus talem inferunt sensum, quem suis verbis describunt: Dem Ekel steigt mir nicht an die Brust als wenn man ihnen unter dem Hertz grüb einwerts mit 2 Händen etwas zusammen drückte, wordurch ihnen alsobald der Athem benommen, und gleichsam verhalten würde: Ita quando motus atque nisus hic magis ad inferiora inclinat, ad hæmorrhoidales excretiones: tunc devolvuntur etiam hæc ipsa pathemata torminosa, ad ista loca, ita ut gravissimæ torsiones intestinorum æque ac stricturæ inferiorum mesenterii partium, ibidem sentiantur vid. D. Stahl. De Mens: ins: viis. p. 13. seq.

Insolitas mensium vias remotiores ratione situs constituunt caput et pectus. quando enim menses exitum suum non consequuntur sanguis regurgitat et in junioribus præcipue, utpote in quibus natura alias sang: abundantem per nares evacuare conatur, congestiones ad caput fiunt, ex quibus deinde congestionibus ~~tali~~ quæ ad hujusmodi loca fiunt, patientibus varii dolores capitis, oculorum, aurium dentium, cervicis, scapularum humerorum inde ingruunt, aut loco ædematosorum tumorum in inferioribus partibus veræ eruptiones, serosæ lymphales seu catarrhales adeo ut in impetuosa fluxio per nares phlegmatorrhagia, ploratio seu manatio perpetua alterutrius oculi, sputatio copiosa quotidie sese offerant atque sistant. In pectore vero contingit asthmatica, tussiculosa suspiriosa angustia ac anxietas, imo non raro plenaria vasorum ruptio atque hæmoptysis vid. Stah. Diss. D Mens. ins: viis. p. 17 seq.

De fluxu mensium ordinario, nimio atque suppresso multa habet Juncker: Consect: Med: Tab. X. it: Tab. XIII.

Mit dem nimio fluxu mensium und vornemlich geplagt, darüber die ihrem Alter nach an die Zeit würklich, wo sich die menses gar verlieren: die verbotenen sind inordinatus mensium fluxus, oder welche zum öftern abortirt haben, wo sich aber dergleichen Zufälle bey ledigen Personen zuträgt, ist es gemeiniglich etwas verdächtig vid: Blaz: Pr. Leiv: p. 32.

De Fluxu Mulierbri.

Suppressio mensium probe distinguenda e ab emansione et a cessatione eorundem. Emansio mensium heißt, wañ bey jungen von mannbaren frauensvolck alters halben die ☒ fluß, so sollten, haben sich aber noch nie gewiesen. Suppressio mens. ist wañ sie den fluxum mens: schon würcklich gehabt haben, und bleibt, ex quacunque causa zurücke. Cessatio mensium heißt, wañ bey fœminis, ratione ætatis ad septimum septenarium appropinquantibus um diese Zeit die menses pflegen gantz und gar aufzuhören vid: Blas: Prax Clin: Lib. II. cap. 3. p 41.

Ad spissitudinem sanguinis et mucositatis seri corrigendam comendantur incidentia resolventia et digestivo aperientia e. gr.:

Rad: Ari. Pimp: alb. Imperat. Vincetox: Helen: Angel: Petasit. Levistic: Cichor: Tarax: Curcum. Gramin. Rub: tinct: Polypod. q. Acetos. [illegible]

Hb. Absynth. Cent⊖min. Fumar. Capill. Marrub. alb: Cuscut: Chamædr: Rorismar. Veronic Chærefol: Heder. terrestr: Bellid. Hysop. rub tinctor.

Gumat: Amoniac. Sagapen: Galban.

⊖ia digestiv. [illegible] Tart, ⊕ Tatū, arcan tpl, ⊖ absynth: Cent⊖min. Card. ben.

In [illegible] conducunt Rad. ari, ~~pet~~ petasitid. Levistici. Junck: p 77. vid. Junck. Consp. Med. p. 74.

Causas suppressionis mensium accurate tradit Junck: Conspect: Med. Tab. XIII. p 71 seq.

Symptomata suppressionem hujus fluxus comitantia, prout in diversis corporis regionibus sese exserunt describuntur a Junck l.c. p. 72. ubi primo indicat, mala quæ eveniunt in abdomine, deinde in pectore, porro in capite post in artubus denique in universo corpore.

Es geraten die sonst ordentliche ☒ bey denen leuten auß vielerley ursachen in verstopfung, nemlich: (1) von dem schrecken, (2) von erkältung deß unterleibs und der füße (3) von eingenomenen adstring: in superioribus (4) vom misbrauch der adstringentium. (5) vom verschrecken zu nahe wañ sie dergleichen ursachen finden entweder zu der zeit deß würcklichen flußes oder sonst in plethori[schem] zustand. vid Blas Comp. Prax: Clin: l. II. c IV. p. 44.

Inter Emenagoga quæ specifica virtute prædita sunt, eminent sequent:

1 Radix Bryoniæ

2. Hbæ: Meliss: Sabin. Puleg: matricar

3. Flor: Calendul. Cheiri.

4. Composita, Myrrhata, succinata Crocata. vid. Junckeri Conspect: Med: p. 74.

varia remedia præstant in Colleg: M.S. D. Sachs: et Saltzm:

De Fluxu Muliebri.

Cautelae quae circa moderandum hunc fluxum in Junckero prostant, bene atq diligenter sunt observandae. vid. ejus Conspect: Med. p. 76. seq.

Vera methodus fluxui mensium insolitas vias petenti succurrendi consistit in sequentib: 1mo Ut praesenti malo mitigando subveniatur per remedia mere placide temperantia et demulcentia; minime vero per adstringentia, positive cohibentia, imo neq ipsa narcotica nisi plane peculiares casus aliquid horum efflagitare videantur. 2do. Ne, quaecunq tales insuetatae commotiones, imo ne quidem excretiones nisi enormes fuerint, nimium percellant aut perturbent medicum; quandoquidem certissimum est, quod in ejusmodi casib, si modo revera tales sint, uti diximus omnes tales commotiones, imo etiam eruptiones, longe minus periculi involvant, si a deviante mensium negotio manifestius pendeant. Quam si ab alio quocunq incitamento originem duxerint. 3tio, ut omnino ratio habeatur primaria et attentissima, negotii mensium ipsorum, quantocyus sed non magis efficaciter, quam placide et clementer, in debitum suum ordinem atq successum reducendorum vid. Diss. Stahl. de Mens. insolit. viis. p. 32. seq. 4to. Imo si, si maxime solide, solitas vias restituere non liceat; aut illis etiam resp.tutis, adhuc aliquid restet, ab illarum insolitarum viarum diuturna, aut copiosa aut valde prompta atq expedita, assuetudine, metuendum; tunc eo dirigenda est methodus, ut per commodiores aliquas ventilationes artificiales, obstinato illi motui atq proposito insolitae viae, succurratur, donec sensim defervat universus impetus. vid. Diss. Stahl. alleg. p. 33.

Pilulae Beccherianae verae unde cognoscendae, quemnamve usum habeant optime describit Stahl. Diss. alleg. p. 37

Color sanguinis menstrui maxime variat; ita ut in phlegmaticis pallidus et serosus magis in sanguineis floridus in Cholericis et melancholicis magis obscurus appareat. Imo ipsa etiam excreti sanguinis quantitas diversi temperamenti intuitu variat sanguineae n. et Cholericae, aut in sanguineo-Cholericae plus quam phlegmaticae et Melancholicae sang. effundunt vid: Diss: de Affectibus cum Haemorrhoid. uteri connexionem habentib: quae extat. Diss. var: Tom. I. D. 26 p. 2. § 2.

De Fluxu Muliebri

Si causa suppressionis aut inordinati mensium fluxus existit ingurgitatio ciborum frigidorum et viscidorum, fructuum horæorum omnis generis, lactucæ, olerum lacticiniorum, panis calidi, carnis salitæ aliorumque, puta placentarum mellitarum, ibi Emetica iis, in quibus malum nondum egerat radices danda sunt. Illis vero quæ jam per aliquot tempus suppressione mensium laboraverant levioribus purgantibus ac incidentibus et aperientibus subveniendum est. In pituitosis cum fructu adhibita fuerunt quæ pollent facultate resolvendi mucum. v. gr.

Rad. galang: ari, dyptan: caryophyll: bryon Hellen: Helleb n:

Hb. Agrimon. meliss. puleg rorismar:

Crocus.

flor. Calend. Cheiri.

Sed sanguineæ præsentius sensere levamen ex usu rad: Cichor: rub: Tinct., Tarax: flor. Cent ☉ min

---

vid Gummi ✗ cum palmam his omnibus faceret dubiam nisi delicatulorum gustui offenderet. vid Hist: Vratislaviens: MDCXCIX. p 71.

De inordinato mensium fluxu gravissimis symptomatis stipato vid. Fr. Hoffm. Medicin Consultat: p. IV. p136. [illegible] curam Sch[illegible]

DE FLUORE ALBO.

de fluore albo et suppressis Lochiis orto ejusque cura vid. Frid. Hoffm. Consultat. et Respons. Medicin. Cent. 2. et 3. p. 438. —

106

De Fluxu Lochiorum.

Fluxus hic est evacuatio solis puerperis propria, qua mediante, post ~~[illegible]~~ partum sive legitimum sive abortivum seu etiam molæ exclusionem, sincerus sanguis per priores dies è genitalibus excernitur vid: Junck. Consp: Med. Tab. XL. p 60.

Je kleiner die abgegangene frucht ist, je stärcker erfolget die Hæmorrhagia, und nach einer excretion einer Molæ erfolget mehren theils eine grossere Blutstürtzung als nach einer rechtmässigen gebuhrt. vid. Blaz: Comp. Prax: Clinic: Cap. X. p 35.

Lochiorum immoderata profusio repente cohibita pestifera est, siquidem q facile inflammationem in utero et febrem acutam movet, vel coarctatis nimium uterinis vasis varices ibi fiunt, in quibus concretiones polyposæ, quas fœminæ molas dicunt, nascuntur, vel intercepto sang: per uteri vasa circulo abortiones vel continua sang: stillicidia, vel inordinatæ mensium effusiones proveniunt. vid. Fr. Hoffm: Medicinat: syst: Tom. II. p. 420.

In fluxu lochiorum saltem imminuto, parcissimus Croci usus ad levem jusculorum tincturã adhibitus extra commotiones febriles, cum usu adhiberi potē. vid. Junck. Consp. Med. p. 83.

Gelatinosa quid præstent in fluxu ~~hæmorr~~ lochior: suppresso videre ē in Colleg. M.S. D. [illegible] ubi plura quoq remediorum genera prostant.

Si in ullo alio certe in hoc affectu mira præstant pilulæ istæ polychrestæ Beccheri vel balsamicæ Stahlii vid Junck. Consp: Med: p. 64. seq.

De Ratione.

Rationis nomine non illa vis animi intel-ligitur, quæ obscura naturæ investigans, inventio et excogitatio dicitur, et magis ad physicam pertinet: sed illa potius Domina omnium et Regina ratio, per quam consequentia videt Medicus, morborum principia et causas conspicit, eorundem progressus eventusque augurat, et ex rebus præsentibus assequitur ac prospicit futuras. vid: Georg: Bagliv: Oper: omn: Med: Pract: l. 1. c. 1. § XII. p. m. 4.

Sanam rectam et perfectam ratiocinationem eam statuimus, quæ firma nititur demonstratione, id est, quæ clare et distincte res distinguit, intelligit, explicat, concipit et debito ordine in adstruendis caussis utitur: neque res separatas aut ordinem rerum et caussarum inter se confundit, denique ex notis ignota detegit, media fini convenientia invenit, suasque demum illationes multiplici experientia et constanti eventu confirmat. vid. Frid. Hoffm. Diss. Phys: Medic: Dec: 3 diss. 1. p. 37.

Cultura rationis maxime continetur duobus, alterum est, ut intellectus compluribus veritatibusque ex sensu experientia et observatione petitis in Physicis, Mechanicis, Chymicis, Anatomicis et Practicis imbuatur, alterum est ut veritates jam cognitas bene connectere et in ordinem dirigere ratio discat. vid. Frid. Hoffm: Diss: alleg. p. 38 seq.

De Experientia.

Experientia in Medicina denotat, attentam et Completam observationem earum rerum et mutationum quæ fiunt circa corpus humanum: vid: Frid: Hoffm: Medicin: Consult: Tom: 1 in Præfatione:

De Congestionibus in Genere.

Congestionis definitionem pariter ac totam ejusdem historiam vid: Junck: Conspect: Med: Tab: XVI. p 89 seq: ut et Carl: Hist: Med: p. 177 seq: Collig: M.S. D. Saltzm: Tab. XVI.

Directus effectus congestionis sanguinis simplicioris est tensio, et qualitercunque gravativus sensus; si alte sese exserat: si acrius tendendo partes etiam sensus augeatur valde sensibilis patienti calor (qui tamen re ipsa etiam auctior est ad externum contactum, si pulsus proportio vegetior una concurrat) quin deniq; etiam sensibus obvia, vel totarum partium, vel ad minimum vasorum in illo districtu, inflatio solito major: vid Stahl: Theor: Med: p 804. sect II.

Methodus medendi admodum prolixe describitur à D. Saltzmañe in Collig: M.S.

Simplicissima congestionis sanguineæ species è in puerili imprimis ætate conspicua, circa caput vid: Stahl Theor. med: p 810.

DE CONGESTIONIBUS IN GENERE.

Nusquam arctius sese exerunt con-
gestiones ejusmodi ad evacuationem
sanguineam contendentes, q in hae-
morrhoidalium non solum meatuum
sed latius paullo etiam vicinorum
inflatione; in haemorrhoidalibus tam
tam vesiculis quam duris tumoribus
et veris furunculis; nec. haemorrhoi-
dibus caecis, sine et cum dolore. vid
Sthal. Theor. p 811.

De Membrana intestinorū interna Villosa hactenus ab anatomicis appellata

Les anciens anatomistes ont crû jusque a present que la Membrane ~~des~~ interne des intestins soit composé d'une infinite des petits poils, c'est qui les a obligé de doñer à cette Membrane le Nom de Membrane veloutée ou poilüe. Mais M. Helvetius pretend malgre l'autorite de presque tous les Anatomistes que cette apparence des poils est fausse, qu'elle vient de la maniere dont on prepare la membrane pour l'examiner et qu'en la preparant d'une façon qu'il a imaginé et qui n'y altere rien, on n'y voit que des mamelons et point des poils. C'est aussi ce que M Ruysch l'un des plus clairvoyans anatomistes a deja ~~devinent~~ decouvert en partie, car il appelle cette membrane veloutée et papillaire papillo villosa vid Hist: de l'acad: Royal: des Sciences 1721 p. 28.

Les mamelons sont semées confusement et en tres grand nombre sur toute la membrane non pas ronds, mais applatis par les côtés ce qui leur doñe beaucoup des surfaces percées de quantité des trous, et extremement spongieux, toutes circonstances qui les rendent propres a recevoir dans leur interieur beaucoup de liqueur pourvû qu'elle y soit poussé, et le Chile ne manquera pas de l'etre par le mouvement naturel des Intestins. vid Hist: de l'Academie Royale des Sciences A.° 1725 p. 29

De Vasis Lacteis et Ductu Thoracico.

De Inventoribus vasorum lacteorum, ut et quomodo fortuito casu successu temporis à variis Anatomicis fuerint inventa legi merentur quæ Saltzmannus in Dissertatione de nova encheiri ductum thoracicum una cum receptaculo chyli in subjecto humano inveniendi tradit vid: Tom. 1. Diss: Saltzman: Diss: IV. p. 5 6. et seq:

Bartholomæus Eustachius primus fuit qui in equo ductum thoracicum invenit et sat accuratam ejus descriptionem nobis reliquit, quæ legi potest in Diss: Saltzm: de duct. th. vid. Tom. 1. Saltz. Diss: IV. Originem vero ejus et usum explicari non potuit Idem Eustachius, ita ut Isbr: Diemerbroeck Anat. l. 1 c. 11. recte judicet, hujus inventi (quo nobilius ætas nostra non vidit quodque novi orbis detectioni præferendum existimat Andr: Argot Ep: ad Pecquet. p. m. 195.) primam sed rudiorem delineationem nos debere Eustachio accuratam vero et perfectam cognitionem et demonstrationem Joh: van Horne et Joh. Pecqueto. vid: Diss: Saltzm: alleg: p. 11.

Casp: Asellius vasa lactea in brutis primus [illegible] ostendit postquam fortuito quodam casu in ea [illegible] vid. [illegible] p. [illegible]

Ductum Thoracicum primus in homine detexit [illegible]: Bartholinus. vid Saltzm. Diss: alleg. p. 22.

Vasa lactea in homine primi viderunt. Tulpius in cadavere strangulati [illegible] post [illegible] Amstelodami. [illegible] Folius Venetiis, Gassendus una cum [illegible] Peireskio in Gallia Highmorus Oxoniæ vid. Pecquet Exper: nov. Anat. cap. vi. p. m. 34 seq. it Diss. Saltz. alleg. p. 8.

Vocatur ductus thoracicus etiam Chylifer seu Chyliferus à Bartholino vel Lactea Thoracica à Lud: Bilsio denique Ductus Rorifer. vid Diss: Saltz: Tom. 1. Diss: IV. p. 11. § IV.

A^o. 1711 subjectum virile aperuit Saltzm: visoque receptaculo ductuque Chylifero in hujus insertionem quoque inquisivit, quam in latere dextro in vena subclavia reperit quæ alias in sinistro ordinaria naturæ lege conspicitur. id quod adeo peculiare et extraordinarium est ut Diemerbroeck. An. l. 1. c. 11 se unquam in homine insertionem ductus in subclaviam dextram invenisse neget. vid. Diss. Saltzm alleg. p. 38.

Optimi sanguinis indicium præbet color purpureus, vel coccineus, qui neq; ad nigredinem, neq; albedinem vel colorem minii nimium vergit. Talis enim est hominum sanorum consistentis ætatis, et sanguineorum ita dictorum vid: Christ: Vateri Semiot: p 103. seq.

Quando spuma copiosa et diu durans in sanguine emisso observatur, ejus certe major quam par est, crassities mucositas et viscositas exinde patescit, et non sine ratione ejusdem motus difficilior, stagnatio obstructiones viscerum, flatus et plurima mala colliguntur, præcipue si alia horum signa concurrunt. Cavendum saltem ne sanguinis fervor et resolutio nimia cum vulgo è spuma præsumatur vid Christ: Vater: Semiot: p 108.

In febribus malignis, peste, Scorbuto aliisq; sanguis sive per V Sectionem sive hæmorrhagiis spontaneis emissus, nimis fluidus et coloris rosei, vel minii, certum argumentum nimiæ resolutionis in parte ejus gelatinosa, et consequenter malum admodum præsagium est. vid: Christ. Vater: Semiot: p 104.

De Ictero ~.

Icterus interdum oritur à calculo in vesicula fellea latitante vid: Sennert: Prax. Med: libr. III Part. 6. Sect. 2. cap. 7. ut et. Diss: Sal. Bruar: de Cholelitho p. 42.

An vomitoria conducant in obstructis a materia calculosa vel ipsis calculis ductibus Hepatico-Cystico-atque Choledocho! non decidere audet Buetzmann in allegata modo Dissertatione sed judicium suum suspendit verum vid: hac de re Celeb. Frid: Hoffm: Medic: Consultat: Tom. V. Dec: IV. Casus VII: p. 283. ubi agit de Ictero diuturno contumaci emeticis demum expugnato.

De Spasmo et Remediis Antispasmodicis. Specificis

Cælius Aurelianus Lib. III. c. 6. ita definit Spasmum: Spasmus est involuntaria tensio atque conductio partis cum vehementia et dolore acuto ob stricturæ violentiam cum dura distensione vid: Diss: Fr: Hoffm: de Specific: antispas: p. 14.

In Moscho præsentissima virtus antepileptica latet, et ab eo quoque mutuatur efficaciam suam pulvis de Guttetta in Gallia famigeratissimus quem describit Riverius p. 52. et hic est.

℞ radic: et semin: Pæonia
 dictamn: albi
 visc: quern: ana ʒß
 sem: atriplic: ℈ij
 Cran: human: ℈iij
 Corall: r.
 Hyacynth: ana ℈iß
 Ung: alcis ʒß.
 Mosch. gr. j
 fol: auri ℈j
M. f. pulv. vid Diss. Fr. Hoffm: de Specificis antispasmodicis p 11.

Radix Cynosbati in morsu lupi rabidi et canis summam præstitit efficaciam et sequens pulvis commendatur.

℞. Pulv: rad. Cynosbat. odont ʒj
 Ung: Lucii Cyne: ʒß
M. pulv. d. ad ℈ß. 1680 Eisfeldæ in pago Rhumspring 24. Mart. a lupo rabido ultra 30 homines læsi fuerant, ex quibus 10 ad minimum mortui, reliqui evaserunt per hunc pulverem. vid. Diss. Fr. Hoffm. de specif. antispasmodicis p 6.

De Cephalalgia.

Caput multis acerbisq doloribus exagitatur, qui vel à violenta distensione vel à rosione cranii duraeq matris oriuntur. Distensio fit à nimia sang: copia in vasis congesta, ex vasorum & distensione tenduntur membranae nam illa inter ipsas membranas pten habent. rosio accidit à seri impuri salsi viscidi stagnatione, sive illud intra sive extra vasa comprehendat: vid: Diss Fr: Hoffman: de doloribus: p 5. 6.

Doloris à distensione orti hae notae: Facies rubet et inflatur, vasa turgent vehementerq pulsant, oculi rubent et caligant et involuntarie illacrymant. Acies porro hebescit, nares siccescunt, somnus deniq fit turbulentus atq interruptus. Doloris rosivi signa haec. Praeter acutum lancinantemq dolorē dolor fixus in parte est et diuturnus Praeterea faciei pallor livor, venarum detumescentia nariumq pruritus. Increscit malum plenilunio, nocte brumali tempore, ventisq à septentrione flantibus quippe qui transpirationē intercludunt. vid: Diss: Fr. Hoffm: alleg. p. 7.

Capitis dolor cum sopore junctus in senibus apoplexiam, vel paralysin praenunciat acutis morbis si adsociatur idq cum vigiliis, delirii est piculum vid: Diss: c. p. 8.

* Sal volatile Ammoniaci cum oleo puro majoranae commixtum egregium est errhinum tenacemq pituitam discutit vid: Fr. Hoffm: Diss: cit. p. 10.

Si cephalalgia originem sumpsit à congestione sang: versus caput, sanguis à capite derivandus ē. fit hoc. vel V. S. in pede vel in pediluviis. Alvus aperta etiam et laxa servetur praestant hoc clysteres vel Ѵa ~~[illegible]~~ laxativa Viennens: cum cremore Ŧi vel arcan. dupl: acuata. vid: Hoffm. Diss: alleg. p 8.

Partes capitis roborat et stagnantem sanguinem bene resolvit quod sequitur epithema. Epithema

℞: Ѵ rosar: ℥ij
 ~ rosar: ℥iij
 camphor: ʒj
 Oi depur: ℥ij
 olei lign: rhodii. ℈iv.

M. f. l. a Epithem: capiti tepide applicetur. vid: Hoffm: l. c. p 9.

Infusum ex HB. cephal:

℞. HB. betonic:
 veronic:
 chamaedr: ãa Mj
 Fl. lavend:
 anth: ãa pij
 Caryophyll:
 cubebar:
 cortic: lign: sassafr: ãa ʒij

Misc. d species ad thee sig gebrauchen.

℞: Rae Sii acris
 Ois volat ✱ci ãa ʒj
 olei de Cedro.
 macis.
 caryophyll: ãa gtt. xx.

Misc. dos. ē gtt: XX. sumi potē inter cibos vid. Fr. Hoffm Diss: c. p. 9.

De Cephalalgia.

Curam hujus mali prolixe describit D. Sachs. in Coley. M. S. it. Saltzm. ... in C. M.

videri etiam potest Juncker Conspect: Medicin:

Pilulæ laxativ: in Cephal:

℞: M^p. Cochiar.
aurear: āā ℈ʒ
Troch. alhand: gr ij
Ol: de Mac: gtt j.
M. f. Pil: n. XII. pro una dosi

Vel.

℞ M^p. de Succ Crat gr. XVI.
Resin jalap. gr vj
Diagryd: sulphurat. gr jv.
Ol: de Majoran: gtt j.
M. f. Pil: N. 21. vid: Diss. Henningeri de Cephalalg. Tom. 1. Diss: var: Diss. 27. p. 26.

Si vero humores una vice educi non possunt, partitis vicibus eorum evacuationi insistendum; ideoq corpus ἐπικράσιν purgandum, id quod præter alias formulas comodissime fieri potest Nodulo ex purgantibus et alterantibus pro re nata additis confecto, in vino suspenso vid: Tom. 1. Diss: var: Diss: 27 p. 27.

Errhina in cephalalgia multū etiam conducunt, utpote serum crassū fundunt liquant. Eligenda autem sunt talia vel saltem admiscenda quæ caput roborandi vim obtinent. v. c.

Fol: majoran. et ♀a inde destillat (de cujus efficaci effectu conferri meretur Sim: Paul: Quadr: part. Botan.) et Oleū inde destillatum.

Flor. lil: convall.
lavendul:
rad: irid. florent, pyrethr:
Helleb: albi
Sem nigell.
Castor. Nicotian.
Euphorb: Ol: alb.
Mosch: et ambr.

Quorū pulveribus simul jungi possunt Olea desta. v. c.

Ol. majoran:
ligni rhod. succin
lavend. cinamom.

Ex quibus variæ formulæ concinnari possunt. Ceterum tanquam præstantissimum comendat Rolfinc: Sem. ex Euphorb: et rad: irid: flor: paratum, copiosam humiditatem elicientem vid: Diss: var: Tom I Diss. 27. p. 31.

De Cephalalgia.

Fumus Tabaci non adeo nocivus est cerebro ac multi quidem sibi persuadet verum si legitime usurpatur, in ipsa cephalalgia perque serota cedit in medicamentum utpote serum fundit et p[er] glandulas elicit, verũ cum inassuetis varias turbas creare so- leat hinc oleo anisi corrigitur vel alia ipsi addi possunt ingredi entia. v.c.

Fol. rosmar: majoran.
Flor: lavend: rosar.
Cubeb: Benzoes.
sem. anisi, succ. mastich.

vid. Obs. var. Tom 1. Diss. 27. p 32.

Epithem: Martin: Rulant: seq

℞. Cancr: fluvat: vivor: N°. XX.
acet. rosac: ℥v.
contund. in mortar: f. Epithema.
vid. Diss. alleg. p. 36.

Cucupha in cephal.

℞. fol: majoran.
rosmarin ãa ℔ij
salvia
flor: ros: r.
melilot ãa ℔i
Mastich: Oliban.
Nuc: mosch: ãa ʒij
caryophyll: ʒiß
f. ℥ gross: [illegible]. e quo cum serico rubro fiat cucupha. vid. Diss alleg p. 38.

Vel alia q[uam] Crato describit et non contemnendam. dez.

℞. Santal: rubr
citr: ãa ℥ij
Flor: ros. r. ℥i
Corall: rubr. ℥ß
Nuc mosch:
caryophyll: ãa ʒiß
succin alb.
Mastich: ãa ʒß
ambr. grys. gr. vj

M. f. Cucupha.

Sacculos cephalicos describit ibidem Henningi. Diss. alleg p. 39.

Suffitus ex herbis cephalicis gummatib[us] resinis etc: componunt. v.c.

ex: Benzoe. styracicalam,
Mastich: Thur: sandarac:
succ. myrrh:
ligni aloes. caryophyl.
flor. ros: rubr.
lavend: etc.

ex quib[us] grosso modo [illegible] aliquid carbonib[us] injicitur. vid Diss. alleg. p. 39. seq.

Oleum nymph: papav: errat: expr: violarũ: commode usurpan tur ubi refrigeratione op[us] est. cum v[ero] majore discussione op[us] e[st] o[le]ũ anthi Chamomill: majoran: ruth: sambuc lumbric. [illegible] utilit. adhibent, vid. D. c. p. 40.

De Cephalalgia.

Epithem: D. D. Boecleri

℞: Bacc: laur.
sulph: viv.
thur: albi āā ℥ß
Herb. betonic
cumin: sylvestr.
saturej.
majoran. āā Mß

Coq. in 🜄to forti, decocto calen. ti lintea intingantur et expressa fronte calide applicentur. vel

Seq:

℞: Nucl: jugland.
gran junipes: āā q. s.
contuss add. farin: tritic: aloës:
c. aceto misc: et inter duo lintea
mona calide fronti et temporib
applic: Seq Timæus præscribit.

℞: Aq. rosar: ℥ij
verben: ℥iß
Ol rosac: ℥i
acet rosac: ℈ij M.

vid: Diss. Henrig: Tom. 1. Diss. var: Diss: 27. p. 41. plura ibidem remedio. rum genera e. gr. emplastra unguenta suppedaneæ etc: prostant.

Balsamus Vitæ Hoffm: cujus resriptione tradit D. Sachs in Coll. M.S. Tab. XXIV. de vertigine vertici; temporib et narib ad. motus in capitis dolorib sedandis ita excellit ut reliquis facile sit superius vid. Diss. Fr. Hoffm. de Dolorib. p. 9.

Suffimigium ad varios morbos
per magiam naturalem
et illicitam s. fascinum inductos.

℞. Rasur: Carabe albæ
Asa fœt:
Cortic: Thymyamat:
Myrrh:
Thur āā ℥ij
Camphor. ℥iß
flor siligin:
Cartham:
Hyperic: āā piij

Misc. et contus: f. q. Pulv. grossus f. suffimigio vid Frid Hoffm: Med. Consultat: Tom. VI. Dec. IV. Cas. VIII. p. 280.

De Cephalalgia.

De Cephalalgia Iliaco-Hæmatitica seu Clavo Hysterico.

Cephalalgia Iliaco-hæmatitica est specialis capitis dolor, sexui foeminino magis proprius, à restrictione sang: menstrui versus caput originem ducens. vid. Junck. Consp: Med. Tab. XVIII. p. 105.

Signa sf: dolor gravativus distensivus vellicans lancinans, modo totum caput occupans, modo et præcipue circa tempora ita sensibiliter pungens, ac si clavus ibidem esset infixus, à quo doloris sensu nomen hic affectus accepit. Cum his doloribus sæpe numero concurrit pertinax sensus frigoris plane gelidi circa suturam sagittalem, als wann einem ein Stückl spiß oben auf dem Kopff schläge. vid. Junck. Consp. Med: Tab XVIII. p. 106.

calida remedia Nervina Castorata Carminativa Elixiria uterina male hic applicantur. vid. Junck. Consp. Med. Tab. XVIII. p. 109.

Methodus medendi fere eadē ē ac in cephalalgia. 1mo ā alvus quæ semp. pertinaciter in hoc affectu adstricta observatur p. lenia laxantia interna aut p. clysteres est expedienda. dein orgasmus sang: compescendus.

Inter externa remedia præcipue laudatur *Vini camphorat.* temporibus illitus et vertici instillatus. it: *Unguent: Alabastrin.*

Methodum medendi fusius quodammodo tradidit D. Sachs. in Colleg: M. S. Tab. XVIII. legi pariter meretur Colleg: M. S. D. D. Saltzm: Tab. XVIII.

130. De Cephalalgia Iliaco-Hæmatitica seu Clavo Hysterico.

De Cephalaea.

Distinguitur Cephalaeae dolor à reliquis; quod non sit adeo calidus, sed magis salso ardore rodens, non tam tendens, quam pandens quasi sensu premens, non tam lancinans quam acriter mordicans terebrans vid Carl: Hist: Med: p 223. idem ibidē refert. Pulsatilis etiam non tam lancinantem, quam crassae et latae percussionis sensum imprimit als wan ihm ein Hammer auf dem Haupt schlüge. Praecipuè & quod continuus sit, nec unq ~~fere~~ vere in solidum desinat, sed circa verticem et occiput quasi defixus ad tempora in porrectus, modo cum temporib synciput et intimius oculorum bulbos acerrime compungat et quidem constanter nocturno tempore eximie exacerbetur, idq eo magis, quo magis corpus p quietem incalescit praesertim in plumaceo lecto, unde vulgo dit Feuerhitzen leiden die Federn nicht. vid. Carl. Hist Med: l.c. p 224.

In hoc affectu mucosae stases fortius resolvi debent p anticatarrhal: et alexipharmaco-diuretica. e. gr.

Rad: pimp: alb. Helen. angelic:
Vincetox: Imperator:
Gentian: rubr.

℞ amaras. et capillares Scord:
Cent ⊖ min. Card. ben. absynth.
Capill. ♀. Cuscut.

Cortices et Ligna adorata
Sassafr: Cascarill.

Gumi res: Ammoniac. galb: Sagap:

℞ alcalinas bitti; Sii acr:

Oia enim. ♃ R: ⊖ Tart: arcan dupl: it: ⊖ Cent ⊖ min. Card. b. absynth: vid. Junck. Conspect: Med: T XIX p 114.

Die Cur dieses affects fordert vor allen dingen damit sie beständig von statten gehe Secessum alvi da dan insonderheit die melanagoga zu seligiren sind. Laudatur in hunc finem.

Jalapp: Extr: panch: Croll.
Pil. de Succ. Craton essent:
Helleb nigr: secundum methodū Sthalii parata quae haec ē.

℞: Extr: Hellebr. nigr: resin ʒj resolvatur in 🜄 Rtiss: ℥ß. Dos. 40. 50 60 gtt: ut scil. sufficienter laxet. Auch sind diejenige Pillen allezeit in diesem affect andern vor zu ziehen worunter Extr: Helleb. n. resinosum Turbith: e. gr:

℞.

De Cephalæa.

℞ M. de succin. Craton.
Extr: Helleb. n. resin. ana ℨj
M. f. M. dos: gr. XV. ad ℈j
vid. hanc comp: in Blaz: Prax. Clinic.
Sect. II. cap. III. p. 59.

Ad crasin humorum corrigendam vinum medicatum optime conducit quale vid: apud Juncker: Tab. XIX. p. 115. ut et. in Colleg. M. S. D. Sachs. Tab. XIX.

Prolixe curam hujus affectus tradit Saltzm: in Colleg. M. S. Tab. XIX.

De cephalææ curatione legi meretur Ros: Lentil: Eteodrom. Pr. in quo variis in locis hujus affectus mentionem facit c. gr. p. 232. 237. 243 seqq.

Die Apophlegmatismi, setacea und Fonticuli finden sonderlich in denen casibus statt, wo dieses malum herrühret von zu schnell alten Schäden, oder an derer verstopffung serosarum excretionum vid: Blaz: Prax: Clin: p. 60.

De Hemicrania.

In Hemicrania est congestio rheumatica et incompleta, quae eminus quasi evacuationem per nares intendit et est affectus spastico-arthritica indolis; in cephalalgia autem congestio saltem simplex contingit quae directe ad haemorrhagiam narium directa est. In hemicrania saepius subest causa consensualis e. gr. primarum viarum vitium, haemorrhoidum aut mensium. vid: Junck. Conspect: Med: Tab. XX. p. 116.

Dimidiam saltem capitis partem occupat: Dolores in eodem latere modo sursum modo deorsum vagantur ita ut dolor ex osse bregmatis ad os temporale et ex osse temporali ad dentes ac oculum illius lateris et sic ex uno loco in alterum evagari soleat. Eo ipso quo inferiores partes occupat, superioribus paullatim parcit, mox vero ex illis in has recursat. Imo interdum dolor ad illius lateris brachium usque excurrit. vid. Junck. l.c. p. 117.

Bune ofthero ist es von Coeisfon fosttiglrit dass die Stirnmuskln Doni Lantob golfon odor trasem dd Luift ve dilis Sönen vid. Blaz. Pr. Cem. p. 61.

Alvus ordinarie est adstricta, [illegible] tenuis observatur.

Hemicrania in locis confinibus facile decubitum ad oculos et illorum suffusiones relinquit vid Junck. l.c. p. 118.

Initium curae fieri potest per medicamentum emetico catarcticum, qui semper cruditas primarum viarum subesse solet ut v. gr. seq.

Rp: rhabarb. el. gr XV.
Tartari emeti gr. ij in robust. iij
Tartari polychrest: gr. jv.
M. f. [illegible] d. ad ch: S. brechpulver auf einmal zu nehmen.

Quando autem dolores jam adaux[illegible] pervenerunt negotium per clysteres experiendum est, vid. tal: in Junck: Consp. Med. p. 118. seq. it: Coll: M. S. D. Jachs. Tab. XX.

Ad cruditates primarum viarum corrigendas et evacuandas laudantur Noduli laxantes ex amaris vegetabilibus combinati. v. gr. ex.

Rad. Gent. rubr. Hb. Cent. min.
rhabarb: Helleb. nigr:
Tart. Tart: Liq: [illegible] terr: fol: Tart. sal: mirab:

Exulent autem aloetica et formulae pilul: his abundantes vid: Junck l.c.

De Hemicrania.

In hemicrania rara atq; jam in veterata consultus Fr. Hoffmañus an thermarum seu aquarum mineralium usus vel in cura ut vocant mercuria. lis hoc in tollendo affectu aliquid auxi lii conferre possit sequens responsum dedit.

Aquarum mineralium usum et curam mercurialem dissuademus, quoniam utrumq; medicationis genus somnia ac appetus integrum vigorem corporis maximeq; illibatum robur ventriculi desiderat. in nostro autem ægro jam sexagenario summa capitis generisq; nervosi debili, tas cum magna stomachi infirmita, te animadvertitur. Deinde non semel sed frequenter observavimus, thermas præsertim Carolinas, nunq conducere in iis affectibus, qui à debilitate nervorum et stagnatione humo, rum in capite nascuntur, et qui, dem ob hanc rationem, quoniam hujus generis aquæ paullo graviores difficilius & debilitati cerebri vasa transeunt, hinc in ē, quod in idiopathicis capitis affectibus. v. gr. Hemiplexia, paralysi, gutta serena surditate, auditu difficili nunq has aquas prodesse experti sumus.

Quod v curam ☿ialem attinet eam ideo non admittendam putamus quoniam ex ☿io parata remedia spasmo et constrictione fibrarum agunt, præsertim in partibus externis quas fortius stringendo humores cum impetu ad faucium glandulas appellunt unde major affluxus atq; ex eo seri in cerebro ejusq; partibus extravasatio metuenda ē. Accedit etiam illud quod ætate provectioribus ejusmodi medicatio ob corporis infirmitatem vix tuto præscribi possit. Nostrum potius consilium eo collineat ut ex, cretionibus & alvum et transpiratione quod si remediorū temperatiorum ope agendum ē, restitutis impetus humorum à capite derivetur, quod & pediluvia, balnea, blanda laxantia et diaphoretica cōmode fieri posse existimo. Postea partem affectam roborare oportet suffimigiis bal, samicis, maximeq; beneficio tem, poris utendum ē, prospiciendumq; ut nequid inconsulto et præcipitan ter in tam inveterato malo agamus vid: Fr. Hoffm: Med. Consult: Tom. II. p. 259.

De Hemicrania ejusq; cura lege sis Ros: Lentil: Jatromn: p. 346.

sequenti Methodo D.D. Screta nonullas foeminas Nobiles, hemicrania periodica, graviter excruciatas, feliciter brevi restituit. Exhibens primo vesperi paullo ante Coenam hasce mercuriales pilulas:

Rx. Extract. Cathol:
Mercur: dulc. ana ∂j
M. f. Pilulae: N°. 15 pro una vice.

Cœna insequens vel antecedens sit frugalis et pilulae sequenti die operabuntur. Vesperi alterius diei ab exhibitis pilulis rursus ante vel post frugalem coenam seq. pulvis absorbens cephalicus exhibitus erat.

Rx. ♁ diaphor ∂iij
♂♁.
CC. phil. ana ∂j
pulv. anodyn. Lud: gr iiij
f. Pulv: div. in 4. p. aeq. d. adh:
Et praedictae pilulae cum hoc pulvere tamdiu continue versis vicibus dicto modo exhibeantur donec malum evanescere coepit etc. Schol. Lenhl. Miscell. Medic. Pract. Tripart. part III p. 36 seqq.

De Affectibus Oculorum Praecipuis

Signa ophthalmiae sunt: rubedo oculorum cum inflatione circa vasa albuginis. Intolerantia lucis, effusio lacrymarum, quae magis in ophthal. notha seu serosa occurrit. vid. Junck. Consp: Med: Tab. XXI. p 123.

Hypopyi signum est pustula post inflamationem in aliquo vasculo suppurata. Pterygii Cuticula in quodam oculi angulo, praecipue interno exorta et instar ala vel unguis inde porrecta. Crescit indies et nisi mature tollatur, latius super totam pupillam extenditur. vid. Junck. Consp: Med: T. XXI p. 124.

Guttae serena signum est, plenaria visus privatio, quae uno et pertinaci impetu invadit, oculo integro, ac nullo vitio, quod conspicuum esset, apparente. vid. Junck. l. c. p 124.

Hypopyi et Pterygii causa est ophthalmia non recte discussa.

Man fängt die Cur billig an mit evacuatione congrua prout temperamentorum diversitas tunc exigit. wo serum humorum status peccirt, dienen sonderlich Jalapina et Mercur. dulc.; in biliosa vero diathesi. Rhabarbarina, Scamoneat: Vor erwachsene Leute sind zu recommendiren die P. de succin. Craton.

Aloephanginae:

Trich können wie es der Casus erfodert mit dem Mercur. dulc: oder mit der Resin. Jalapae. Scamon: oder mit dem Extr: Helleb: nig: resin. vermischt werden. wo ein Kind von 8 Jahren kan sein Mercur. sequens.

℞. Mercur. Jalap: electioris resinosae gr. vj l. gr. viij

Mercur. d. r. ppti gr. jv. vel. vj.

M. f. 1. Dosi. vid: Blaz: Prax. Clin: p. 69.

alias descriptiones vid: Colleg: M.S. D. Saltzm ut et Coll. M. S. D. Sachs.

In sanguinea ophthalmia post Vsa, praecipitantia grata acidula et diluentia stasis discutienda est

In serosa praeter dicta exhibeantur anticatarrhalia et lymph. corrigentia. v. gr: Ess: succin. Lign sassafr. Ligaor: Mercur. dulc. [illegible]ata. Essent alexipt. Stahl: v. gr:

℞. Ess: succin: ℈ij
[illegible] Mercur. dulc. [illegible]at: ℈ij

M. D. ad vitr: alle Tage 30 Tropfen in Thée zu nehmen.

Externe camphora cum amygd: dulci in emuls: formam redacta egregie conducit vid: D. Sachs. Colleg. M.S.

Epithemata sicca fiunt ex.

Rad: frid: flor: Valerian:
Flor: Sambuci
Hb. Hysop: Sem: Cumin. foenic:
Croc: Camphor: vid. Junck. l. c. p. 127.

Si pauca quantitas in ∇a rosar: Cyani, Calcatrip: soluta et applicata insignem effectum edit. Junck: p 127.

Externe diminuendæ acrimoniam temperantia sine adstrictione e.gr: mucilag: sem cydon: cum ∇ rosar: vel.

℞. Mucilag: semin: Psyll: Cydon: cum ∇ flor. Cyan: extract. ℥β
add: ∇æ fœnicul. ℥ij d. ad vitr: [illegible] vid Colleg M.S. Doct Sachs:

Die gebräuchlichste Augen Wasser sind ∇. Flor. Cyani, Calcatrip: Sambuc. Rosar
Chelid: maj. Euphras: Fœnicul: Verben.

Collyria multa prostant passim in Junckero Conspp: Med: præcipue ipse Weisbachii p 131. q. Stahlius summe laudat: plura prostant in Colleg M.S. D. Saltzm: et D. Sachtii. Tabb XXI. it: apud. Blazerum in Prax. Clin: p. 70.

℞: aq: ros: ℥j
Ol: Cyprii gr j

rac Ntr: oculorum partes egregie firmat illorumque vitia tollit. vid: Frid: Hoffm: anotat: in Poterium. p. 423.

de Ulceribus tunicæ Corneæ cum ophthalmia et Hemicrania Observationem habet: Wepfer in Obs: Medic: Pract: de Affectibus capitis. Obs: 177. p. 857. ad ulceris detersionem et mundificationem maxime commendat. ℥β gr: Aquir. ophthalm: inditum aut Ol. Rom: gr ij.

Visus duplicati Historia vid: Act Nat Curios: Vol: 2. Observ. 1. p 1.

In Hypopyo sponte rupto lenia septica adhibeantur, ad vulnusculum mundificandum ne pterygium inde generetur. faciunt hic.

Testa ovor: Ossa: Mater perl:
Conch: calcinata Tutia
Pompholix. Nihil: alb.
Os sepiæ. Croc: metallor:

formulas ex his præparatas habet D. Sachs in Colleg. M.S.

Describitur ibidem etiam Unguentum ophthalmicum. D. Weisbachii quod non solum in hypopyo mire commendatum sed et cujus descriptio rarissima et in paucorum manibus est.

Varia præterea ibi prostant Unguenta Collyria Pulveres septici. etc. videri in Poté Blaz: Prax. clin: p. 71.

Succus foliorum Ulmi mense Majo collectorum, insigne in Maculis, panniculis nebulis, quin ipso aqueo humore deperdito, ophthalmicum celebratur. vid. Comerc: Litterar Norimb: sem. post p. 343.

De Affectibus Oculorum Praecipuis.

In dolore et imbecillitate oculorum cum suffusione incipiente quae à circulatione sanguinis ob nimiam debilitatem et relaxationem harum partium sensibilissimarum impeditiori et restagnatione eri imguinis originem habet, sequentia remedia malum penitus sustulit Frid. Hoffm.

1. Muss der Leib durch folgende Pillen wol offen erhalten werden.

Rx. M. de succ. raton. ℥j
Tr. d. r. ℔
Cinabar. ℔
Extr. rhabarb. aa ℈j
Ois succin. r. ℔t. gr. viij
M. f. l. a. M. ex ℈j No. XXV. davon allezeit um den andern tag 25 aufs jüngste des abends zu gebrauchen.

2. Muss der Patient alle abend die Füsse eine halbe stund in warmen wasser, darin weitzen kleÿ und Chamillen gekocht, setzen und damit ob warmen bleiben etwas warmes vor nachgiessen lassen.

3. Nachdem gebrauch der Pillen kan man sich folgenden infusi bedienen.

Rx. H. veronic: melis: aa Mij
salviae Mj
Sem. foeniculi ℥ij

davon morgends im bett nicht allzu sehr saturirt 6 schälgen auch so viel nachmittags um 5 Uhr zu trincken.
Es wird auch gut seÿn, dass der Patient den dampf von diesem infuso nachdem man zuvor den Kopf mit einer serviette bedeckt, an die Augen gehen lasse.

4. Äusserlich kan auch die schläffe diesis Pflaster applicirt werden.

Rx. Succ: Chamomill: rosar: Hba beton: aa ℥ß
alabastri ℥ij mastich. ℥iß alum. ℥ß
camph. gr. X. ol. ligni rhod: gtt. XXX.
M. f. l. a. Emplastr:

Pterygion emolliatur per pinguedines recentes (antiquae n. vim habent colliquativam.) e. gr. Pinguedi: Piscis Asinae, serpentis, anseris.

deinde septica in usum trahantur et primo quidem leniora. v. g. Mell in vase cupreo tam diu liquatum donec viride fiat. it. Tutia ℔ Nihil. alb.

Testae ovor:

efficaciora deinde. v. gr. succ. Chelidonii Conch. calcinat: Fel. lucii pisc.

deniq. efficacissi: e. gr. Oe: cypreum ∇ rosar: solutum, Lithargyrium:
Croc: metallor: de hujus exhibitione legatis Colleg. M. S. Doct. Sachsii. Tab. XXI. ut et Blaz: Prax. Clin. p. 71.

Peculiare Unguent: s. Balsamu ophthalmicu describitur in Act. N. C. Vol. I. p. 323. ubi singulares ejus virtutes mirifice extolluntur. reperitur ibidem aqua ophthalmica magnae virtutis.

Pinguedi: viperar: rec: usus in cataracta laudatur, bidemq. linimentu praescribitur v: Eph. N. C. Vol. III. p. 84.

5. Das Gesicht muss man alle Morgen mit Rosen und Fenchel wasser darin ein wenig camphora der sichmist praecipitirt gegossen, gewaschen werden.

Diese Cur muss man zum andern, auch wol zum dritten mahl wiederholen, und alle früh Jahr und Herbst am füsse zu ader lassen; dabeÿ muss man die Diet wol observiren, und sich sonderlich vor gebrauchen des Kopf durchnässt, zu aufsehen vid. Fr. Hoffmann Consultat: Part. II. p. 166.

De Affectibus Oculorum Praecipuis.

Ad tollendam cæcitatem seu guttam serenam non adeo inveteratam cinnabarina et Martialia cum subjuncto balsamicorum usu maximam habent efficaciam. e. gr.

℞. Cinnabar. nativ. ##
lapid. Cancr. ##
Succini ## aa ℈ij
Olis vol: Succin
C. C. aa gr. x.

M. f. ℥ d. S. Pulver ein Quintgen auf einmahl vid. Fr. Hoffm. medic. Consult. P. II. p. 156. et 158.

In ophthalmia, ad sanguinis et humorum impetum et congestionē à capite et oculo divertendam ejusq. stasin in tunicis oculorum dissipandam commendatur seq. purgans à Frid Hoffm. in Diss. de Inflammatione

℞ ♃ii d. r. # gr x.
Auri fulmin
diagryd: Tart. aa gr vj

detur cum jusculo prunorum. Potest ejus usus aliquoties repeti. Alvo aperta circulus sanguinis in ordinem ē redigendus sequenti diaphoretico.

℞. Ræ Bezoard.
Oi dulc aa ℈j
Essent anodyn. gtt x.

potē sumi ad gtt 40. cum infuso seminis foenic: vel rad. Valerianæ loco ℔ thea aut jusculo calido. vid Diss. Hoffm de ipsam. ¶.

Pediluvia, quibus profunde immergantur pides, egregie derivando humorum impetum à capite, efficacissima sunt. Inter externa laudē meretur sequens.

℞. Væ flor sambuc
rosar:
per m. ranar: aa ℥ß
Magister. ♄i
Tutia ## aa ℥ß
♄i gr vj
Camph. gr ij

Misc: applicetur calide. vid Fr. Hoffm. diss. all.

Cataracta ē vitium visus cum mutatione coloris pupillæ naturalis, vel in albicantem, vel gryseum, glaucum et margaritæ similem vid Diss. Frid. Hoffm: de Cataracta p 8.

accuratior cataractæ descriptio seq ē, ab eodem Hoffmaño data. scilicet Cataracta est utplurimum opacitas lentis crystallinæ, raro concrementum multo minus pellicula, visualium objectorum radiorum transitum ad retinam pro efformanda imagine, præpediens vid. Diss: Hoffm aleg: p 7.

De Potu Theè.

Dn: Andreas Cleyer Proto Medicus in Battavia nova, scribit Herba Thée fruticum generi adscribenda est: Ipse in Japonia vidi agrorum frugiferorum limites eodem copiose atq ordinatim ubiq plantato distingui, qum et integri agri eodem instructi et exculti mihi sese obtulerunt conspiciendi vid: Diss: D. Mappi de potu Thée Tom. 1. Diss: var: Diss: 7.

[illegible] et fere assidua Infusi HB e Thée potio in variolarum morbo it: in Purpura non concedenda ē, Purpura utpote inde non modo contumacior et ardentior fit sed et pustulæ in Variolis suppurare renuunt, anxietate præcordiali cum febre aucta et diutius [illegible]. tente: Hos n morbos à sale subtili erodente ad habitum corporis diffuso [illegible] subnasci, quod roscido temperato lymphæ succo, qui calido hoc potu nimis dissolvitur, temperandum erat, nemo facile Medicorum in dubium revocabit vid: Diss: Fr. Hoffm: de remedior: benignor: abusu et noxa.

Infusum purgans Theiiforme optimo cum successu exhibetur loco potulenti quia vinum in subjectis præcipue cholerico sanguineis phlogoses aliaq incomoda parit. Paratur autem in modum sequentem.

℞. Sen: Alexandr. ℥j

Rad. rhabar: [illegible] ʒß

Polypod. quern.

Hellebr: n. [illegible] ãã ʒiij

Jialap:

mechoac: alb. ãã ʒij

Agar. troch: ʒiiß

Crem. ♀i ʒß

Rad. cichor. ℥j

HB. fragar.

hepat nobil

Theæ non exsolet. ãã Mß.

Conc. gr. m. D. Harū specierum unum atq accumulatum cochlear infundatur in Vont. ferventissime [illegible] eo modo quo Thée infundi solet. majorem edit effectum si vespertino tempore infundantur species et potum in calidum loco collocantur deinde mane parum bulliunt. [illegible] deinde ad gratiam saporis singulis patellis theiinis instillari possunt aliquot guttulæ ♃ anisi, vid. Rot. Zentil: Iatromat: Part. 1. p 4. seq.

De Rheumatismo.

Rheumatismus in genere accipitur pro tali congestione sanguinis, quæ ad varia loca corporis, impr: tamen sanguinis evacuatoriis portionib. propinqua et circum vicina, equidem suscepta, ~~adeisaedicta~~, sed non exquisite ad hunc effectum proxime obtinendum, ultimodi, recta, hac ratione magis solum latiore ambitu partem occupet et obsideat, quam ad ipsum exitum directe pertendat aut pertingat vid. Sthal Theor: med p 818.

Temeriæ et subitaneæ mutationes frigoris exquisiti cum insigni calore et contra causam etiam præbent rheumati vid Sam. Carl Hist Med. p. 179.

Sistit se rheumatismus, post febres, inflammationes erysipelaceas vel phlegmonodes dolores, violentiam externā et illorum quidem p repellentia coagulantia, narcotica, incongruam tractationem. Habet comuniter p initia aliquid tumoris, inflationis ruboris: retinet plerumq jugem et perpetuam sensibilitatem in sana quacunq parte vel ad minimum debilitatem et minorem potestatem seu vim membri vid Carl. l.c. p180.

Conspirat hic affectus valde cum arthritide estq quasi primus ad illā gradus, incidens in comunia cum arthritide loca et tempora seu ætates nec non tempestatum mutationes vid. Carl. l.c. p 180. tradit ibidem et differentias nonullas, quib. hic affectus ab arthritide distinguitur.

Perperam in hoc affectu vulgus Medicorum statim nephritidem arguit et quidem ex saburra et crystallis in ▣æ vitro sese affigentib. quas sabulū esse pronuntiant, quod tn non ē, sed potius salino-tartareum concrementum, omnib. arthriticis familiare vid Carl. l.c. p180.

Ut differentiam inter arthritiden et dolores rheumaticos videas, hi non circa articulos, sed loca intermedia carnosa hærent, secus ac in arthriticis fieri solet. vid Hist Vratisl. MDCCII. p3.

Comendatur in dolorib. arthriticis intus remedia externa Mixtura celeberr. Lentilii quæ sequentem in modū

ad

De Rheumatismo.

a Vratislaviensibus describitur:

℞. Ciner. clavell. ℥iij ☉sat. affunde
∇ fl. paralys.
caryi
ranic. ana ℔j

Solve et solutioni injice

⊕ ci depurat. mox redact. ℥iß

Solve vitro probe clauso, solutionem filtra et in vitro probe munito serva, nodulo insuper suspenso in liquore ex

Castor. opt. ℥j
theriac. Venet ℥ij

Hac partes dolentes (cute prius pannis mastiche et succino fumigatis ad rubedinem confricta) illini jubet opemq non sine ratione praesentiorem quam ex linitibus aliis expectat vid. Hist. Vratislav. Anni MDCCII. p 4.

A rigore atq horrore orditur tragœdiam hic morbus, quos statim excipiunt calor, inquietudo, sitis, et reliqua illa infelix symptomatum caterva quibus stipantur febres. Elapso die uno alterove (et et ubi citius) æger atroci dolore, nunc in hoc nunc in illo artu infestatur, in carpis, humeris, genubus præsertim; qui locum subinde mutans, vicissim illos occupat, rubore quodam et tumore in parte quam postremum affecit adhuc residuis vid. Sydenham op. c. v. p. m. 436.

144.

De Morbis Infantum.

Morborum infantilium caussæ possunt maxime referri (1mo) quidem, ad nutricis violentos affectus, (2) ad lac copiosum, crassum caseosum et impurum (3) ad excretionum per alvum turbationem, ex tono ventriculi et intestinorum destructo, (4) ad insensibilem transpirationem impeditam (5) ad nimis teneram et sensibilissimam membranarum ac generis nervosi texturam, (6) deniq ad vitium in diæta tam nutricis, quam infantis commissum. vid Frid: Hoffman: Diss: de Prax: Clinic: Morb: Infantum p. 5. seq.

Ad præservationem infantilium morborum nil convenientius est, quam non modo nutrici sed et infanti paullo largiori etiam si quantitate frequentius offerre infusum herbarum sanguinem edulcorantium cum aqua calida factum quem in finem vehementer laudatur infusum Scorzoneræ, liquiritiæ sem. foenicul, Herbæ Veronic: ita et lac tenue et fluidum redditur. vid. Fr. Hoffm. Diss: de Pr: Cl: Morb. Infant: p. 8. Ibidem autor et mentionem injicit pulverum quorundam, quorum exhibitione coagulatio lactis in ventriculo præcaveri possit. et constant ex, lapid: &c. rad: irid Florent: semin anisi etc: Porro et sollicite disquirit quænam remedia ex purgantium classe infantibus scopo lugandi sint exhibenda: vid. Diss: cit. p. 9.

Resinosa, ut est resin: jalap: imprudentissime infantibus ex lacte corrupto acri laborantibus offertur vid. Hoffm. Diss. cit. p. 13.

Nullum malum frequentius tenerrima infantum corpora affligit, quam dolorum tormenta, intestinorum membranas exagitantia. vid. Diss: Fr. Hoffm: cit. p. 10.

Summa acredo eaq adeo caustica in lactentium intestinis frequentissime generatur quæ intestina corrodit inflammat ac bilem gramineo vel æruginoso virore imbuit, unde fæces viridissimæ ob acrimoniam lintea corrodunt. vid. Hoffm. l. c.

In infantibus recens natis, meconii retentio sæpe est causa torminum, inquietudinis, convulsionum vid. Hoffm. l. c.

Curationem torminum ita instituit Hoffm: ut 1mo. acidum primarum viarum corrosivum absorbeatur corrigatur et blande educatur. huic 1mo seq. item exhibet & mirifice laudat.

℞. lapid: &c Matr: perl:
Oss: sepiæ [illegible] diaph. ana ℈ß
Extr: castor: liquidi gr j
Olei macis. anisi ana gtt ij

singulis 2 horis ad ℈ß offeratur in decocto C. C.

2do. Clyster ex emoll: et demulcent: injiciatur v. gr.

℞: Decoct. hordei excorticat: ℥iß
Olei amygd: dulc: ℨiij
Syrup: violar ℨij
Olei [illegible] p deliquium gtt XX.
anisi gtt vj

probe commisceantur.

3. Alvus expediatur. rhabarb. Alexandr: lapid &c. ℈j adjecto syr. cichor: c rhabarb:
f. Elect: det, in decoct. hordei addita manna conv: quantit:

4. Loco potus offeratur Decoct. C. C. l. Hord. vel gelatin C. C. ordinario potui immittatur, vid. Hoffm. l. c. p. 15

De Morbis Infantum.

Nullus affectus tam frequens et quasi proprius est infantibus aetati quam ab anno primo ad septimum extendunt, ac epilepsia. vid: Hoffm: Diss: de Morb. infant: p. 14. causam autor dicit esse sensibilitatem membranarum nervorum.

Nil celerius epilepsiam in tenellis infantibus producit, quam validus terror nutrici incussus, si protinus ab eo mamam praebeat. Item ordinario in convulsiones difficulter curabiles infantes incidunt, quando nutricibus menstruae purgationes, quibus ab initio lactationis ad tempus caruerunt, revertunt, vid: Fr. Hoffm: l. c. p. 15. plures adhuc causas quibus epilepsia in infantibus superv. nire potest ibidem recenset autor: e. gr. à scabie ~~ss~~ vel crusta lactea retropulsa, à dolore ex dentitione ~~etc.~~ vermibus etc.

Si epilepsia à terrore nutricis orta fuerit laudantur clysteres ex floribus emollient: et semin: carminativ: parat: commendatur ab Hoffm: usus pulv: epilept: Marchion: si cum ℥i misceatur addito parum moschi. vid. Hoffm: l. c. p. 16.

Malo epileptico ex repressione scabiei vel tineae capitis aut aliorum exanthematum nato, vesicatorium non sine fructu in nucha applicatum fuisse experientia repetita didicit Hoffm. l. c.

Cum opiatis caute mercandum esse testis eodem Hoffm:

De Epilepsia infantum nonnulla habent Ephemerides in Hist. Morb. an 1699. p. 37. seqq.

Stagnante et infarcto ventriculo ab coagulato lacte, conveniens est leve emeticum dare. Sufficit autem gr j dimidium vel tertiam aut quartam partem de ♁o emetico cum syrup. violar: et ▽a quadam ꝯta solutum, suppeditare vid Diss: Hoffm: saepe allegatam. p. 17.

Incommoda quae infantes ex dentitione difficili patiuntur satis accurate describit Hoffm: Diss: cit. p. 18. seq.

Ad dolorem et inflammationem sistendam atque ad eruptionem dentium promovendam sequentia remedia tanquam experientia probata commendat Hoffm:

1. Medulla crurum vituli vel mucilago sem. cydon: aut linimentum ex sperm. ceti syrupo papav: albi, oleo amygd: dulc: croco ꝯo paratum et munctum egregio usui esse solent. 2. Sequens mixtura frequenter operatur.

℞. ▽ lil: convall:
flor. tiliae, prim: veris ana ℥ij
Pulv. Marchion. ℈ß ʒj
Lii diaphor: ana ℈ß.
Cinnabar. ℈i
Croc. gr vj
Spiritus C. C. i gtt XV.
syr. de poeonia.
papav: rhoead. ana ℥j.

f. Mixt:

De Morbis Infantum.

Vermes magis fovent infantes ablactatis, quam qui lacte adhuc nutriuntur vid Diss: Hoffm. de Morb: Inf: p. 21.

Vermium indicia sunt tormina, nausea lipothymiæ, phlogoses, tusses, fluxiones et pruritus narium, salivationes crebriores, oris fœtor, urina turbida, febris, vomitus matutinus, ventris intumescentia et dolor. In ventriculo si resident, famem syncopem et cardialgias faciunt, imo stomachus sæpe inflatur et tumet, ut compresso diaphragmate, suffocationis periculum imineat. vid: Hoffm. Diss. cit p. 21.

1. Acidula ut succus citri, [illegible], [illegible] phlegma [illegible] ad vermes necandos sunt medicamenta utilissima præsertim in febb. verminosis; nocent v. in majori copia quia chylũ coagulant, neq usurpanda st in lactentibus. Camphora, allium, myrrha, absynth. Scordium omniaq purgantia [illegible]: Esulæ resin: jalapp: præstantissima st. anthelmintica cautissime tn cum iis agendum. vid Hoffm. Diss: cit. p 22.

Præsentissimum adversus vermes remedium habetur ☿ dulc: cave v. in [illegible] vel in [illegible] copia propines quia summus virium languor non semel ejus abusum subsequutus ē. Comodissime datur in electuarii vel melius in rotular. forma. Seu quando ☿ialia et acria item purgantia danda sunt, præstat in lacte ea exhibere, vel lac superbibere itaq felicissime sæpe educuntur vermes vid. Hoffm Diss. cit.

Pulvis Cort: Peruv: inter eximia anthelmintica merito refertur at Vratislav: MDCXCIX p 38.

Hoffmañus seq. [illegible] tanq specificum anthelminticū remedium comendat.

℞ ℥ Mechoacan:
[illegible] d: r. p.
sem santonic:
corallinæ, rhabarb:
scord. C.C. ust.
Oi dep: ana ʒß.
camphor: gr vj
M. f. [illegible]. de vermib. p. 149.

Pro ratione ætatis in varias doses dispensandus ē redactus in in formam electuarii dari potē cum syrupo de cichor: c rhabarb: vel mañ.

Quando in intestinis tenuibus vermes hospitantur clystere ex lacte et melle infusa ad inferiora allicienda sunt. Salia ut O. arcan. dupl: et comune [illegible] cũ vermibus infensissima sunt, eosq interficiunt et expellunt, qua de causa acidulæ, thermæ vel ∀æ salsæ liberaliq haustæ felicissime vermes foras proscribunt. vid. Hoffm. l.c. p 23.

Pessima nota ē si in ventriculo resident vermes, neq aliud comodius est, præsertim in adultis q acidulas vel ∀as salsas bibere, aut pilulas, quæ asam fœtidam aloen, myrrham et balsam [illegible] habent assumere, quibus atrocissimæ convulsiones ex vermibus ortæ sanatæ queruntur vid. Hoffm. Diss. cit p. 23. Descriptionem harũ pilularū vid in Hoffm: Medic. Consultatoria Tom. V. p. 278

De Morbis Infantum.

Inter infantiles Morbos maxe referendæ sunt tusses simplices, et suffocatoriæ, cardialgiæ, atrophia, rachitis, achores aphthæ, qui singuli vel à vitio primarũ viarum aut corruptione succorum nervorumq molesta tensione, obstructione, ac nutritione depravata vel impedita perspiratione suboriuntur. Brevissimam horum affectuum historiã ut et curam tradit Hoffman: in Diss: de Morb: infant: c.v.p. 24 seq:

In Tussi et asthmate infantum sperm: Ceti cum olõ amygd: d. et Sachar. canto addito croco et guttulis aliquot olei anisi ad acrimoniam demulcendam insoer omnium [illegible] possunt. vid Hoffm. Diss: cit. p. 26. formula infra scripta §

In catarrhalibus defluxionibus, manantibus oculis et auribus, raucedine tussi, coryza. nutricibus infusa sanguinem et lympham diluentia ex radice liquirit. cort: et ligni Sassafr:, semine foeniculi, nec non pilul: de Succin Crat: Infanti [illegible] ex rad. irid Flor: lacte [illegible] diaph. lap. bez. Croco et olo anisi præbenda st: vid Hoffm. Diss: cit p. 27

§ ℞. Ol: amygd: dulc ʒß.
Sperm: Cet ʒß
Sacch. candi ʒj
ol. q: anis. [illegible]
M. [illegible]

In asthmate quod fit a repulsa materia, egregia st: vesicatoria nuchæ apposita. vid Diss. Hoffm. de morb. inf p. 27.

In aphthis prodē externe succus raparum cum vitello ovi et sacharo subactus, cremor in lactis cum tantillo [illegible] mixtus Interne decoct. C.C. dandũ et [illegible] et [illegible] expedienda. vid Hoffm. l.c.

Multa eaq egregia tam circa historiã morborum infantum quam præcipue circa curam (quæ satis prolixa est) tradit D. Sachs: in Coll: M.S. in Junckeri Consp: Medici Tab. CXVI.

In rachitide quæ lentorem humorum resolvunt et obstructiones reserant omne punctum absolvunt. qualia st: e.gr. [illegible] Ra [illegible] acris, infusum sanguinem purificans, balnea emoll: cinabarina. vid. Hoffm. Diss. de morb inf. p. 27.

Quando à nutricibus impurissima lue infectis teneri infantes inficiuntur et maligna ulcera acquirunt [illegible] ex regul: [illegible] medicin: [illegible] acris cum essent [illegible] nutrici prodē. Deinde [illegible] dulc. [illegible] et extr. rhabarb. nutrix et infans purgandi st. et decoctum lignorũ nutrici temps propinanda vid Hoffm. Diss. cit p 28

De Morbis Infantum.

Convulsiones infantiles earundemq curandi methodum Hof: Lentil: passim in suo Eteodr: Med. Pract tradit. p.1281. 1287. à lumbricis. 1293.

De tussi convulsiva infantum agunt Vratislavienses MCXCIX. p.21. et contendunt istam tussim convulsivā à spasmodica musculorum pectoralium contractione arcessendam ēē.

Von einer verwunderbaren Ursache der Epilepsie, neml: von einer allzu fetten Milch so im Magen mit der Säure sich vereiniget und ein hart Kügelein selbst coagulirt welche 4 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] wie ein Mann [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conserviren könne: p. 229.

De febre Verminosa in Virgine 14 annor: ejusq cura et in ea adhibitis remediis vid: Fr. Hoffm: Med. System: Tom. 4. par: 1. p. 596. seq.

Pilulae contra vermes à Fr: Hoffmaño in Medic: Consultat: Tom. V. p. 278: descriptae sunt sequentes.

℞ Aloes rosat:
Extr: Rhabarb:
~~ass. foetid~~:
Myrrh. elect:
Merc. dulc: ana ʒß.
ass: foetidae: gr XV.
Ol. Tanacet: gtt. ij.

M. f. l. a. Pilul: pond. gr ij No. xx.

D.S. 12 auf einmal [illegible] [illegible] von [illegible] daß die [illegible] [illegible] und darauf [illegible] von [illegible] Munde [illegible] [illegible] [illegible]. –

De Morbis Infantum.

De Anthelminticis

Primo autem merito, inter ANTHELMINTICA loco stant Sialia. Jucundum spectaculum est quomodo lumbrici in vase semi pleno Sii hujus contactum fugiant. Ano, -centissimum paratur medicamentum si Sig vivg c Va gramin: hyperic: Scordij Tanacet coquatur et haustulus ad ʒij vel ʒiij cum syrupo convenienti e. gr: flor. persicor: acetos. citr: propinetur Conf: Wedel: in Amoenit: Mater: med. Lib. II. Sect II. c. VIII p. 366. Morosiores decipi possunt, exhibita cerevisia, cum qua Sig ex consilio Boylii conquassatus fuerit. Et rotula ex Sio d. cum saccharo in Va gramin: soluto, dulcedine sua, facile salivam teneris movent, circa subsequentem ptyalismum, si provide agas vid: Hist: Vratislav: MCXCIX p 39.

Cinabarina ex eodem capite prosunt, quæ recte Sibus ihis terreis admiscentur præprimis in metu convulsionum, quæ imminere videntur, quando in somno vociferantur et terrentur, nares prurientes continuo fricant etc: vid Hist. Vratislav MCXCIX. p 39.

In Glandularum mesentericarum infarctu, variolarum, morbillorum et lumbricorum indiciis Trochisci Hermetici Secreta tanq optimum medicamentum laudantur. Descripti-tradit. Ros: Lentil: Miscell: Med: Pract. Part: III p. 6r. Dosis, Infanti uni ani unicg, bimulo et trimulo duo, quatuor aut quinq annos habenti, tres, sex ad decem usq, vel triti in pulticula aut alio quocunq modo exhibiti vid: Schurzii Sialologiam: Cap. 3. p. n. 90.

ad alvum expurgandam vermesq necandos et expellendos laudantur Sig in infantibus a Joh: Maur: Hoffmanno in Not: ad Hartman Prax: Chymiatr. p. 539.

℞ Pulv Corallin:
rhabarb el: ana ℈i
M: c syrup: violar: pauco aqua graminis diluto. q. s. f. haustu. vel.

℞ Rhabarb: el. corallin ana ℈i
Sem. santonic: ℈ß. M. f pulv; pro infante quadrienni. plures formulas l. allegat. recenset Hoffmannus p 539. Sig

DE OTALGIA et RELIQUIS AURIUM AFFECTIBUS.

Otalgia est dolor aurium acutissimus à congestione humorum versus loca hæc et subsequuta stasi inflammatoria utplurimum exoriens et per consensum universum caput imo non raro totum corpus affligens. vid. Junck. Conspect: Med: Tab. XXII. p133.

Gleichwie alle Zufälle der Ohren wegen der Verlust des gehörs bedenklich seyn, also ist auch dieser affect nicht minder also, weil öfters das gehirn mit in Consensum gezogen wird daß phrenitica quasi symptomatica dazu schlagen können, vid. Blaz: Prax. Clin: p. 73.

Affluxus humorum ad caput revellitur interne per laxationes continuas laudatur in hunc finem.

Rp. de succin Crat: ℈i
cum paucis granis. Resin jalapp: gr iv.
acuata. M f. l. pil: No 19:

laudantur in infuso laxantia epicrasin vid: Junck. p136.

Staseos inflammatoriæ discussio quæ ante omnia tentanda est obtinetur. interne per.

Ess: alexiph: Stahl. cum
succini vel
℈i mixta.

interpositis Pulv. absorb: Cinabar:

Discussio per externa obtinetur per applicationem Camphoræ. Sic frustulum camphoræ gossypio involutum auri immittitur vid: Blaz: Pr. Clin 174. Vel seq.

Rp. Sp. camphor: ℈i
Ess. Croc. ℈ß.

d. ad vitr. d Zeitfilender und Schmerzen stillenden [illegible]. vid. Colleg. M.S. D. Saltzm: cum gossypio auri immittitur.

Epithemata ~~[illegible]~~ nervina optime quoque se gerunt. paranturque: nervinis v. gr.

Rad: irid: flor. Aristoloch. long.
Cyper:
Hb. Puleg: Menth:
Flor. Chamom. Roman
serpilli
Sem: Carminativ. anis: fœnic:
Camphora.

vid: formulas tales in Coll. M.S. D. Saltzm: et D. Sachs. et Blaz: p. 74. nec non Junck: p 136. seq.

In Tinitu aurium quia semper notabilis adest siccitas commendatur sufficiens et dilutus potus. ergo ex Hb. Veronicæ in f. thee usurpanda.

Pro particulari humectatione laudatur oleum amygd: amarar: ovor:
ceræ.
it: decoct: nervina e. gr. è
flor. Lavend: Spic. Nard.
c. vino vel lacte. parata et vaporis forma admissa tale decoctum [illegible] Saltzm. Coll. M.S. Tab. XXII.

Ad apostematis abstersionem et mundificationem applicentur Balsamica e. gr. hac Mixtura.

℞. Ess: succ. ℈iij
Myrrhæ ℈ij
ol. terebinth: ʒj M. ad vitr. paucæ gttæ instillentur auri vid. Junck l. c. p 136.

Cataplasmata varia vid: partim D. Saltzm. colleg. M.S part: D Sachs Cole. M.S. extant ibidem in varia olea Pulveres et suffimigia. Balsama etc:

In otalgia quando tumor simul in faucibus occurrit locum habent gargarismata è subastringentibus abstergentibus temperantibus rosis et albo græco (cujus peculiaris è efficacia) parata. Hoc nomine veniunt.

Rad: Bistort. sigill. Salom.
Hb. auric mur: prunell:
Saloriæ
Hyssopi quæ vel sola
stases sanguinis satis potenter solvit)
Flor. Chamomill, ligustri: ros. rubr.
Melilot. vid. Junck p 140.

Olea graveolenta Lavend: Majoran.
Fœnic: aneth: non nude sed cum Ess. succini convenienter mixta in vid: Fr. Hoffm: Med. Consult: P II. p 58 bis captus usum suum exhibent et reliquus tex.
Oleu Chamomillæ vid. Junck p 129

Curatio Tinnitus aurium pertinacis in fœmina quadam sequentem in modum ab Fr. Hoffmanno instituta fuit.
Primo dedit hasce pilulas.

℞ Extr: helleb. n:
panchym ag: croll:
Tinct: r. ♁.
Cinnabar. ♁ ãa ʒß.
Balsam. peruvian ℈j
Ol. succin
Ol. Castorei ãa gr. x.
M. f. l. a M.: dos: ℈j vel. N. 20 einzunehmen alternis diebus circa lecti introitum.

Deinde ordinavit medicamentum nervinum et diaphoreticum ex:
℞. Tra Tart acris
sp. C.C. succinat: aut Eboris æqualiter mictis. mane in lecto ad 50 gttas sumendum subjuncta largiori infusi Hbæ melissæ. Potione

Jussit præterea capiti externe applicare cucuphum. Pane: salic t. ? caryophyll: sem cumini bacc. lauri, floribus Chamom. rom repletam.

DE OTALGIA ET RELIQUIS AURIUM AFFECTIBUS.

De obauditione legi meretur Casus quem Lentilius in Jatromnemat: p. 78 seqq recenset, multa ibi habet de cerumini usu, et obauditionis curam tradit.

De aurium affectibus multa egregia habet D. Dexter in Fund: medi: theor: pract: Part. II. p. 115.

De Tinitu et gravitate auditus multa habet Wepfferus in Observ: Medico-Pract: de Affectib. Capitis Observat: 184. 185. seqq: à pag: 874 usque ad pag: 903. varios aurium affect. describit semperque curam cum medicamentis sufficienter adjungit.

Cerumen aurium comendatur ab Helvetio ad rhagades seu fissuras à cœli inclementia aut salsis fluxionibus ortas seq. modo misc.

℞: ceruminis: ℈j
Bals: peruv: ℈ij
Ung: de alth: ℈ij

vid. Ros. Lentil: Jatromnem. theoret. practic: p. 83.

De Odontalgia.

In odontalgia considerandum est an illa idiopathica an vero symptomatica sit.

In dolor idiopathicus dentium indicat aut sui sopitionem, aut cariei remotionem aut dentis totalis evulsionem vid: Blaz: Prax. Cer. p.76.

Odontalgia symptomatica indicat stases resolutionem et discussionem [illegible] Decoctum ex:

Rad: Irid: Flor: Aristol: utr:
Summit: Orig: Serpill.
Flor: Sambuc:
Ligno Sancto. etc.

mit Milch gemacht und öffters warm an die Zähne gehalten gar [illegible] [illegible]brot, man kan auch von dem Sp. camphorat: etwas darunter giessen.
vid. Blaz. Comp. Pr. Clin. p.76.

Pulveres dentifricii parantur communissime. ex:

Corall: Silicibus, pumice ad albedinem calcinat: ex Myrrha
rad: gent. rubr.
irid: florentin.
Mastich. sang: dracon.

vid: Junck: Conspect. Med. Tab XXIII. p 145.

Multa et sub forma varia extant remedia in Colleg. M.S. D.D. Sachsii e. gr. peculiare Vesicatorium. Unguentum dentifricium Weisbachii; Emplastr: etc: vid. Tab. XXIII.

Pilulas ex opio et camphora paratas, quae in immani dentium dolore dentibus immittuntur describit. D. Sachs. in Coll. M.S. et D. Saltzm: alias in Coll. M.S. qui in [illegible]es dentifricios praescribit. Tab. XXIII.

De Odontalgia multa in habet Ros: Lentil: in Etcodr: Medic. Pract. p. 44. 58. 260. 749. 771. 809. 945. 1158. acria et corrosiva remedia nocida. 65. 655. 977. etc:

Oritur dentium dolor in membrana glandulosa ac nervea, quae dentes circumcingit, cumque alveis maxillaribus ligat et excitatur a lympha salsa corrosiva et justo acriori. Quod arthritis circa articulos, id in dentibus est odontalgia. Duae hujus doloris species a practicis commemorantur. Alter in ipsa dentium cavitate existit, alter in partibus praecipue externis, in tunicis membranarum dentiumque ligamentis haeret. Prior cum minori est incommodo, posterior cum majore molestia. Hic in epidemii rheumatismi species et diuturnus est gravissime affligit, et certo tempore revertitur. Alter frequenter eos urget, qui dentes cavos exesos cariososque habent, et a calido frigido dulci vel acido dentium cavitatem occupante facile concitatur. vid. Diss. Fr. Hoffm. de Doloribus p.35.

DE ODONTALGIA.

Dentium dolor rheumaticus multis symptomatibus stipatur. adest enim vitium, matio adest dolentis partis rubor, tumor cum ardore et pulsu arteriarum. Interdum quoque dolor ita intenditur ut per totum caput vel vicinas certe partes diffundatur. Rubent tunc oculi et maxime ejus lateris, in quo dolor perseverat, tumet maxilla ejus partis superior ejusque musculi rubent atque dolent, dolore saepe ad tempora aures usque sese extendente. vid. Diss. Fr. Hoffm. de doloribus p. 36.

Curatio.

Sicubi in ullo morbo, certe in odontalgia remediorum magna seges quae paucis nos praeceptis complectemur. 1. Serum acre salsum membranas dentium et periostium corrodens, alio sum divertatur, temperetur et discutiatur.

2. Furori saevienti commodis auxiliis succurratur.

3. Vitium quod dentes infedit, ipse caries vel tollatur plane vel si inveteraverit magis providendum ne ulterius progrediatur. Saluta erunt haec remedia.

1. ℞. Aqua flor. sambuc. ℥ij
diascord. Fracast: ʒj
Ol. dep. ℥ß.
Syr: papav. rhœad ℥ij
M. f. Potio. cujus dimidia pars sumatur pro j dosi. Haec mixtura mirifice dolores sedat, blande acria spicula retundit et moderatum diaphoresin restituit vid. Fr. Hoffm. D. all. p. 37.

2. ℞. Mp. de succ. Crat
Aloes aa ℈ß.
Sir d. r. ff
Ol. succin
diagryd: Rat aa gr viij
Extr. castor.
opii aa gr ij
M. f. l. a Pil: ex ʒj N. 20. vel harum loco.

℞. Mp. Starckii seu Matthiae ʒj f. Pil. N. 30. dosis st. 8. *

Non praestantius est remedium balss: nostro vitae, cujus virtutem in hoc dolore saepius expertissimus. Interne inditur denti affecto, externe ad ipso tumor faciei narium et tempora foventur, os in illo colluendum. vid ejus descriptionem in Coll. M.S. D. Sachsii Tab. XXIV. de Vertigine.

6. ℞. flor. sambuc. melilot
Chamom. vulg:
romana aa Mij
Bacc. lauri, juniperi
sem carvi aa ʒj
campb. ʒj
Ol. ℥ij
M. d. s. Species pro sacculo. Hic calide dolenti parti applicandus.

7. ℞. Essent odontalg. ʒj
Ol. caryophyll. gtt. xvj
origan cretic. gtt jv.
campb. gtt iij
M. et imponatur denti carioso. vid Fr. Hoffm. Diss. alleg. p. 38.

* Descriptionem harum Pilularum tradit. Fr. Hoffm in Not: ad Poter: p. 676.

De Vertigine.

In vertigine animadvertendum an à plethora comota an verò à consensu ventriculi et cruditatibus in illo contentis originem habeat et secundum has indicationes cura ejus est instituenda, deinde temperamentorum respectus est habendus an sanguineum an verò magis phlegmaticum illud sit. hic in plethoricis sanguis avertendus est à capite sit hoc. v. gr. per leniora laxantia praecipue Helleborina, cum Gummi amoniaco in aceto squilitico soluto macerata per pediluvia et V.St:

Externe per discutientia v. gr. Spir: Vini campf:

In symptomatica: primae viae sunt evacuandae, et deinde corrigendae per Stomachica.

℞ Ⓢ. Stomach. Birckm:
Quercetan:

Ess: Cortic: Aurant:
absynth. compos:
carmonativan ex rad amaris, v. gr. ari, gentrubr: imper: Zedoar: ℞ Tanacet. Card. ben. Cent. ⊖ min. parata.

vid: Junck. Conspect. Med. Tab. XXIV.
Bruz. Pr. Clin. p. 66.

Rotulas ad vertiginem peculiares describit D. Sachs. in Coll. M. S. Tab. XXIV. comendat ibidem in Balsamo sed saltem in phlegmaticis: ubi in extat vera descriptio.

Balsam Vitae Fr. Hoffm:
it: ⊖ volatil: oleos um Sylvii.

nec non
Essentia amara Hallens: quae ultima in vertigine symptomatica vel sola exhibita mira praestat.

Prostant in varia formulae in vertigine admodum proficuae in Coll: M. S. D. Saltzm. Tab. XXIV.

De Vertigine ejusque cura vid: Roslentil: Etcodr: Pr: p. 270. it: 353. 431. vertigo idiopathica p 514 ubi mentionem injicit fonticuli in brachio impositi quomodo usque longe sit notandum. p 524. curatione vertiginis sympat: tradit. it. vertigo tenebricosa p 795. aliisque in locis.

De Angina.

Angina ē vel vera vel notha. Vera dicitur quando tumor magis interne observatur, ope in larynge pharynge et partibus vicinis, insuper m cum febre acuta stipata est. Notha autem vocatur ubi tumor externe magis sese manifestat, videlicet circa tonsillas et glandulas post aures sitas sine concursu febris acutæ. vid: Junck: Conspect: Med. Tab. XXV. p. 152. Est in angina vel idiopathica quæ p se a sola plethora oritur. vel symptomatica quæ febribus ex acutis præcipue circa statum aut aliis morbis accedit.

Cynanche ex omnibus anginarum speciebus periculosissima ē, ubi patientes aperto rictu, erectaque cervice spirant. vid Beaz: Comp: Pr. Clin. p 81 seq.

In paroxysmo ad avertendam suffocatione sang: ante omnia Clysma applicetur. et quidem extemporaneū ob periculū in mora, conducit in hunc finem ▭a calida, vel ▽a calida sali na. si temps concedat stimuli loco pulpa Colocynthidis in petia ligata et cocta addatur, vel Elect: Hieræ Picr: vid. Junck. l.c. p 153. et. Beaz. l.c. p 82.

[illegible] sole adergelassen werden nicht auf dem arm vel quod adhuc melius in pede, bald darauf unter d Zungen [illegible] contrair procedirt und wenn unter der Zungen lässet ehe an dem Arm [illegible], der bringt den Patienten schwerlich zu rechte, den auf solche weise wird 1. der affluxus [illegible] 2.) kan [illegible] auf zu tragen dass sanguis p apertas raninas fluens nicht wieder sich will stillen lassen, wie dergleichen exempel in den A. N. C. vorhanden sind vid. Beaz. Pr. Clin. p 82.

Gargarismata resolventia parantur

Rad: Irid. florent. sigill. Salom. Vincetox. Caryophillat. Bryon. Aristoloch. utr: Helen.

HB. Hyssop. Chærefol. Salv. Orig: Centaur: min.

Fl. Chamom: melilot. bellid

Sem. anis. carv. dauc. fœn. gr:

Syrup: rub id: Dianuc: et Diamor:

Alb: græc: specifice laudatur

it: Ovum.

Si majore adstrictione opus ē seliguntur ad gargarismata, Hbæ traumaticæ - v. gr.

Rad. Bistort. tormentill. symph. maj. Pseudo-acori

HB. Pyrol. Sanic. Prunell. Auricula muris

Cort: et Fol: Mali Punici.

▽ Catechu. Gallæ. ⊕ Alum. crud.

De Angina.

Gargarismata tam discutientia quam adstringentia et emollientia prostant in Coll. M.S. D. Saltzm et D. Lede tel XXV.

In angina Laryngis musculi laborant, difficilior respiratio est: si pharyngis deglutitio vid Diss: Fr: Hoffm: de Inflamat:

Camphora cum Oleis mixta omne punctum absolvit, potest Oleum Oi dulcis cum pauco camphora misceri et addi aliquid de Essent: Croci et Ess Bursii

Vel. ℞. Oi gr XX
Camphor. gr j

℞. Ol. ☉ dulc: ʒß
Camph. gr. vj
Ess. croc.
Ess Bursiang

Misc: vid Hoffm. l.c. misc:

Cataplasma sequens in omni inflamatorio faucium affectu egregium est

℞. Nidum Hirundinum cum stercore No j
Hb. card. ben.
Scordii ana Mj
Fl. Melilot.
Sambuc. ana pjv
rad. lil. albor. ℥i
Theriac: ʒß
Croc. ʒi
Camphor: ʒiij
coq. in Aqua flor. Sambuci.
vid Hoffm. l.c.

Ubi faucium est inflamatio oriuntque ulcuscula sequens gargarisma usui erit.

℞ Rad: altheae ℥j
Hb. Salvi. Prunell.
tormentill. ana Mj
Fl. Sambuc. pjj
Ficus ping. No. X.
Passul: major. ℥ij
rad. Glycyrrh. ʒij
coq in s. q. Aqu comun. Colaturae potest addi ☉ purificatum vid: Diss. Fr. Hoffm. de Inflamat.

Laryngotomiam seu Bronchotomiam tanquam ultimum in hoc affectu remedium describit Saltz. in Colleg. Chirurg. Ms. Part. II. Sect. II. Artic. VII. it: Fr: de la Charriere dans les nouvelles operations de Chirurgie Chapitre XXVI. p.m. 181.

Camphora secundum methodum Fr. Hoffman: in balsamum liquidum redacta egregii usus est in inflamatione oris et faucium vid ejus praeparationem in Observ: Physico Chymic: Obs. XXII p. 74 seqq.

De Phthisi.

Phthisis differt gradu: in laesione in pulmonum est vel ulcerosa tantum dispositio, vel actualis jam et consummata ulceratio. vid. Junck. Conspect. Med: Tab XXVI. p161.

differt phthisis ab hectica abdominali, quia illa semp febrem involvit phthisis v aliquando sine febre admodum notabili observatur. vid Junckk.

Differt phthisis à vomica, in illa enim pulmones exulcerati sunt, in vomica v apostema seu abscessus in pulmonum substantia latitat. Differt quoqz ab Empyemate, in quo puris collectio in cavitate thoracis accidit maxime ob vomicam ruptam. Differt porro á sanguine collecto in cavitate thoracis, qui fit vel á contusione, casu ab alto aut vulnere punctim facto. Collectum v sanguinem comitantur difficilis respiratio, tussis molesta, gravitas pondus ac tumor circa costas nothas, dolor pectoris, extremorum frigus, febris plus minus acuta. vid: Diss: Frid: Hoffm: de Morbis ex Atonia visc: ortis. p 28.

Cura initium fiat p lenissimam laxationem. conveniunt hic blandiora laxantia e.gr.: Rhabarb: el. Pass. min Manna Tamarind. folgende formula sind von guter Wirckung.

℞ Decot: alicujus Pectoral ℥ij in quo dissolv: Man: ℥iß
syrup. violar. ℥j
M. p una dosi d vitr. warm zu nehmen. ocdr.

℞ Pass: min conquass: ℥j coq. in ▽æ Scabios: s. q. colat: fervent: infund:
Rhabarb: oriental. ʒij
sem: anisi
Cremor. ♁i an ʒß
Coletur. In colat: adhuc solv:
Manna el: ℥j.
D. ad vitr. S. Potio auf 1 mahl Warm zu nehmen. ocdr man kan auch per ordinem serum lactis cum rhabarb: Manna Tamarind. vid. Blaz. Pr. Clin: p 88 seq.

Resolventia abstergentia et diffutientia egregium effectum edunt. parantur autem ex sequentibus

DE PHTHISI.

Rad. Ari pimp: alb. Vincetox.
Helen. Irid flor. aristol: utr:
HB. Capil. V. Cuscut. Epithym.
marrub alb. hysop. bell. min.
Tussilag. Charefol. Pyrol:
sanicul: pulmonar. alchymill.
Scabios: veronic. hider Tstr.
Vinc. pervinca.
Flor: ros. rubr: bellid: papav:
rhoead.

Gumi Amoniac. galban: sagap:

Decoctum pectorale seq. præstan-
tissimæ virtutis ē.

℞. Rad. Chin, Consol maj āā ℥i
HB Alchymill. pulmonar
Scabios. sanicul
Veron. Hed Tstr.
vinc pervinc.
Charefol. tussilag
marrub alb. āā Mj
Ligni sassafr: ℥i
Flor. ros: rubr: bellid
papav. rhead. āā pjv.
Rad. Glycyrrhiz. ℥vj
Succi cancror. fluviat. ℥ß.
m. coq. in s. q. ▽æ. vid. Diss. Fr.
Hoffm. de Morb. ex atonia visc. ort. p. 29.

Salsa et biliosa humorum dyscra-
sia corrigitur per Tes temperantes
ex. Oc. bz. Conch: Matr. perl
Fo Ocat. arcanorum. corpl:
constantes. it: per Emulsiones et
dilumentia, Potiones ex
▽. Scabios: plantag:
Scord. taraxac.
Charefol. hed. Tstr.
tussilag: hysop.
constantes. per decoct: Hord.
C. C.

Serum lactis vel alia gelati-
na avenacea cum HBis pectoralibus
maritata, et per bono corporis motu
insuper instituta optima in incipien-
te phthisi cura et præservatio ē
vid: loc de re Collig. M. S. Dr. D.
Saltzm. Tab XXVI. et præcipue D. Sachs
Tab XXVI. ubi varia remedia com-
mendantur, laudatæ ibidē īn gelati-
na cochlearum. etc:

Ex balsamicis temperatiora
sunt seligenda. e.gr. Bals. Peruv:
Gum. Sarcocoll. oliban.
Terebinth coct.
rubin Tis Beguin.
Mastix Bals: de Copaiv. Locatell.

Sequentem formulam usu confir= natam comendat Blaz. Comp. Pr. Clin p. 91. ℞ Rubin ♁ris Beguin gr vj Balss: peruv. gr XV. amygd. excort. N°. 20. l 23. Contus: add: Varii pectoral. ℥iv c. gr. 214. Vae Hysop. Scabios. tussil: Scord. āā ℥j M. dulc. l. ℥o q. s. vel cum syrup. de lymph. Fernel. q. s. ad gratiam. S. alle 2 stund' Confer vell. aliam descriptionē vid. Junck. Consp. Med. p 167.

Frid. Hoffm: sequens balsamum in lacte, aqua pura æquali portione diluta tanq egregium vulnerariū comendat. Diss: de morb ex aton vs: ort:

℞ Flor. ♁ris ℈j
axung: human. vel canin.
olei amygd. d. āā ℥ij
coq. leni calore add.
Bals: de Copaiv.
Ceræ alb. āā ℈j
sperm. Cet. ℈iv.
olei anisi
foenic. āā gtt X.

dos. ℈j. Quod balsamum cum lacte sumtum egregiam demulcendi vim habet.

plura huc spectantia vid. apud Junck: consp. Med Tab. XXVI. p 167 seq. ut et Blaz. Comp. Pr. Clin. p 89. seq.

Balsami Locatelli descriptionem trad. Jac. le Mort. in Pharmac: et Chymia medico-physico. p m

Balsamus Pectoralis Innocentii XI Pontificis cujus descript. tradidit D. Jacks in Colleg. M. S. mape laudat vi in affectib. pectoris.

Pro pituita lymphacea viscida pneumonica incidenda ac resolvenda laudatur a plurimis potio Brunneri tanq nunq fallens quæ seq.

℞ G. amoniac: ℥ij
aq: Hysop: ℥iij
Vin: rhenan: ℥ij
solv: ~~et fiat~~ sup ignem carbonum et exhibeatur. p 2. dosib in asthmate n̄ sumā c̄ remedium. vid: Maurit: Hoffm: Prolus: XXXIV. p. 149. seqq. et ejus: Not: ad prax: Chymiatr: Hartman: lib. II. p. 332 seqq:

De Phthisi.

Lac præcipue Asininum quia virtute sua ab-
stersoria præ aliis remediis eximia
solet reserare hinc magno cum
fructu in phthisi usurpatur. Opti-
mus v. modus e. si qui morbi lactis
curam desiderant, illud miscendi
cum ▽is mineralibus inprimis
iis, quæ sale alcalino fixo ut Sel-
terana acidulæ thermæ Embsenses
Carolinæ imbutæ sunt: In harum
v. defectu Infuso Veronicæ
oleum Ƭ.i. p. deliquium comodissi-
me additur, qua mixtura effi-
citur, ut lac primis in viis nec
facile coaguletur, nec diutius
ibi subsistat, sed meatus corporis
subeundo obstructiones partium
felicius reseret. vid: Fr. Hoffm.
Diss: de Remed benign: abusu et
noxa. p 22.

Ad juvandam expectorationem seq.
mixt: valde efficax e.

℞. ol. amygd. d. ℥ß
Sperm Cet. ʒß
℈ Cand. ʒi
ol. anis.
Ligni Sassafr. āā gtt ij

M. D. ʒj. vid. Fr. Hoffm Diss de
Inflamat:

De Vomica Pulmonum.

Causa interna vomicæ e statis explethorico pariter aut cacochymico statu ortum ducens, et intra vesiculas pulmonum ex congestione, aut extravasatione facta vid. Bleaz: Comp: Pr: clin: p 93.

Eadem hic fere ac in Phthisi valet medicatio, 1mo aposthema e abstergendum et mundificandū, quod obtinetur p Expectorantia. qualia st. v. gr.

Cappil: maj et min. Sebesten
Jujub. Ficg. rad liquirit.
Mellita et syrup. varii officinal:

Semen Card. mariæ pectoris inflammationib et suppurationib efficaciter succurrit.

Hedera Terstr: in specie comendatq. ab Ettmullero. vid Junck. Consp. M. p 176

Travmatica leniora st:
Rad. Symphit. Hyperic: Plantag: Petasitid.
Veronica et præipue Virg: Oa Gesner:
Consolid Saracen. Conyza
Pyrol: Sanicul. Alchimill:
auric mur major: vid: Pluribq
Tabb: XXVII. p 176. seq: vid etiam Bleaz: Compend Pr: Clin: qui inter alia in Decoctum a D. Stahlio sæpius cum fructu usurpatum describit p 95.

Plura reperies sub vario formularū schemate in Colleg. M. S. D. Saltz: Tab XXVII. it: in Coll. M. S. D. inch sic. eadem Tabula.

De Vomica Pulmonum.

De Empyemate.

Man erkent dises mali genesin ex rupta Vomica aut apostemate entstanden, daran, daß da der Patient bisher ohn unterlaß ein stechen in der brust empfunden, und so keine Pleuritis oder Peripneumonia gewesen, in heftiger gelegen, nunmehr aller schmerz plözlich auf einmahl aufhöret. dan auch hält das fieber annoch an und degenerat in Hecticam vid. Blanc. Comp. Pr. Min: p 97.

Quod curam hujus affectus attinet illa e foro chirurgico petenda e. describitur ipsa à Franc: de la Charriere in Tr: Nouvelles Operat. de Chirurgie Chapitre XXII. p143. et Chap. XXIII. p 165. Nonulla etiam habet Saltzm. in Colleg. M.S. Tab. XXVIII.

Multa quoque habet Juncker in Conspect. Med: Tab. XXIIX. de Empyemate. 179. 80 et seq.

De Empyemate.

De Malo Hypochondriaco-Hysterico.

Morbus hic dictus Hypochondriacus ist nichts anderes als ein perversus, wo nicht inversus motus peristalticus ventriculi et intestinorum, et harum partium nervosarum et valde sensibilium zum Theil convulsiva et spasmodica contractio, zum Theil auch nimia earum atonia et resolutio, und weil a tono et motu naturali ventriculi et intestinorum peristaltico die wahre verdauung der Speisen und absonderung des Speise Saffts oder Chyli, als auch die gebührende excretio per alvum dependirt, also werden alle diese actus von dem motu p.n. et perverso harum partium turbirt, und verhindert, u. daher wird a stagnatione humorum excernendorum, welche in denen flexuris, plicis et valvulis intestinor: sich fest setzen viele spasmi und flatus generirt, welche nicht allein in dem unterleib, sondern auch in dem gantzen cörper viele beschwerliche und heftige zufäller, vornehmlich ob consensum ventriculi et intestinorum cum universi corporis partibus nervosis et membranaceis verursachen vid. Fr. Hoffm. Med. Consult: P. II. Dec. V. Cas. X. p. 292.

⊡ de hypochondriacorum sabulo [illegible] exter-ta sunt: annotationes Vratislaviens: MCXCIX. p. 26.

Nebst einer genugsamen bewegung bey reiner Lufft als welche sehr recommendirt wird kan man in diesem malo sich folgender Cur bedienen

1. Im anfang des Mertz und Octob. an einem schönen tage soll auch dem fuß zu 5 bis 6 Unz Blut gelassen werden etliche tage zuvor geschickt [illegible] soll man fuß bäder gebrauchen und nach geschehener aderlaß sich ruhig verhalten.

2. Nach geschehener aderlaß solle man bey 10 tage hinter einander alle abend bey schlaffen gehen 10 stücke von meinen balsamischen Pillen nehmen des Morgens früh nimt man ein ʒj von D. Hoffmans vortrefflichen dem saltz käufft solches in einem mineralischen wasser eingegossen, eine halbe stunde darauf trinckt man etliche schälgen von Thee bou oder auch und zwar noch besser aus Ehrenpreiß, Salvey, Melissen u, fenchel. gemacht. Eine halbe stund vor der Mahlzeit oder auch im letzten trunck desselben braucht man folgende balsamische Magen Essentz.

℞. Ess: Cortic: Aurant recent
[illegible]
Essent Gentian. rubr. ana ʒij
M.D.S. Essentz zu 60 tropffen. vid. Fr. Hoffm: Med. Consult: P. I. D. V. C. X. p. 294.

DE MALO HYPOCHONDRIACO - HYSTERICO.

Gegen die aufbläsung und grosse bangigkeit ist nichts bessers als die

Ra Cortic. aurant. r. ℔ 1. mit. part. 2 Oi dulc. und etwas von der Essent. Castor. und einigen tropffen Oi Chamomil. oder Millefol. vers.

davon 50. biss 60 tropffen in

Va menthæ vel fœnic: zu nehmen. vid. Fr. Hoffm. l.c.

ad acidum ventriculi infringendu

℞: Oc ♃ r. ℔ ℥ß.
Oi de Cedro gtt j.

d. eine stunde vor d mittagmahlzeit od abends um 5 Uhr in einem Vo zu nehmen. Hoffm. l.c.

Bey bangstigung, hertzens aufbläsung in den Seiten bestehet nichts bessers, als ein Cataplasma ex Rockenbrodt, Lavendel, Krausse Müntz, Rosenblätter Welschen Kümel, Römisch Camill. in wein gekocht und so warm aufgeschlagen, welches besser als alle Salben. vid. Hoffm. l.c.

Signa et caussas hujus mali simul cum Methodo medendi accurate tradit Juncker. Conspect. Med. Tab. XXIX. p. 185. seq. it. Beatz. Comp. Pr. Clin. p. 99.

Varias formulas et varia medicamina prostant in Colleg. M.S. D. Saltz ut et D. Sachsi. Tab XX IX.

Motus et Potus sufficiens optime in hoc malo sese gerunt.

Ra Antihypochondriaca Hallensium mirum in modum in hoc affectu laudatur vid: ejus descript: in Coll. M.S. doct. Sachsi. Tab XXIX. de Malo hypoch:

Damitten in diesem malo hierinnen ist darauf zu sehen, dass die Säure gedämpfet wird, und die cruditates viscidæ ex primis viis abgetrieben, blanda spiritu ascentia Chyli erweckt, der Leib gelinde eröffnet und der Tonus ventriculi et intestinorum gestärket werde. diese aber hauptsächlich die amara mit balsamicis und tonicis vermischt prästiren als recommendirt H. Fr. Hoffman: folgende balsamische Essentz eine stete Hertzstärckung. ℞.

DE MALO HYPOCHONDRIACO-HYSTERICO.

℞. Extr. Card. ben.
Cent. ☉ min
absynth. ana ʒß
Aloes Succotr.
Extr. rhabarb.
Myrrh. elect
olibani ana gr XV.
Flor. Benz: gr viij
Extr: Zedoar: liquidi
Castor:
Croc. ana gr iij
Ol. de Cedro recent. gtt X.

M. f. l. a. Pil. ex ℈j No. XX. d. S.
Pillen 12 auf einmahl welche aufs wenigste, wan man sie alle 8 tage einmahl gegen die Nacht gebrauchet guten Nutzen gethan werden, nachdem sie die Verstopffung ganz gelind heben, den Chylum und die Säffte verbessern und den Magen nächst denen Gedärmen corroboriren.

Nebst den Pillen wird folgender ... welcher die blähung starck dissipirt und nicht unangenehm ist sehr dienlich seyn.

℞. Liq. Ol. dulc. ʒß.
✱ci ʒj

davon 40 bis 50 gtt: mit etwas Kirschwasser und Syrup. Bals: Peruvian: einem ... gegen Abend wan die blähung molestiren zu gebrauchen. vid. Fr. Hoffm. Med. Consult. Pars. II. p 80.

Pulvis contra acidas cruditates in Ventriculo et intestinis in hoc affectu contentas.

℞. lapid. ♋
C. C. philosoph. pp.
oss. Sepiae
Matr. perl.
Succin. pp. ana ʒj
Cortic. Cascarill. ℈j
Ol. Cinamom.
et Nucist. ana gtt jv.

M. d. S. Pulver zu 2 guten Messerspitz voll in Aq. flor. Chamomill. zu nehmen. eine Stund vor d Mittagsessen und nachmittag um 5 Uhr. vid. F. Hoff. Med. Consult. P II. p 150.

Pilulae polychrestae Stahlii aut Beccheri genuinae optimum in hoc affectu edunt effectum.

Quo in casu emetica et purgantia locum habeant tradit Juncker: in Conspect: Med. Tab. XXIX Cautel. 10 seq.

Sub alvi duritie frequenter injiciatur decoctum ex
Flor: Chamom.
Sumit. millefol
Baccis Juniper
Sem: anis. et
ol. amygd: dulc parxillo addito
Ais comunis et
Oi
cum Va simplici paratum cujus vis ante injectionem 30 vel 40 gtt balsam. vitæ. Hoffman. roboranda e.

Nihil n præstantiis e ad tonum intestinorum reparandum, bene præparato clystere, quoniam imediate partem affectam attingit, vigeā vim et efficaciam suam exercere pote. Quemadmodu v clysteres fortiter purgantes ac stimulantes vel ex meris emollientibs parati, ejusmodi in casib parum utilitatis afferunt; ita eos qui partes nerveas blande roborant flatus discutiunt, et spasmo rigentes fibras emolliunt, præstantissimam hic operam ferre deprehendimus vid. Fr. Hoffm: Med. Consult: Tom II. p 183.

Pulvis Stomachicus.

R. rad. Pimp. alb. Bi
ari ℥
Ais absynth.
lapid. ℥
Cortic Aurant. reci: exsicc. an ℈ij
ol. Cinamom:
Macis an gtt vj
M. f. pulv. cui interdum urgente interno præcordiorum ardore aliquid O addi pote vid. Hoffm. l.c. p 184.

Myrrha et Crocum eximie prodee in hoc malo afferunt Vratislav: MCXCIX. p27.

Veronica cocta et adjecto oleo et Oe in clystere adhibita, ad hypochondriaco-hystericos, lumbares et ischiadicos spasmos egregium præstat effectum vid. Junck. Consp. M. T XXIX. Cautel 30.

Rosini Lentil: in Eteodr: Med. Pr. passim de hoc affectu ejusq curatione agit. v. gr. p. 337. 305. etc. idem Lentil: l. c. p. 572 seq recenset casum plane singularem de fœmina quadam hysterica cum Responso ab ipso dato.

De Malo Hypochondriaco-Hysterico.

Succolata quo plus ab Hypochondriacis sumitur, eo majori ipsis ē malo, fiunt inde ructus, appetentia dejicitur, dolor et anxietas circa praecordia oritur, procul dubio ob ventriculi inde factam inflationem. Etenim acidum fortius, quo sine vitio hypochondriacorum nunq non sunt obsessi, cum substantia hujus remedii ∇eosa oleosa congrediens massam parit lentam viscosam minusq mobilem quae plicis ventriculi et duodeni firmius adhaerens amplam ad dictam mala suscitanda causam et occasionē subministrat. Eo casu moderatum emeticum praesentaneam opem tulisse vidimus utpote quod miram pauleo nigricantem humorum colluviem ab aliquo tempore jam contractā insigni cum virium tolerantia et laborantis alleviatione rejectavit. vid. Diss Fr: Hoffm. de Remed. benign: abusu et nova. p. 13.

Historiam mali hypochondriaci satis accuratam nobis tradit Jos. Sam. Carl: Hist: Med. p. 240. seq.

Laudantur in hoc malo Noduli ex
Rad: ari, caryophyll: Hellen
 pimpin alb. helleb: nigr.
Hb. absynth. agrimon. Ceterach
 Chamaedr. Chamapyt: Chelid min.
 Marrub. alb. Capill. ♀.
fl: Bellid buglos. genist.
 Cent. ⊖ min.
 sem. Dauc. Coriandr. nigell.

Quicquid ē egeris curam vix ac ne vix quidem citra usum subadstringentium feliciter absolves. Et hic quidem non ē, cur Practicus alia, prae Tinctura Chalybis Ludovici: nobis certe experientissima, sollicite desideret. Ultra omnem sane istu laudem posita ē, nec quantum scimus, ullum aliud par sibi habet medicamentum. vid. Hist. Vratislav: MDCXCIX. p. 27.

legi in meretur Consilium Hystericū D. Christiani Mullenhoff Practici Amstelodamensis pro Sophia Gertrudi Vitinghoff dictæ scheel Dni: Capitanei Everhardi Lieve in Curonia uxore. quod extat in Miscell: Medico-Pract: Rosini Lentilii Part: I. p 4. seqq.

Affectio Hysterica ē Morbus spasmodicus cujus causa latitat vel in hypochondriis, vel in ipsis partibus genitalib: Primas vias et hypochondria affecta ēe, testantur ejus cardialgia, flatus et borborygmi ventris, vomitiones acidissimæ viridis bilis, tensiones circa hypochondria, alvi adstrictio, dejectiones viscidæ mucosæ per alvum vid: Frid: Hoffm: anotat in Poter: p.m. 156.

Antispasmodica, carminativa et reobstruentia optima ß: antihysterica. Et quicunque novit sanare spasmū et Hypochondriacū affectum illic et perfecte sanabit hysterica pathemata. In paroxysmo instar omnium ē Sp: ⊕*ci Castorinus cum camph: vel in pre nata cum essentia anodyna nuptus et datus intrinsece cum ▽a flor: Aurant: quæ egregia carminativa et reficikans ē: Hoc remedio in momento levari solent ægrotantes si præter id etiam alvi habetur ratio, ut illa libera fiat beneficio clysteris carminativi vid: Frid: Hoffm: añotat in Poter: l.c.

sequentes Pilulæ antihystericæ egregiæ

℞: Gummi sagapen:
Amoniac:
myrrh. el:
assa fœtid: āā ʒß.
Extr: Castor:
trochisc: alhandal: āā gr: XII.
⊖ volat. C.C.
succin
☿ii dulcis āā gr viij
camphor: gr vj
limatur: martis ʒj

M. f. c. Essent: succin Pilul: ex ʒj Nº. 20. de quibus capiat ægra singulo die XII. vid. Fr. Hoffm: in anota: Poter: l.c.

DE INFARCTU LIENIS.

Color faciei, in hoc morbo, imo et reliquis corporis luridus sublividusque, subviridescens, ad fuscum nigricantem tendens conspicitur, cum oculis quasi altius retrocedentibus et circa orbitam livente cutis ambitu.

Sinistri femoris imo in pedis notabilis labes, intumescentia dura tensa, superposito livido fusco nigricante colore vel latioribus hujus generis maculis squallens, dolore interdum urente vibratili contusorio plus minus vehemente intercursante. Imo cachectica vel oedematosa constitutio in dispositis succedit.

Urina sublivida viridescens, imo dilute nigricans, paucior insuper et tenuior. vid. J. Sam. Carl Hist: Med. p 244.

Conducunt in hoc affectu magis diluentia et potum sufficientem cum labore corporis conjunctum.

Laxantia suam quoque merentur laudem, praecipue si Noduli sint resolventibus et temperatis antiscorbuticis parati v.g.

Rad. Cichor. Tarax. Vincetox.
Pimp: alb. Helen. Ari
Bardan. Petrosel: Gramin.

℞. Absynth. centau min.
Fumar. Hyssop. Chaerefol.
Nasturt. Beccabung.
Cochlear. acetosell.

Salia earum [illegible] Tart. arc. dupl.
[illegible] Tart. mixt. [illegible] Tart. etc.
vid. Junck. Conspect. Med. p 197.

Varias formulas ex modo memoratis confecit D. Saltzm: in Coll: M. S. Tab. XXX..

Commendantur in hoc affectu splenetica. v.gr.

℞. Scolopendr: adianth. alb.
Heder: arbor: capill. Ven.
Hyssop. trifol. fibr.
Cuscuta. Epith: Ceterach
Millefol.

vid: de hoc affectu Colleg. M. S. D. Sachs. Tab. XXX. I. II. et XXXIII.

Externe Oleum antipleuriticum Roeslini quod describitur in Coleg: Mater. Med. M.S. sub Class. II. Tit. Bryoniae. etiam locum habere potent.

Signa Scirrhi st. sensibilis et palpabilis durities sub costis versus latus et lumbos retrorsum, cum sensu ponderis cujusdam huic lateri incumbentis et hinc decubitu in latq dextrum molestum reddentis. vid Junck. Consp. Med. p 201.

Scirrhus eodem modo ac infarct. lienis tractandq ē, nisi quod fortiora resolventia hoc in ~~....~~ locum magis habeant.

Rad. Gentian. Bryon. Ari Chrid. Sarsaparill. Polypod Eryng: Cariophy:

Hb. Capillares. Cuscuta. in specie Matrisylva. Ononid.

Flor. Genistæ Ononid vid Blaz: compend. Pr: Lemi. p 114 seq.

Succi expressi ex radicibq v. g. Cichor Taraxac. et Hbis antiscorbut: uti in infarctu ita ē in Scirrho lienis maximi usus sunt. hic et conducunt Infusa Theiformia qualia vid. in Coley. M. S. D. Seltzm et Sachs. Tab XXX. I. II et III

℞. Ung: de Altha:
Medull. crur. vit. ää ℥ß
Camphor in ol. cappar sol. ʒj
M. f. Linimentum emolliens. damit einen Tag warm die Seite zu schmieren, des andern tags applicetur. Emplastrum de amoniaco aut de Cicuta Foresti vid. Blaz Pr. Lemi. p 115.

DE INFARCTU HEPATIS.

Ubi sanguis p. hepar non bene procedit, ad venas mesaraicas declinatur, quæ exinde in plethoricis et cachecticis et quib. consuetæ alioquin sanguinis excretiones substiterunt non raro apiuntur, serum instar aquæ ex qua recens caro lota fuit in in. testinorum canalem effundentes. Et quidem hic affect. rarior est et dysenteriæ hepaticæ nomine insignitur vid. Diss. Fr. Hoffm. de Morbis ex atonia prodeuntib.

Notæ obstructionis hepatis sunt. In dextro hypochondrio sentitur dolor gravativus tensioq., sæpe tumor etiam dicto hypochondrio insidet, facies male colorata et flava apparet aut pallida, puls. inæqualis, spiritus gravitas, corpus calidius, alvus modo adstricta modo liquida invalidi redduntq. ad exercitationem, septo transverso compresso, urina decolorata vid. Diss. de Morb. ex aton: [illegible] Fr. Hoffm. p. 7.

Pilulæ Becheri genuinæ egregium hoc capu usus sunt.

Gummi amoniacum egregiam resol. vendi habet efficaciam quando autem secundum Ettmullerum in vino vel Va ossta solvitur et in tali forma propinatur admodum nauseosum ē. Commodius itaq. in forma Pilulari sumitur. e. gr.

℞. Gum. amon depur. ℈j
Extr. Panch: Croll ℈ij
Cent ⊖ min
Card ben. āā ʒß.
M. f. Pil: dos. ℈j vid Junck. prox.

Ad imas vias evacuandas seq. maxime comendatur à Bleyeri p. m.

℞. Pass: min conquass. ʒß ʒj
coq. in s. q. Væ simpl. colaturæ ferventi infund.
fol. sen. S. S. ℈ij
rhabarb. or. ℈j
sem anis.
crem. ♃i āā ʒß.
Coletur. D. S. [illegible] aus j mahl.

DE INFARCTU HEPATIS.

Noduli laxantes ex ☉is aperientib. resolventib. parati eximium usum praestant.

vid: Colleg. M. S. D. Saltzm et Sachs: ut et Bleg. Pr. Clin: p. 111.

Martialia non facile in usum sunt trahenda nisi praemissa V. Sctione et sanguine tenui fluidoq. reddito et per motum ac discutientia at, tenuato: alias facile ad Scirrhū tenuato: alias facile ad Scirrhū obstructione sua disponunt. quando vero sanguis jam fluidus redditus fuit tunc optimo successu seq. formula exhiberi potē.

℞. Limat ♂is in subtiliss. Pulv. ℈j
regul. ♂ii medicin
☉is absynthi.
arcan. dupl. ān ℈iß
☉i depur. ℈ß
obi menth. gtt x.

M. f. Pis quae per aliquot septimanas propinetur singulis dieb. matutino tempore, insuper Veronicae infusi assumto ad ℥ij. et corpore post paulo acriq. comoto vid. Fr. Hoffm. Diss. de Morb. ex atonia ventr. ort. p. 8.

Sequentes pilulae polychrestae circa noctem assumantur eo tempore quo ☉is modo descriptus Martialis adhibetur

℞. Extr. absynth.
Cent. min
Card. ben.
Aloes succotr.
myrrh. el.
gum̄ amoniac.
terebinth. ān ʒj
flor. benzoes
Extr. rhabarb.
lign guajac. ān gr xv.
☉is succin. gr viij
obi carvi gtt x.

M. f. l. a. Pil. ex gr. j N°. XXX d. s. Pillen zu aif. jmall. vid Fr. Hoffm. Diss. modo allegat.

Externe possunt imponi vel Empl. de gumi am̄oniac. vel diachylo: vel de Melilot.

vid plurib. Junck. Consp. Med. Tab XXXII. p 206.

Urina coloris ē aurantii et consistentiæ crassæ, pauca prodit cum sedimento submucido, interdum gravi et spisso rosei coloris. vid Junck. Consp. Med. Tab. XXXIII. p. 208.

Methodus medendi idem ē ac in prioribus jam indicatus fuit vid Junck: p. 208 seq it. Beaz: Pr. leni p. 116. seq per. Coleg. M. S. D. Lachs. Tab. XXXIII.

Initium curæ fiat cum leni laxante. v. gr.:

℞ Gum. ammoniaci depur.
Extr. cathol: āā ℈j
Aloes ʒß
Extr. Cent. min. q. s.
ad consistent: dos. ℈i vid Beaz Prax. Leni. p. 118.

De Scirrho Hepatis.

vidi ego Rappoltivillæ fœminam 50 añum agentem, quæ Scirrho tam hepatis q lienis imo fere omnium viscerum laborabat, hepar pariter ac lien tactui non cesserunt, sed instar durissimi lapidis erant. In hoc miser et fere desperato casu ægra plus q viginti años transegit, ansam huic malo dedisse mihi relatum ẽ, mensium p totam sui ætatem fluxum inordinatum, semp autem fluxus salutaris defectu laboravit. In hoc statu jam per 20 años durante ut medicus ægræ in summa paupertate simul constitutæ dolorum imanium aliquo modo mitigationẽ conciliet, præscripsit ipsi inquisitũ ex herbis aperientibus quibus simul lenia junxit laxantia, verum nulla spes salutis vel restaurationis superesse videtur. dabã 6. Febr: Aº. 1723. Rappoltivill:

De Atrophia.

Atrophia est nimi successiva exterioris corporis tabida consumptio, se unde ex infarctu aut scirrhositate glandularum mesaraicarum & hepatis provenient. Est adscriun Kranckheit, di mest aetatem puerilem quam consistentem angreift. vid. Blaz: Pr: Clin: p.261.

In method. medendi id probe observandi quanam usque ex causa atrophia originem suam traxerit. sic si vermes in causa st. isti st. expellendi et sic iis ejectis tollitur in atrophia si v. ab obstructione glandular: mesenter: originem duxit primo sordes primar. viarum st: educendae per laxantia praecipue p. ℥. d. r. ℋ. vel. Syr: de Cichor. c. rhabarb: it. ✝ Anglican:

✝ Mariam.
Syrup de Spina Cervina. &c.

deinde ad infarctum glandularum expediendu exhibeantur resolventia attemeantia cum Tonicis talibus combinata. e.gr.

Rad. ari, Vincetox. Pimp alb. &c.
HB. Hed. Flor: in succo et jusculis.
Ol. arc. dupl. O. absynth. Cent Om. Card. ben.
R. Sal. Sect. Rabisti; ... succin.

Croc. ... sat aperitiv Sthal. ... Ka ... vid. fundt. Conspect. Med. Tab XXXIV. p.214. seq: it Blaz Pr. Clin: p264.

Atrophiae a vermibus ortae curam tradit Gualt: Harris in Tr: De Morbis acutis infantum. nihil v. aliud praescripsit quam aethiopem mineralem peculiaris praeparationis, quam l. c. p136 describit, et lenia laxantia.

Balnea in omni tabe, tanto magis in infantibus egregie conveniunt. describit talia D. Sachs in Colleg. M.S. Tab. XXXIV. parantur autem ut ... ex. Chamomill. Malv. Alth. Origan. puleg. Absynth Tanacet.

Abdomini inungi possunt varia linimenta, unguenta, olea, uti st: unguent Satum. Dialthae compos. Anodynum, axungia humana canis anseris Olea Chamomill. menth. absynth. rutacae: philosophor.

quibus pro re nata ad majorem penetrationem addi possunt olea dsta. v. gr.
℞. ol. Chamomill.
anis. foenic
menth. absynth.
vid. Diss. de Atroph. infant. Tom 1. Diss. var. 30. p 20.

Statt eines Thee auch statt eines ordinairen tranck zu gebrauchen kan man folgenden species nehmen
℞. rad. Sarsapar.
Scorzon aa ℥ß
giesse darauff 2 mass wasser las es ½ stund kochen davon muss der morgen warm des mittags aber kalt getruncken werden und es 4 wochen lang continuirt, hernach kan man dem patienten alle wochen ein oder 2 mahl Laxiren mit rhabarb. el. ʒß
in 2 schälgen obigen thei ex sar. et scorz. worin ½ loth Manna infundirt vid. Fr. Hoffm. Med. Consult. Part. 2. p 243.

de atrophia, ejus causa, signis, differentia prognosi ut et cura legi meretur Xenter in Fundament: Medic. Theor. Pract: Part. 2. p. 323 seqq: possunt ibi varia medicamenta it: formulae nec non cautelae etc:

In Rachitide mso comendatur Radii acris vid: Junck: Consp. Med. Tab. XXXIV. p 216.

De Atrophia.

Ta ♂ aperitiva Ofata ludovici ut et arcan: tart: it: croc ♂is apitiv: cum ☉ Oxfato Otiato junctus laudatur ad obstructiones removendas ab Vratislav: c MCXCIX. p 22.

In Rachitide maxime commendatur seq: ☉ir

℞: Specif: antatroph: ʒß
æthiop: min: ℈ij
elaeosach: caryophyll.
Balsamosach. Peruv: aa ℈ij

M. Dos. ℈j vel ʒß. Externe seq: Linimentū sæpiꝭ profuit.

℞ Ung: Alth: ~~mart~~
martiat: aa ℥j
Gum̄ am̄oniac. in ☉ sol: ʒ
Ol. Lil: alb:
Ceræ flav: aa q.s. M. f.

Linimentum vid. Ros. Lentil: Iatromnem: Theor: Pract: p 100. &c seq:

Specificum antatrophon e compositio Celeberrimi Practici Sclaff[?]ufiani D: D. Sereta, cujus descriptionem tradit Lentilius in Miscell: Medico-Practi: Tom. III p. 59

In atrophia infantum maxime commendantur tanq. specificum remedium folia Hederæ Arboreæ in forma pulveris exhibitæ: datur ♂is horū foliorū ad · 2 vel 3 cuspides cultri pro ratione ætatis luna decrescente per 9 dies quotidie semel, tempore matutino, in jusculo, vel infuso fol: Theæ aliove vehiculo conveniente et si morbus non plenarie cessat hujus ♂is usus post sequens plenilunii eodem modo repetitur: vid: Eph: N. C: Volum: 5: Obs: 120. p. 400. Patet. Dale Pharmacolog: sub. Tit Heder: arbor: p 377: ubi a D. Anton Henrigero b. m: in Collegio materiæ medicæ habito laudatur.

De Nephritide.

Nephritis fit ex sanguine stagnante circa renes. Symptomata st: ardor in lumbis maximus mictio diffi- cilis, febris jungitur quandoq; sanguineus it: vomitus, alvus adstricta vid: Fr: Hoffm. Diss. de Inflamat:

Si materia purulenta adē, de- coctum sequens valde ē proficuum.

℞. rad. Chin. Scorzon
alth: āā ℥i
liquirit ℥ß
Fol. Hed. terr:
agrimon
urtic: mort:
Scordii āā Mj
Ficuum ping:
Passul: maj ℥i
Flor: samb.
Hyperic āā pij
Sem. anis. ℥ß.

coq. in Mens: aquæ et vini add. lap. ♋ ℥ß. Est egregium decoc- tum vulnerarium et quod urinas vias abstergendo consolidandoq; confert. vid. Fr. Hoffm: Diss. de Inflamat.

Clysteres maximi usus sunt in omnibus affectibus renalibus et sæpe quoq; in iis non absq; fructu inji- ciuntur. vid: Coll. M. S. D. Sachs.

Quomodo dolor colicus à nephritico differat docet Fr: Hoffm. in Med. System: Tom. III. p. 46. sub fini et seqq.

Ol. terebinth. Succin. juniperi aliaq; calida omnia st vitanda abstinendū quoq; ē à vino generoso et omnibus calidis diureticis vid: Fr: Hoffm: Diss: de Inflamat:

Externe cum fructu adhibetur Empl: saponatū Barbette. sed not: Cautel: q tradit Junck: Consp. Med. Tab. XXXV p. 218. 222. vid ū hoc de Empl: observat: Stahl: quam tradidit in Theor: med: ver: p 1126. seq:

Selecta ad hunc affectum debellandū tradit remedia D. Sachs. in Coll. M. S. Tab. XXXV.

De Nephritide.

Sequentem [pulverem] in Nephritide q maximi effectus facit. d. Lentil: in Stechr. Pract. p 110.

℞. [pulv.] rad. Alth. ʒß
gum ceras: ʒj
[sacch.] alb ʒiij

M. mane et noctu capiat ʒ. cuspid cultr: g le vel ex quolibet vehiculo. Hoc pharmacon prout simplex ita et vere efficax p[rae] multis aliis. Sed usus hujus e conti nuandg. eundem pulverem alio loco saltem aliquo modo mutatum hoc modo cum summo effectu praescribit p. 130.

℞. Rad. alth ʒij
gum ceras. ʒß
Oc. [c]y. cand. cont
Succin alb [pp.] ãã ʒij

M. usurpetur ut supra descript.

Vomitus et prostratio virium colico et nephritico dolori communes sh. sed docet experientia vomitum quidem in colico dolore, non nisi pleno stomacho et in principio morbi adesse, in dolore a calculi et in initio et procedente affectu quoties dolor repetit urgere, vires non longe magis mul[ae] atteri, g tormina colica, quae miseros lecto affigunt, q[uam] cruciatu nephriticos in quibus non raro obam bulant imo saepe violente urge commoveat vid. Hist Morb. Vratisl: ao. 1699. p. 2. circa fin:

Infusum Herbarum ad renes purificandas et substantiam renum erosam consolidandam.

℞ Rad: Alth: Eryng: ãã ʒj
[Hb] Veronic: heder [terr]:
Scabios: urtic: mort:
fragar:
consolid. sarac: ãã Mj
Summit: Millefol:
flor: Malv: Hyperic:
Chamomil: vulg: ãã Mß
Sem foenic: anis: stell:
Nitri purific: ãã ʒij
Incis: cont: d. S. Species zum Kräuter Thee: vid: Frid: Hoffm: Med consult. Tom. III. p 125. —

Sedulo observandum ne nephritis cum dolore lumborum rheumatico confundatur utpote in quo non stupor cruris ejusdem lateris, dolor fixus in parte et saepe non ad testiculum excurrens difficilis [urinae] excretio observatur. Nec minus incerta sunt quae ab urinarum inspectione mutuamur cujuscunq generis illa sit, sive tenuis sive crassa sive rubra, sive adsint arenae sive desint nisi simul sanguis excernatur. vid Hist. Vratislav. An MDCXCIX. p. 2.

De Nephritide.

Nephritidem et Calculum curandi securam methodum tradit Rosicentil: in Miscellan: Med. Pract: T. 1. p. 13. segg.

folgender Infusum Harum reiniget die Nieren sehr und consolidiret die substantiam renis erosi.

℞. Rad: altheæ: eryngii ā ℥i ʒi

ℌb. Veronic: heder: terr:

Scabios: urtic: mort:

fragar: consolid: saracen: ā ʒij

Summit: Millefol

flor: Malv: Hyperic:

Chamom: vulg: ā Mß

Sem: fænicul:

anisi stellat:

Nitr: purif: ā ʒij

Concis. et contus: d. S. Species zum Kräuter Thee. Von diesen wird 1 Loth in einem wasser gekocht und davon 3 biß 4 tassen warm deß morgends früh und deß abends ebenso spät getrunken welches etliche tage continuirt werden. vid. Fr. Hoffm: Med Consult. Tom. III. p 125. seq. tradit ibidem universam nephritidis curam. —

Species pro Potu ordinario in Nephritide

℞. rad: scorzon: graminis

fænic: asparag ā ʒij

Cortic: lign: Sassaf:

Sem: fænic

Nitri depur: ā ʒij

incis. et cont: d. S. Species zum tranck davon 2 loth nebst 1 loth semen psilii in 2 maß ein halb maaß wasser ½ stund zu kochen und davon kalt ordinair zu trincken. vid: Fr. Hoffm: Med. Cons. Tom III p 126.

Pulvis contra calculos.

℞. Lapid: Cancror: ʒß

Lyncis

Chocklear: ustar:

Sem Lycopod.

arcan dupl:

Oi depurat: ā. ʒj

Oº macis gtt vj

M. f. Pulvis. d. S. Stein Pulver davon 2 gute Messerspitz oder ʒj deß Morgends früh oder deß abends bey schlafengehen zu nehmen vid Fr: Hoffm: Med: Cons: Tom III. p. 126.

DE CALCULO RENUM ET VESICAE.

Speciale signum calculi in Vesica contenti e, quod hi patientes varia spastica incomoda circa anum et genitalia persentiscant vid. Junck Consp. Med. Tab. XXXVI. p 226. lit g.

Decoctum nephriticum Forestii maxime laudatur. it decoctum et succus rad Althea et liquirit. vid Junck. p 229.

Lithontriptica et diuretica temperata sunt.

Fraga
Fructus Alkekengi
Cynosbati
Nuclei Persicor.
rad. et hb. Petroselin
Sem Milii Solis
violar. urtic
Dauci
Ciceres rubr in decocto.

Mundificatia et travmatica sunt

Virga aurea Gesner.
Charefol
Hed. terr. pyrol. sanic.
auricula. mur.

Emollientia cum his maritata optime sese gerunt.

Essentia Succini bene camphorata et ad bo gtt: et amplius interne propinata tanq. specificu laudata a Fr. Hoffm. vid Med Cons: P. 11. p. 253. in calculo vesicae.

Si summa atonia renum adest, so muss man ad inhibendam stasin sanguinis et seri inflamatoriam auf den schadhaften Seite einen grossen kräuter beutel im rothen wein gekocht, fleissig legen die species dazu können genommen werden ex.

Hb. Melis. Scord
fol. myrth. salv ruth.
flor. Cham. vulg. Roman
lavend. ros. rubr.
Caryophyl. aromatici.

Äusserlich kan ein kräuter Thee von menth. melis und veronica gebraucht werden. Denn der Leib zu öffnen so können die rhabarbarina dienste thun. vid. Fr. Hoffm. Med. Consult. Part. I. p 220.

Quid Rad Ziziacris praestet legere? apud Lents. in Colleg M.S. Tab XXXVI.

DE CALCULO RENUM ET VESICÆ.

Externe kan man zu hülffe kommen mit Unguentis aut oleis emollientibus damit der Unterleib secundum tractu viscerum warm gesalbet. ferner dienen Balnea, fotus, sacculi calidi ex emollientibus in lacte coctis worzu man nehmen kan.

℞ et Rad. Althææ Malv.
lil. alb.
Hb. violar Parietar. Branc urs.
Cham. melilot.
Sem. faen. græc. lini.

Clysteres sind sehr dienlich vid. Bert. Pr. Lin p 127. worzu sonderbahr dienlich das decoct. Veronicæ welches Simon Pauli anordnet.

Multa eaque non contemnenda tam de calculo renali quam in vesica contento habet Lentil. in Eteodr. Pr. p. 525. seq. laudat præcipue Stramen avenaceum in balneis adhibitum ex præscripto Simonis Pauli Quadr. p. Botani extant ejus verba in modo allegati Lentilii Eteodr. Pr. p 527.

legi etiam de hoc affectu eme dicis adversus illum meratur Wedel. in Amoenitat: mat. med. ubi multa notatu mâge digna refert. p. m. 183. et seq.

bey dem steinschmertzen und großen verbrechen ist nichts bessers als 1) ein gut Clystir welches auß flor: Chamomill. einer Bouillon und 4 ℥ Chamillen Oel ~~Öl~~ 3 quintgen Epser saltz und ℨj salpeter kan præparirt und 2) kan innerlich in einer bouillon ein loiches auß guten Mandeln præparirtes Oel zu 2 biß 3 löffel voll öffters genommen werden vid. Frid. Hoffm: Medic. Consult. Tom. III. p. 136. seq.

Sollten die schmertzen noch immer anhalten und der stein ob vehementiam spasmorum nicht fort wollen, so ist das zuträglichste den Leib in ein gelindes und temperirtes bad zu setzen, welches auß Leinsamen, Chamillen blumen ~~[illegible]~~ Fayren Leinsaamen

und kein stück davon kan praeparirt werden, darinnen man eine halbe stund oder länger des tags 1 oder 2 mahl sitzen kan. Auf den schmertzhafften orth kan folgendes Unguentum warm applicirt und keine grosse frische servierte gelegt werden.

℞. Ol. lil. alb: ℥j
carvi dsti
Hyoscyam āā ʒij
camphor: ʒß.

M. f. Unguentum: —
vid: Frid: Hoffm: Med. Consult. Tom. III. p. 137. —

Si quis renum et vesicæ calculo laborantium, vitiis succurrere velit non frustra sane opem insignem a balsamicis exspectaverit possetque sequentem pulverem ʒj pondere sumendum cum lacte amygdalorum vel brodio carnis exhibere:

℞: Sem lycopod:
milii Solis
nucl: persic:
Rad. glycyrrhiz:
lap: Cancr:
Succ: mastich: āā ʒj
adsperg: aliquot gtt: ol. lign: Sassafras. macis. junip. vid: Frid Hoffm. Diss: phys. D. II. p 443.

lectu digna e Dissertatio Fr. Hoffm. de calculo renali quam anonymus in linguam germanicam transtulit reperitur in Friedrich Hoffmanns gründlichen Unterricht wie ein Mensch bey ordentlichen und unordentlichen zufällen seine gesundheit erhalten könne. 7 buch Theil. 3. Unterricht p. 133.

Remedium: egregie se habet in dolore nephritico.

℞: Terebinth. Cypr: ʒß.
dissol: c. s. q: vitelli ovi affundendo dein paulatim
Syr. dialth: Fernel. ʒß
Vini malvat: ℥vj.
M. d. ad usum. vel

℞. Terebinth. venet. ʒß
dissol in. s. q. vitell. ov: affundendo paulatim
aq. Petrosel:
saxifrag: āā ℥j
Syr. dialth. Fern: ʒß
M. da ad vitr. Mixtura pro duas vices. vid. Maur. Hoffm: Prolus. Med. XXVIII. p. 91.

De Febribus in Genere.

Febris est conamen Naturæ, materiæ morbificæ exterminationem in ægri salutem omni ope molientis. vid: Sydenham: Op. Med. Sect. 1. c. 1 p. 1 seq.

varias febrium differentias tradit Juncker in Conspect: Med: Tab. XXXIX. p 251. seq. it: Saltzm: in Colleg. M. S.

tres indicationes generalissimas quæ in omnibus febribus locum habent descripsit Carl: Therap. med. p 50

Pleræque ex febribus acutis, inflammatoriæ sunt, et fixam stasin sanguinis in tubulosa partium aut viscerum substantia pro causa adgnoscunt, quæ dum spasmum in universo genere fibroso et vasculoso suscitat sanguinem per totum systema vasorum celerius pellit et majori copia ad partem affectam adducit, qua motus celeritate et majori sanguinis ad partem inflammatam affluxu utique fit, ut sanguis subsistens et firmissime inclusus, vel sive attenuatur eluatur, resolvatur inque ordinem redigatur, quod plerumque septimo die si recte et ordine res geritur, accidit. et si tunc spasmus cum omnibus symptomatibus etiam ipsa febre remittit, cortex cutis glandulosus relaxatur, transpiratio restituitur, sudor fit liberior et hac ratione sub febrili commotione generatæ multæ excrementitiæ salino-sulphureæ sordes beneficio naturæ beneficio utiliter evacuantur. Hæc naturæ methodus curandi quam maxime medico monstrat viam, quid in hujus generis affectibus facere vel omittere debeat. Lex enim curandi hæc est. Impactus tubulis sanguis successive et paullatim citatiori sanguinis appulsu resolvendus est. Ex eo jam facile colligitur quia a sanguinis abundantia, qua nimium vasa distenta sunt, et turgent, impeditur sanguis per partem inflammatam liberior transpressus, ut potius exinde major sanguinis in parte inflammata fiat stagnatio ipsaque inflammatio incrementum capiat, tali in casu nihil præsentius esse quam quidam sanguinis detractionem et quidem non procul à parte affecta institutam partim ut major stasis et inflammatio impediatur, partim in, ut liberior cursus universo sanguini et transpressio per partem affectam concilietur. Tum et illud ex prima et principe morbis medendi lege naturæ addiscimus, non valde nimiam esse sanguinis quantitatem

exhauriendam, siquidem detracta nimia sanguinis copia, non sufficiens sit ad partem affectam ejus appulsus quo sic stasis, quæ causa morbi ē, dissolvi debet. Quare graviter ii peccant medici, qui in febribus inflammatoriis quando sanguis deficit, repetitas V.Stiones moliuntur, quibus nihil aliud efficiunt, quam ut inflammatam partem celerrime ad sphacelum perducant. Et quia sanguinis decenti et crebriori appulsu pars à periculosa stasi liberari debet, facile patet, eum medicum egregie naturæ auxiliari, qui partem affectam emolliente fotu cataplasmateque temperato calore fovet: sicut contra ii gravissime delinquunt, qui vel stupefacientia sedativa infrigidantia vel nimis calida rosa applicant. deinde iam facile apparet ea omnia, quæ humores flexibiles reddunt, quæ diluunt, runcetant, et immodicum calorem quo serum tenue absumitur, contemperant, remedia convenientissima ēē vid. Fr. Hoffm. Diss. de arcana medendi methodo p. 17. 18 seq.

Regula in Exanthematicis febribus medendi hæc ē. Materia acris caustica vitalibus partibus inhærens, uberiori sanguinis appulsu contemperanda ē, ut apta per excretionem ad ambitum corporis fiat. Ex quo jam conficitur, omnia ea, quæ ad contemperandam materiam acrem faciunt, et quæ succos sanguini dulces, gelatinosos benignos ingenerant, naturæ vacillanti egregie opitulari. Hinc patet, præstantissimum in his morbis usum ēē decoctorum, quæ leniunt et demulcent acrimoniam qualia parari solent ex

dactylis, ficubus
Rad. Scorzon.
Alia
C.C.
rad. glycyrrhiz.
flor. papav. rhœad.
sem. fœnic.

Patet quoque porro plane eximium ēē usum Bezoardicorum, quæ sudoris indolis sunt: et acrimoniæ humor. contemperandæ egregie inserviunt. Hinc graviter ii peccant qui statim ab initio antequam materia cocta ē sudoriferis valentioribus et expellentibus morbos tractant. Ulterius ex jam dictis

elucescit

elucescit, cum materia excernenda sit per cutem, quae ejus congruum est emunctorium, nefarios eorum esse ausus, qui eo tempore quo transmitti ipsa debet ad habitum corporis, valentiora purgantia, diuretica aut emetica vel in acida refrigerantia aut opiata propinant, aut corpora aeri libero exponunt. vid. Fr. Hoffm. Diss. de arcan: med. method. p. 20 seq.

Quod si quaestio moveatur, num in dictis morbis sanguinem mittere, aut alvum ducere vel vomitum provitare conveniat? solvenda haec ipsa identidem est, ex natura solemni curandi methodo. Nimium abundans sanguis, quando ob spasmum febrilem ad interiora repimitur, non modo liberior ejus transitus per partes membranaceas nervosas, quas materia morbifica occupat, necessario impeditur, sed ulterius rigentes et periculosae in capite inque pectore congestiones et ex inde immodicae haemorrhagiae vel inflammationes aut deliria oriri possunt, quare tali in statu et ad haec avertenda convenientissima utique erit sanguinis missio, quae ipsa quoque experientia teste variolarum felicem exitum saepe egregie secundat. Quod vero attinet ad emetica leniora et evacuantia haec quidem directe ad deliniendum et ad exitum disponendam materiam exanthematicam nihil faciunt quod si vero prima regio saburra vitiosorum vel biliosorum vel acidoviscidorum humorum obsessa est, utique et hanc inter initia morbi expurgare oportet. vid. Fr. Hoffm. diss. alleg. p. 21.

Universalis Regula practica haec est, Quod Medicus, quando natura est in motu, non movere debeat. Per motum vero naturae intelligimus morborum paroxysmos, exacerbationes, spasmos et intensiones motuum in partibus solidis ac fluidis, item quae ad excretiones nimias tendunt. Nam quando corpus nostrum spasmis et motibus vehementibus agitatur, plerumque exteriores partes cum summa cute spasmo constrictae sunt et motus humorum a circumferentia ad centrum vergunt, aliquique renes et reliqua emunctoria propter nimiam constrictionem non rite munere suo funguntur. Nihil jam imprudentius, quam tali

in casu potius quiete corpus augere, et emetico et forti purgante, aut sudorifero valido humores excludere velle. Quiescendum tunc potius est vel parum agendum et tunc plus cunctando proficitur quam maturando. Hinc natura ipsius ratio dictitat effrenes motus potius tunc esse moderandos, violentos spasmos sedando. Unde in omni morborum vigore et impetu diligentia temperantia cunctantia, blanda diaphoretica et moderate operantia ac sedativa non sine eximio fructu exhibentur. Ipse sic huc quadrat illud Ovidii.

Dum furor in cursu est, currenti
cede furori,
Difficiles aditus impetus omnis
habet,
Aggrediar melius tunc, cum sua
vulnera tangi
Iam sinit et veris vocibus
aptus erit

Opportunum est tempus agendi vel movendi in acutis est, principium vel quando morbi magna est remissio. vid. Fr. Hoffm: Diss: De arcana medendi methodo. p. 34. seq.

Febris est intensior solidorum et fluidorum motus, quo mediante sanguis cum impetu circumvolvitur, ut humores viscidi resolvantur et materia heterogenea ad habitum corporis protrudatur vid: Fr: Hoffmanni System: Med: Tom. II. p. 155.

℞. Roob Sambuc: ℥iß
Pulver: Chin ʒvj
Pulver: flor: chamom: ʒij
Extr: Cent: min ʒj
Spir: caryophyll: ʒij
Julep: rosar: ℥ij

M. f. Electuar: Dieses ist ein Medicament von so herrlicher Würkung daß man, wenn nicht febris aliquid inflamatorii et Hectici bey sich führt, gleich nach dem 4 tägigen Gebrauch eine merkliche Veränderung und mitigation der Hitze spüren wird, der Frost wird entweder die Hitze läßt nach, der appetit stellet sich wieder ein, die Kräffte nehmen zu etc. vid. Fr. Hoffm. Med: Consultat: P. IV. p. 171.

DE FEBRIBUS IN GENERE.

Febres intermittentes quomodo secure et cito sint curandae docet Frid. Hoffman: in Med: Consultat P. IV. p. 171 —.

Purpura alba retropulsa optime expellitur cum aperti [illegible] dolamento [illegible]

Remedio

℞. Pulv. lapid: [illegible]: gr. v.

Specific: cephal: [illegible]

h. f. pulv. sumat dosi: vid: Commerc: Litterar: Norimberg: An: 1742: Hebdom. 1. p. 1.

Remedia in contumaci quartana efficacissima tradunt Berolinenses in Act: Dec: 2. Vol. 4. p. 82. seqq.

Febris Ephemera est species febrium continentium, sanguinearum veterum qua natura sanguinem abundantem sive per sinceram evacuationem sive per resolutionem in serum consumere et evacuare intendit. vid: Junck: Consp. Med. Tab. XL. p 263.

Ephemera simpl. per 24 horas, plurium dierum per 4 vel 5 dies durat vid. Junck. l. c.

Man erkennt diese Art fieber 1mo an ihrem periodo diaria, 2. an ihrem anfalle cum aestuatione et dolore capitis, sine frigore et horrore. 3. an dem diffuso, mitiori aestu per corpus cum pulsu celeri et frequenti vid. Blaz: Pr: Clin: Lib IV. c. 1. p 131.

Facies est inflata et rubicunda Urina tincta, cum rubore saturato aurantiorum aemulo, roseum deponens sedimentum in diaria simpl. 1mo statim die cortio in Ela apparet vid Junck. Tab. XL. p 264.

Historiam hujus febris satis accuratam tradit Carl. Hist. Med. p 115. seq.

Si in principio morbi simul adest amaror oris infusum laxans exhiberi potest quale describit. Saltzm. Coll. M. S. Tab XL. ℔ ex. rhabarb. sen. pass. etc.

Cura hujus febris eo dirigenda est ut ipse orgasmus sanguinis contemperetur. 2. successus sudoris quem natura intendit debito tempore placide est promovendus.

Temperandi efficaciam habent absorbentia praesertim Marina, Oc Cr. Conch. Mater perl: quibus jungantur ℔ ... ita v. gr. Succ: citr. Cyss. ... Julapia acidula. ptisanae, et pro potus sufficiens atque dilutus ... citri acidulatus.

2. successus sudoris promovetur per Vas diaphoricas. v. gr.
℣. Scabios. Scorzon. Cardben Scord. flor. Sambuc. Ulmar. galeg: Plantag:
cum absorbento et momento ... diaph. combinatas.

V. Sectio in Ephemera praecipue simpl: supra canea est vid Junck. l. c. p 266.

De febre quotidiana, tertiana et quartana legi meretur: Colloquium in Regno ægrotorum IV. Sen Gespräch im Reiche der Kranken IV. Entrevue zwischen einem Febricitanten und einem der das Malum Hypochondriacum hat —.

Remede pour la Dyssenterie ou flux de sang.

Vous mettrés infuser dans un Pot neuf pendant vingt quatre heures sur des Cendres chaudes deux gros de Rhubarbe et une poignée de Rose de Provins dans demy Settier d'eau de Rose et demy Settier d'eau de Plantins, apres le quel temps vous passerés le tout dans un Linge, et en exprimerés le ju le mieû que vous pourrés, et le mettrés dans un Ecuelle avec un Carteron de Sucre candy et le ferés bouillir l'espace d'un quart d'heure sur un Rechaud, et jusqu'à ce qu'il soit devenu en Sirop, que vous mettres dans une Bouteille, vous en donnerés deux Cuillieres ordinaires au Malade, et deux heures apres un Bouillon le Lendemain encore autant et continuerés jusqu'à parfaite guerison, rarement on en prent quatre Jours, il guerit toujours le troisieme, mais come ce Remede est fort doux, et qu'il ne peut faire de mal, on peut le continuer jusqu'à La guerison, on le donne même aux Enfans qui sont à la mamelle, en leur diminuant La moitié de la Doze.

N. Il faut observer que le pot dont on se sert soit neuf verni dedans et dehors, et d'achetter la Rhubarbe en morceau, et la faire reduire en Poudre.

De Febre Synocha.

Convenit hæc febris quoad signa cum Ephemera in eo, ut sine frigore invadat, æstus autem, sitis, languor, et reliqua symptomata in synocha gravius urgent. Occurrunt enim anxiæ, oppletivæ, suspiriosæ suffocativæ angustiæ vid: Junck. Consp. Med. Tab. XLI. p 267.

Probe notanda sunt cautelæ quæ a Junckero l.c. traduntur

Methodum medendi quod attinet in ea primo statim initio V.S. administranda est qua perpetrata reliqua peragunt temperata ipsa absorbentia, acidula emulsiva etc: quæ omnia sub Tit: febri: Ephemer: jam indicata fuit: legimus hac de re moneter Junck: Consp. Med. Tab XLI. it: Blanc. Prax. Clin: p 138 seqq: Nonnulla in tradit D. Feitzm: in Coll. M.S. Tab XLI. it: J. Sachs: Coll. M.S. Tab cit: qui simul cautelas quasdam necessarias annectit circa applicationem clysterum et exhibitionem [illegible] et variorum [illegible].

De Febre Synocha.

De Febribus Biliosis nempe Febre Cholerica et Causo.

Febris biliosa ē febris symptomatica, acuta, continua, cum notabili anxietate, et plus minus distinctis cardialgicis pathematibus, intimioris ardoris atque aestus sensu, peripheria corporis facillimis horripilationibus obnoxia; modo nil conatus et actus vomendi, et excretiones valde irritativas alvi mox ipsis primis diebus, prorumpens: modo nihil quidem horum concitans, sed solum aestu et ardore circa praecordia sensibilissimo, perfrigerationibus ū extremorum promptissimis, faucium et linguae ariditate enormi, et siti velut inextinguibili et insatiabili aegrum excrucians, et haud sane raro superans atque jugulans: suborta à praegressa commotione manifestiore bilis, effusoria praecipue, et frequentissime atque efficacissime omnium ab iracundia effera: et quidem tempore, quo cibi in ventriculo aut intestinis fermentescentes multo sunt: imo ū tanto magis, quo magis hi ad ejusmodi fermentativam corruptelam, impri: acidoacrem, disponi possunt. vid: Stahl Diss: de febrib: biliosis p. 9.

Causus differt à febre cholerica duobus praecipue signis pathognomonicis 1. ipso gradu, Causus n̄ multo acerbior et periculosior ē quam febris cholerica. 2. Excretionibus: in Cholerica febre excretiones biliosae modo per vomitū modo per diarrhoeam, modo ἄνω et κάτω simul obveniunt, in Causo autem materia illa noxia conclusa potius detinetur. vid. Juncker Conspect: Med: Tab. XLII. p 272.

Febris biliosa continua differirt à febre tertiana continua, dass sie zwar täglich, stete, abwechselnde exacerbationes paroxysmorum hat, die aber über den andern tag statis horis abwechselt. vid Bearz: Comp. Pr: Clin: p 145.

Wenn im Causo die verhaltene materia biliosa sonderlich eine würckliche inflammation des Ventriculi oder Duodeni, zuweilen auch der imae partis Hepatis verursachet hat, so heist es alsdann febris lipyria, vel Assodes. vid Bearz l.c. p 145.

Quod methodum medendi attinet, ille in hoc potissimum consistit ut primo statim in initio materia caustica biliosa circumspecte evacuetur vid: Coll. M.S. D. Sachs: deinde si evacuationis propter moram justo longiori intendi non amplius sit, materia acris et biliosa corrigatur ardor mitigetur et abstergatur.

Correctio materiae obtinetur + Potiones ex Vis temperantibus refrigerantibus cum Ibus praecipitantibus mixtis, Emuls: ex sem.: card: mar: card. ben. et amygd: excortic: I gesöring sisfer auß der Gelatin: Ptisan: Jura pullor. gallinar: insuper fuit der Absorbentia marina et quod omnibus palmam praeripit Ou regeneratum, parca sed saepius repetita dosi propinatum.

Suadet D. Sachs ut potionibus ordinariis album graecum addatur, sic enim inflammationem internam facile metuendam in hac febre impediri contendit vid ejus C. M.S. Tab XLII.

Clysteres egregii sunt: ut nempe alvus quotidie hisce eluatur et sic aperta servetur, parantur autem ex emoll: demulcent: quales exhibet D. Sachs Coll. M.S. l.c. et Sultz: in Coll. M.S. Tab. XLII. et praecip. Junck. l.c. p 278.

Unter die gebräuch kan auch gar nützlich der Clystier der gebraucht werden ad 60 vel 80 gtt. in meinem Manus. vid. Dez. p 147.

Quid de V.tione teny. Systema si in affectu sit. extendu tradit Junck. l.c. p 279. Cautes: *.6) ibidem non agit de tempore quando ematica et cathartica locum habeant.

Legi enim merentur quae circa curam hujus morbi satis egregia habet Sydenham: Cap. II. p.m. 257. segg.

De Hepatitide.

Hepatitis ē febris acuta continua inflammatoria, qua natura humores fortius et frequentius per hepar trans. pellit ad stasin sanguinis in hoc viscere factam dissolvendam et ab. stergendam. vid. Junck. Consp. M. Tab. XLIII p. 283.

Rarus ē affectus sed periculosus, praesertim si non in superficie consistit sed profundiorem sedem habet, inque parte concava exstat, ubi propter varios ductus in hepar ingredientes et egredientes, vasa sanguinea nervos, ductus biliarios valde sensibiles, gravibus symptomatibus infestus ē, Haec sunt, singultus, vomitus cardialgia ardor et dolor fixus sub scrobiculo cordis, versus latus dextrum, febris, tussis sicca, respiratio difficilis alvusque adstricta. Quando in in convexa parte erysipelatosa hepar affectum, tunc in costis spuriis lateris dextri dolor gravativus, constrictivus et punctorius percipitur cum tussi, febre, respiratione difficili et tunc mentiri solet pleuritidem. Distinguitur hepatitis à pleuritide, dolore et febre, remissiori respiratione, et dolore infra diaphragma haec faciliusque dissipatur et die 7timo feliciter sudore, vel in quandoque Haemorrhagia; illa vero si res male succedit in convulsiones periculosas abit, vel si diutius durat, aliquid hectici vel hydropici ob abscessus latentes post se relinquit vid. Fr. Hoffm. Diss. de Inflammat:

Curatio

Maxime laborandum ē, ut blande diaphoresi, vel sanguis vel alius humor stagnans discutiatur. Cum in finem blanda sed continua sub temperato regimine opus ē diaphoresi et diflatione halituosa, quod potē praestari per bonam mixturam simplicem aut nostram diaphoreticam, quarum principale ingrediens semper ēe debet ♁ Ri dulc: cum volatil ♁ u vel in camphora nuptus. Interpolari debent ea quae fixioris indolis sunt. quaeque aestum simul temperant, et dolores mitigant uti [illegible] Bim. B. Utile infusum frequenter bibere Veronica, Scordii calide, et loco potus ordinarii Decoct. C. C. cum hordeo et Scorzonera. 4. Comendari meretur sequens Linimentum contra inflammationes parti affecta admovendum.

℞. ♁ Vri camphorat: ʒi
Ol. artificial. in ▽ flor. sambuc. solut ʒj
Ess. Castor: croc. ana ʒiß
Misce. vid Fried. Hoffm. Diss. de Inflam.

De Hepatitide.

Ustio in principio adhibita magnae plerumque est efficaciae, in progressu autem morbi die 4to vel 5to non facile ad-ministranda. 2. Abstinendum ab omni-bus fortioribus stimulantibus, sive purgan-tia sint sive sudorifera, nihilominus alvus lubrica servanda clysteribus interne ultra arcanum duplicat. et ☉ fulmin: non ascendendum e loco stimuli vid. Fr. Hoffm: Diss: de Inflamat.

Radix Cichorei peculiarem quan-dam exserit virtutem in hepatitide vid: Hist. Vratislav: MDCXCIX p 51.

Methodum medendi tam generalem quam specialem optime quoque tradit Juncker. Conspect. Med. Tab XLIII. p 287 seq.

Opiata et papaveracea caute sunt propinanda ut plurimum enim nocent, quicquid de cohibendo pilla affluxu vulgo jactetur vid Histor: Vratislaviens: MDCXCIX p 52

Quid in cura hujus morbi sit observandi et quomodo instituenda tradit Blazer satis prolixe in comp. Pr. Clin. p 152. seq. it. D. Saltzm. in Colleg. M. S. et prae reliquis D. Sachs. in Colleg. M. S Tab XLIII.

De Splenitide.

Signa fere eadem sunt in splenitide ac in Hepatitide, imo methodus medendi plane coincidit.

Alvus hic ante omnia per clysterem emollientem solvatur. vid Junck: Consp. Med. Tab. XLIV. p 293.

vid: Colleg: M.S. D. Saltzman: Tab: XLIV. it D. Sachs: porro Blaz: Prax: Cem: cap. VI. p 155.

DE PHRENITIDE.

Phrenitis ē febris acuta symptomatica entstanden propter stasin sanguinis in meningibus cerebri, da wegen starcker inflammation dieses orthes die Actus animae rationales turbiret werden daß es daher heißt: der Mensch rast. vid: Blaz: Comp: Pr: Clin. c. VIII. p. 163.

Differentiam inter idiopathicam et symptomaticam ut et signa simul cum subjectis accurata describit Junck. Consp: Med: Tab. XLVI. p. 301. seqq.

Lingua nigra in acutis fere semper post se trahit delirium vid: Bagliv: Op: Med. p.m. 102.

Febres ardentes semper habent urinas tenues, et coloratas, hinc si tales urinae fiant albidiores, tenuioresque et adsint vigiliae, oculorum perturbatio, lingua balbutiens etc. prognosticare poteris brevi futurum delirium vid: Bagliv: op. Med. p.m. 102.

De Vstione quando et quomodo in hoc morbo sit instituenda legi pote Juncker. Consp. Med. p 305 ut et Blaz. Comp. Pr: Clin: p 169.

Methodum medendi vid in Colleg: M. D. Sachs: Tab. XLVI.

Es hat ein Practicus in dieser Kranckheit dahin zu sehen, daß er 1) die stasin resolvire 2) die symptomatische Fieber moderate befördere und disponire ad secretiones et excretiones 3) daß er den affluxum revellire und divertiren. Was den 1) Punct anbelangt, kan man äusserlich sehr Ey gebrauchen des campforat: auch den Leibe an die Schläfe und in den Nacken zu streichen. An dessen Stelle kan man auch vor denen

cucuphas ex:

Rad: Ir: flor: Cyper: rot.
Bryon:
Hb. Betonic. puleg. Majoran
Summit: Origan:
flor: Chamom: Sambuc.
papav. rhoead.
Sem. Carminat:
Lign: Santal. citr: cum aut sine Camphora. it: die Sauer Mehl: ex ϴ, cuming baccis junip et fone zum ... vid Blaz. Comp: Prax. Clin. p 168. seqq.

Potus dilutus sufficiens imprimis commendatur, je man, (so) in dessen ... ... aber zum ordinairen getränck Decoct. Hord: passulatum cum acetosit. Citri vid. Blaz. l. c. p 169.

DE PHRENITIDE.

Phrenitis omnibus inflamatoriis ~~febribus~~ in variolis, peripneumonia morbo hungerico febribus biliosis facile accedit. Viris magis familiaris quam foeminis, juvenibus quam adultis: praecedere solet intolerabilis capitis dolor, pulsatio interna in capite urina copiosa, turbida et alba, pedum frigus etc: vid. Fr: Hoffm: diss. de inflamat:

Terminatur salutariter per narium haemorrhagiam, per largum sudorem qui tamen esse debet, cum febris et pulsus remissione. Stillicidium sanguinis ad paucas guttas in continuis febribus circa 4. vel 7 diem in morbillis, in variolis malignis praenuntiat utpl: phrenitidem sequentem. vid. Hoffm: diss. alleg:

Curatio hujus periculosi affectus versatur in eo, ut sanguinis congestio à capite divertatur et quasi ad inferiora derivetur. 2. ut stasis in membranis cerebri impediatur Ex medicamentis commendatissimum est ex nitro et camphora mixtum. v.gr.

℞. Nitri purificat: ℈i
Camphor: gr. iij
Cinnabr. nativ. gr. X.
M. Offeratur singulis 3 horis.

Externe pulmo calidus vituli, capiti raso applicetur vel.
Spiritus Vini camphor: cum ol. lign. rhodi et Ess: Castorei mixtus sedulo admoveatur collo et nuchae vid. F. Hoffm. l. c.

Delirium phreneticum avertunt aurum essentia, inter quae egregium locum obtinet seq. remedium.

℞. Auri fulmin: gr. X.
arcan. dupl: ʒij
mixt: pro j dosi in convenienti vehiculo. vid. Fr. Hoffm: diss. de inflam:

V.sectio in brachio, si phrenitis est symptomatica ~~tica~~ febrium, caute vel nunquam administranda est, utilis autem, ex sublingualibus imminente delirio mitti sanguis, vel in more aegyptiacorum nares sunt scarificandae, praesente vero delirio, venam sub lingua tundere non licet vid. Fr. Hoffm. diss. alleg:

Alvus irritanda est clysteribus stimulantibus ex salibus acribus. In omni phrenitidis metu cavendum est maxime ab opiatis et narcoticis praesertim si febris fuerit conjuncta maligna et pulsus debilis vid. Fr. Hoffm. l. c.

De Paraphrenitide.

Paraphrenitis est febris acuta symptomatica entstanden propter stasin sanguinis inflamatoriam in diaphragmate da dan das delirium propter consensum nervorum paris octavi darzu kommt. vid. Blaz Comp: Pr: Clin. p. 120.

Inter praecipua signa sequentia reponuntur. Concurrit Cardialgia ita exquisita ut ne levissimum quidem contactu perferre circa praecordia possint. Tumor adest praecordiorum, Respiratio interrupta et suspiriosa. vid: Junck: Consp: Med: Tab. XL VII. p. 306.

Junckerg in hoc affectu suadet emeticum si nempe: originem sumserit a materia peccante et in primis viis haerente, verum si curatius paulo affectum examinamus videbimus illum nunquam vel saltem rarissime a viatarum vitiis oriri adeoque emetico non opus est, adde si consideramus nervos praecipue esse affectos in hoc casu qui cum ventriculo aeque ac cerebro et diaphragmate conspirant, tunc eo magis abstinendum est ab emetico quilibet vitet ne a vi emetici mortem in casus ruat.

De Diaphoreticis —

Spir: C.C. balsamici maxime e fide [illegible] viserum descriptionem vid. in Fr. Hoffm. Diss. phys. Med. Dec. II Diss. VIII p. 384 et. in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] p 88.

Ad mitigandam inflammationes vehementiam pulverem expertissimae virtutis exhibet Hoffm l. c. et hoc est.

℞. Bezoardic: min:
Nitr: ~~[illegible]~~ an ℈ß
Camphor gr ß.
M. f. p. an. dos.

Alium ℞ vide sub titulo phrenitidis. qui constat ex Nitro. camphor. et Cinabari. —

De Hydrope.

Cachexia ad Hydropem Ascitem tendens bis terve curata exhibetur in act: N.C. Vol. 1. p. 179. ubi simul cura et remedia quae a Maxerilio Hoffmano adhibita fuerunt fidel: ter recensentur. laudantur inter sq pilulae hydra et phlegmagog:

℞ M: Hydr: Bont: ℥j
☿ dulc: r: ### ʒß
resin Jalap:
Diagryd. ä. ā gr. xii
Troch Alhand: gr. vj
cum R ℥j
M. f. l. a. pilul: N: 90.
Dos: N. 12: noctu ante ingressu in lectu. Vel in mane:

Remedia tria antihydropica recensentur in Comercub. litt: phys. Techn: Med: Norimb: ani 1731. Spec: 29. p. 228. seqq.

De Cortice Ulmi in Hydrope virtute singulari vid. act N.C. vol. 1. p. 429: scilicet solum decoctum hujus Corticis cum aqua factum in memorato morbo, tum loco Medicamenti, tum loco potus Medicis, ... ordinarii usurpatum 3. 4 vel Septimanas majorem per sonis hydropem curasse observavit: Dr. Joh. Gotthold Struv. l.c.

De Hydrope.

Hydrops est tumor plus minus universalis albus et tactu frigidus, a vitio lymph[ae] et vasorum [illegible] separationi inservientium originem ducens. [illegible] vitium Hepatis aut glandularum Mesentericarum [illegible].

Hydrops distinguitur in Anasarcam, Ascitem et Tympanitem.

Anasarca universum corpus occupat et est tumor aquosus, quo [illegible] sub [illegible] multa aqua [illegible]. vid. Fr. Hofm. [illegible] Cap. IV.

Ascites apparet ex pedum et abdominis tumore [illegible] partium [illegible] et [illegible] [illegible] hepatis [illegible] post [illegible] aut [illegible] vid. Fr. [illegible]

[illegible] aut Ascite laborantium [illegible] et similes aquae [illegible] vid. Fr. [illegible]

[illegible] Hydropis [illegible] Tab. CXV. p. 422. seqq. vid. [illegible] Blanc. et Blanc. Comp. Pr. Med. p. 251.

[illegible] Pilulae Leonelli Faventini egregium in hydropicis praestant effectum

℞. Aloes ℥i
Bdellii ʒi
Mastiches ʒß
Gummi ʒij

M. f. M. P. Dosis ʒß aut plus aut minus pro ratione patientis vid. Blanc. Comp. Pr. Med. p. m. 254.

De Causis Hydropis vid. potest Diss. Wepelini Argentoria habita de Hydrope Vesicali p. 2. 3. seqq. exstat in Tom. X.

Inter Causas hydropis remotas merito ponitur nimia vini et spirituosorum ingurgitatio. Bibuli enim potu copiosiore fermenta, si ita loqui licet, perfundant, stomachi fibras relaxant et atonia inducta Chylum semicrudum elabi faciant vid. Wepelini modo allegat. Diss. p. 4. seqq.

En 1699 M. Vernage Medecin de la faculte de Paris ayant été obligé de faire faire la ponction à une jeune fille hydropique, fut fort etoñé de voir sortir une matiere laiteuse, au lieu de l'eau qui devoit naturellement venir. Il apporta de cette liqueur à l'Academie, qui l'examina avec soin. On trouva qu'en effet elle avoit assés la couleur et la consistance du lait, et meme un peu le gout; hormis qu'elle etoit plus salée. On remarqua de plus qu'elle moussoit en tombant, et s'elevoit sur le feu come du lait, mais elle en etoit diferante, principalement en ce qu'elle etoit beaucoup plus legere, et ne se coaguloit point par les acides mais par le sel du tartre. vid. Hist: Acad: Roy: de Sciences. 1700. 11. seqq.

La fille hidropique mourut apres un an de maladie et des ponctions aussi frequentes que celles que nous avons marquées. Elle fut ouverte, mais avec trop de precipitation. Du moins l'Academie n'a pas su assés certainement ce qu'on avoit trouvé par la dissection. Seulement il fut dit que l'on avoit vû quelque vesseaux lactées rompus. vid. Histoir de l'acad: royale de Sciences. 1700. p. 15 seqq.

Hydrops Thoracis, in sene septuagenario cognitus et curatus exstat in A. N. C. Vol: III. Obs: 104 p. 332.

De Pediculis.

Sind beide sowohl nützlich und auch schädlich zu: Nützlich seynd sie fast in allen Haupt und brust kranckheiten, weilen sie das geblüt und übrige Säffte vom Haupt und der brust zurück ziehen und nach den untern theilen des leibs leiten. Schädlich sind sie bey Menschen vom ausser den jenen und schwangeren [illegible] sonderlich wan sie schon ein zimliches Alter auf sich haben, weilen solche sie gar leicht geschwächt der [illegible] wenig sie seyen schädlich als in ver[illegible] [illegible] Menschlich [illegible] bey kranken Menschen etc. beschreibt [illegible] im [illegible] Unterricht seiner gesundheit lange zu Conserv: p. 232.

DE CANCRO MAMMARUM.

Quid Cancer sit? quibusve locis nascatur et enormibus doloribus stipatus sit? nemini non notum est ideoque ulteriorem ejus descriptionem dare supersedeo.

Curae meae sese commisit foemina honesta Verbi Divini Ministro nupta et jam 7 vel 8 liberorum Mater, quae in mamma dextra ulcere cancroso vel potius cancro aperto et exulcerato laboravit, Haec tantis torminibus et cruciatibus defatigata jam de felici cura penitus desperavit. Ego medicamenta tam interna quam externa ab expertissimis Medicis in ejusmodi casibus summopere commendata in usum traxi sed absque omni emolumento seu doctorum linimenta, post multos experimentorum ex improviso in manus mihi venit Libellus a celeberrimo D. Braun Physico Campidonensi longe famigeratissimo, cui Titulus [illegible] der Arbeit [illegible] Medicin und Chirurgie in Teutschland [illegible] vorgestellet. In cujus perlectione deprehendi cl. autorem multum temporis in evolutione et lectione librorum Theophrasti Paracelsi ~~temporis~~ insumsisse et post triginta annorum decursum tandem arcanum contra cancrum ejusque totalem extirpationem feliciter invenisse.

De Dysenteria.

Dysenteriae omnium maxime sub finem aestatis et autumno grassantur, praeprimis si hyems australis et pluviosa, i.e. interprete celeberr: Tozzio clemens et placida, ver autem siccum et aquilonium fuerit, Ejusmodi enim generis tempestates difficultates intestinorum parere innuit Hippocr: Lib: de Aere, Aquis et Locis, ut et Sect. III. Aph. 12. et hoc tanto magis si aestas fuerit calida. Idem tum Hippocr: etiam auctor est, Dysenteriam post frigidam et humidam aeris constitutionem oriri. lib. 1. Epidem. vid: Histor. Vratislav: MDCXCIX. p. 72.

Animadverti, morbum hunc ut nunc ita fere semper, Autumni initio invadere solere, et appropinquanti hyeme pro tempore cedere vid: Sydenham: Oper: med: p. m. 263.

Otiosis gulae et ventri perlitantibus ab eo majus periculum imminet, horum enim corpus pravis, glutinosis ex prava digestione scaturientibus humoribus infarctum est. In quem etiam ejusmodi referas phlegmaticos (2) Cholerici enim et sanguineae constitutionis qui sunt, facile dysenteriam incurrunt et aegre ab illo malo liberantur (3.) Ut plurimum dysenteria in viris magis est funesta quam Foeminis: ita, quod mireris, ipsae enim gravidae frequenter per partum subsequum citra ullam foetus noxam hac intestinorum difficultate exsolvuntur (4.) Melancholici rarius dysenteria excruciantur. Hinc Joh: de Canoniere in luculenta illa descriptione fluxus dysenterici, qui Lugd: Gall: 1625 populariter grassabatur, testis est, sed non vidisse melancholicum dysenteria correptum (5) Pueri enim et senes aegerrime dysenteriam ferunt ac raro evadunt (6.) Prae ceteris ad malum hoc dispositi sunt, qui in morbo venereo quondam mercurio supplicarunt, et ab Hydrargyrosi opem tulerunt. 7. In eadem

nari sunt phthisici aut occulta viscerum labe affecti, et gravibus ac contagiosis quibusdam morbis defuncti. vid. Histor. Vratislav: din. MDCXCIX. p. 72. 73. passim Dysent.

Praecedit autem dysenteriam fere semper diarrhoea, interdum autem tumor aliquis sive distensio abdominis. frequentissime cum horrore et rigore, modo graviori modo autem leviori invadit. vid. Histor. Vrat. MDCXCIX p. 73.

In dysenteria laudatur tormentillae radix in pulveris formam exhibita (praemissis nempe debitis medicamentis) praecipue si ipsi addatur ℥ drach. Corall. r. cort. Chacarill. Lapid bez. vid. Geoffroi [illegible] [illegible] p. 37. [illegible] Ther. Jul: ann 1726. p. 34.

Lingua subalbida quadam mucilagine dense obsita est, et si vehementius aeger fuerit excalefactus, nigra in evadit atque sicca. vid: Sydenham. op. med. p. m. 265.

Urina modo impense rubet modo turbida est, modo cruda vid. Hist. Vratisl: MDCXCIX. p 75.

Comitantur dysenteriam nonnunquam singultus et convulsiones, quae triste fere praebent prognosticon censere tamen nonnulli, ista singultum incipientem memini me quoque feliciter pulvere praecipitante adjuncto olei cujusdam aromatici momento pertulisse. vid: Hist. Vrat. MDCXCIX. p. 76. § 17.

De Dysenteria.

Non raro dysentericis in exanthemata erumpunt, morbilli nunquam, variolae petechia. Et eventus utplurimum solet esse tristis. vid. Hist. Vratisl. MDCXCIX. p. 76.

Interiora oris frequenter aphthis obsidentur, nonnunquam etiam dysentericis sese adjungunt dolores acerrimi circa regionem cordis, oppressiones pectoris, interceptiones anhelitus, adeo ut aegris nonnullis à suffocatione metus sit. vid. Hist. Vratisl. l. c.

Mors praeforibus esse fuerit, cum labia livent, genae p. n. rubent, oculi concavi fiunt, nasus aquilinus cernitur ac extrema frigent vid. Hist. Vratisl. l. c. p. 76. seq.

De dysenteria ejusque cura consulatur Tom. 2. Adversar: med. p. 375 seq.

tutissime semper 🜿y emeticus solutus in aqua stomachica v. gr. menth: cinamomi exhibetur: imperando ut desuper hauriatur decoctum avenaceum: si quis effectum emetico purgantem desideraret decocto Mannæ ij vel iij gr: 🜿 emetic: adjici possunt vid. Frid. Hoffm. Diss: Phys: Med: Diss VIII. Dec. II: p. 37 & seqq.

Succedunt febres hecticae quartanis male curatis partim haemorrhagiis per adstringentia interna et frigida externa cohibitis, partim ulceribus [illegible] & mesenterii, porro et violentis corporis commotionibus, post ingurgitatum frigidum potum, unde et coagulationes sanguinis et scirrhi viscerum, praeprimis hepatis non adeo raro originem trahere videntur. Vid: Hist: Vratislav, Ann: MDCXCIX. p. 110.

Fomes ejusmodi febrium est, vel lenta nobiliorum viscerum obstructio, vel eorum exulceratio, atrophia vel succorum corporis nimia evacuatio. Ita vero cum hecticis comparatum est ut sensim emacientur et partes solidae i.e. fibrosae, adiposae, carnosae pedetentim resolvantur et dissolventur. Praeterea semper plus justo calent, sitiunt, imprimis tamen actiore calore, post cibum assumtum uruntur, facile quoque in sudorem solvuntur, praeprimis nocturno tempore, cumque [illegible] ut vel hinc facile sit hecticam ab atrophia discernere. Appetitus plerumque est prostratus. Saepenumero adest pertinax tussis rauca et praeterea saliva viscida et glutinosa. Vid: Histor: Vratislav: An. MDCXCIX. p. 110.

In Therapia eo collimarent Vratisl: l.c. p. 114. ut causam per resolventia mundificantia, balsamica tollerent et excedentem corporis calorem debite temperarent, exturbatis acribus recrementis per absorbentia lenia diaphoretica et [illegible] imprimis nitrosa, quae tamen non usu continuo, sed tum potissimum, cum os siccum est adhibenda, ac profecto illa multis parasangis fumosum Poterii antihecticum post se relinquunt. tandemque dedere operam ut corpora vix ossibus haerentia restaurarent emulsionibus ex amygdalis et pinis circa noctem aliisque analepticis. Vid Hist. Vratisl: MDCXCIX p. 114.

Sudores nocturni non adeo noxii sunt ut vulgo creditur, nec ad eos inhibendos usi fuimus. Ita [illegible] omnis futurina quae sequenti modo comparatur.

℞. [illegible] crudi aeque [illegible] ratione ℥i aceti super minium infusi ℥iij totidemque Vini uncias unde emerget.

intra paucos dies. Ita simul subinde ra. Hac aliisq[ue] diff. ingentibus im becille usi sumus, sed potius quando sudores illos animus erat reprimare, elegimus ... ex spec: de hyacinth. corall. nitro quae et in Diarrhœa egregia expectationi ac votis satisfecerunt. Inter externa remedia, balnea crebra tepida quibus blanda partium externarum relaxatio fit et congestio ad interna impeditur non minimam locavimus operam. vid. Hist. Vratisl: MDCXCIX. p. 111.

Inclaruit quoque cura Hectica flac. At res iterum extra dubitationis aleam positum est, quod quando pulmones duri, scirrhosi ac tuberculis referti sunt, hac juvare non possit cujus rei exemplum proponit Histor: Vratisl: An: MDCXCIX. p. 112.

EPITHEMATA in febr. acutis et capit doloris fronti et temp. applicanda.

Ubi dolores capitis vehementer urgent hoc proficuum erit epithema.

℞ Ac: Rosar: ℥ij
spir. rosar: ℥ij
Camphor. ℈j
ol ligni Rhodi gtt XXIV.

dadurch, so öfftert warm über die Stirn und schläfe zu legen.

Aliud

℞ Nuc: Persic: ℥ß
Sem papav alb:
Hyoscyam an ʒß
Camphor: cu amygdal: q. s.
quantitate gr viij

f. l. a. Emulsio cu aq. Verben:
flor nymph: plantag. ā q:
D. S. zu Lauffwerck Milch
darin bey Kopffschmertz tücher
zu befeuchten und an die schläffe
und Stirne zu legen.

℞. Aq. fontan: ℔j
Rosar:
succi Citri
℥. albi ana ℥j
da d. vase: transp. vel loco
succi citri spir. ♁ gtt XX vel
ad gratam aciditatem. Hoffm:
de febre synoch: p. 528. vel.

℞. Aq. fontan ℔j
syr. acetos. Citr:
rub. Idaei
Berber: ana ℥j
— ♁. q. s. ad gratiam:
da d. vase.
vel
℞. Aq. cort. Flori ℔j
syr: Berber:
ribium
rub. Idaei ana ℥j
℞ flor Tunic ʒß
spir. Nitr. dulc. ʒß
M. da d. vase.

vel.
℞ Aq. C.C. Citrat: scorzon
scord: flor. acaciar
flor sam. ana ℥iß. / ℥j
Roob ribium.
Ceras: acid ana ℥ß
℞ ros: flor. Tunic ana ℥j
syr acetos. Citr ℥j
M. da d. vase —
vel.
exulephiaret tempeces. [illegible]
℞. Aq. ceras nigr: Borrag
Buglos: ana ℥iß
Compd:
Cinam cydon ana ℥j
syr Ceras. acid:
rub Id:
acetos citr
Cydon ana ℥ß.
Glys: ♁ Natr q. s. ad
gratam aciditatem: M. d. s.
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] —

 FEBRIFUGA in INTERMITTENTIBUS, proficua.

In forma Electuarii.

℞. Roob sambuc: ℥j Chinch. ʒij
Cascar. ʒij flor. Cham ʒiß
Extr. Cardben. ʒj diaphor:
or. bezoat: sal amoniac. dep. ā ℈ß
Syr. Cortic. ☉. q. s.
fiat et adde limat. dict. sal.

Vel. ℞. Conserv. ros. antiqu:
viscerat.
Pulv. Cascarill: ʒij
Chin: ʒiß
arr: ℈ij
Extr. gentian: ʒj
Syr. Cortic. ☉. q. s.
M. f. Elect:

In forma Elixirii

℞. Extr: gentian:
Cardben:
Cent. ☉ min:
Cascarill:
Terrae fol. Tartari ā ʒj
solv. in Aq. Menth. c. vini. ℥jv:
leni calore: d. adrit. gtt. 80. 100. ✝

Elixir: in Atona huius efficacia magnum dicat Hoffmann post. Tom. IV. p. 84.

In forma Pilular.

℞. Extr. Chin. Chin. Cortic. Cascar. ā ℈ß.
Croc. Tapsiti: ℈j
c. M. Syr. q. s. f. l. a. pilul. gr. j pondere
consp. ℥ rad. liquir. Dol. gr. j gr. j
singulis 4. l. 5 horis.

In forma Vini.

℞. Cortic. Chin. Chi. ʒiß l. ʒij
spec: Hippocrat: ʒij
Cardben. ʒij
infund. in Vini Burgundic. vel
rubelli ℔ij mane filtra adde
postea:
Aq. Cichor:
Cardben. ā ℥jv.

In forma Infusi.

℞. Cortic. Chin. Chin ʒj
infund. in Aq. Cichor
Cardben ā ℥ij

In forma Pulveris.

℞. Ti. Bezoat:
arcan. dupl.
sal amoniac.
Cascarill. ā ℈ß.

℞. Corne. cerv.
Chin
Nitr. dep.
diaph.
[illegible] ā ℈j
M. f. pulv.

DE CARDIALGIA.

Cardialgia aetiologia haud raro fundatur in abrasione peristomatis internum ventriculi parietem investientis, quod per humorum impuritatem et bilis acrimoniam fieri solet. Hinc mucamento non restitutus stomachus nihil in ulla qualitate vel minimum excedens perferre potest. Omni igitur opera eo nitendum, ut illud peristoma restituatur, quod fit mucilaginosis temperantibus et demulcentibus; frustra autem quaeritur in pulveribus aromaticis, elixiriis, hujusque commatis aliis stomachicis. Ita nos restituisse plurimos quam multos sincere testamur. In hunc finem alius quidam celebris Medicus sequentem mucilaginem ordinare consueverit. Rx. Rad. filic.

concis. ℥iij Hordei deglumati (gerste in gort) ℥iiij

coq. in Mens. j aq. font. per 12 hor. singulis 2 horis identidem affundendo aqua fontana $\frac{1}{4}$ mens. donec magnam consistentiam [illegible] acquirat. Cremor seu colia potius per pannum colata sumatur mane et noctu ad 2 cochlearia per tres septimanas. Hunc etiam tali colicum aliquando in- terminari [illegible] abegimus vid. Roi. Lentil. Iatromnem. Pract. p 182.

De Chlorosi.

Les filles de l'age de douze ans jusque à vingt, sont tres sujettes à une maladie qu'on nome ~~vulg~~ vulgairement Pales Couleurs. Elle est souvent si opiniatre, qu'il est fort ordinaire de voir des filles languir des années entieres sans pouvoir recouvrer leur santé quelque Remede qu'on leur fasse. vid: Traite de maladies les plus frequentes de Mr. Helvetius p. 312. seq.

Chlorosis virginum, quae medium quasi locum inter dispositionem cachecticam et cachexiam ple=nariam occupat, ē malum ple=rumque chronicoteron, et sponte non facile evanescit, nisi vitae generis insignis mutatio, praecipue transitus in statum matrimonia=lem intercedat. vid: Junck: Consp: Med. Tab. LXIV. p. 417.

Urina ē aquea, pallida sine sedimento. vid: Lentil: Eteod: p 129. tradit ibidem curam filiae chlorosi laborantis. it: l.c. p. 259. 290. aliisque in locis.

vid: Collegi M.S. D. Saltzmani Tract de Cachexia. LXIV.

Chlorosis in Febris amatoria audit quinque ob rationes. (1) Quia amabilioribus fere puellis, quas natura delicatiore corporis textura dotavit, prae aliis solet ēē comunis. (2) Quia ea demum aetate sese prodit, qua serio amare et amari discunt Virgines. (3) Quia puellarum multae ut amentur procoque digna aptaeve habeantur studio sibi pallorem hunc conciliant secundum Ovidii l. 1 A. A.

Palleat omnis amans, hic est color aptus amanti.

(4) Quoniam Amor, intemperantior videl: cui insignis in corpus nostrum ē potestas, saepius huic affectui viam parat. (5) Quia juxta Hippocratem Amor seu Venus (modo licita) praestantissimum hoc in morbo ē remedium verumque Nepenthes. vid: Tom: diss. var: III. diss: 26. p. 3. seq.

Symptomata huic affectui comunia eodem loco recensentur: p. 5.

De Chlorosi.

Inter causas hunc morbum producentes merito referuntur affectus animi; quorum insultibus obnoxiæ magis videntur virgines. Arguimus hic præ ceteris Amorem et Mærorem; illius tyrannidem vel ea loquuntur, quæ maxima cum virium, caloris atque coloris jactura tacitos nutriunt ignes, ad quas eleganter Terentius in Eunucho act: II. sc. 1.

Dii boni! quid hoc morbi est, adeone
homines immutarier
Ex amore, ut non cognoscas
eundem esse!

quod de quibusdam chlorosi laborantibus revera dici potest. vid: Diss: supr: allegat: p. 15. Methodus medendi eidem ibi traditur.

de hujus morbi cura agit in Zwinger in seinem [illegible] [illegible] arzt. p. 300.

Pertinet huc eadem cura quæ in suppressis mensibus locum habet vide supr: Tit: de Fluxu Muliebri p. 101.

234.

De Fermentatione.

Fermentationis definitionem satis accuratam tradit Stahl: in Opusc: Chymico-Physic: Medico c. 2. p. 73.

De Febre Petechiali.

Invadit haec febris ordinarie cum frigore et horrido illo quidem, imo et rigore impr: in tensivis doloribus in dorso quantumvis neq pedes impr: tibiae sensu illo stringente atq premente careant, durat hic frigus non per aequale tempus apud singulos: ad minimum quidem per dimidiam horam aliquando hic in ad integram rarius adhuc amplius. Calor succedit immediate cum angustia et anxietate circa praecordia, minime hic nauseosa. Durat hic aestus per horas bene multas, ita ut primis in paroxysmis vix altero mane notabiliter intepescat. Sicut in usq ad novam exacerbationem satis et patienti gravis est et tangentibus obvius vid. Sthal Opusc: Phys: Chym: Mers. chaj: p. 626. seqq.

Si in febre petechiali calor mitior sitis sat tolerabilis et quies corporis sine manifesta jactigatione, sed debilitas gravis ac continua in somnum propensio ac non consueta antea taciturnitas anguem in herba latere indicant vid Hist. Morb: Vratislav: 1699. p 4.

De Febre Petechiali.

Typus et mos febris petechialis quæ A°. 1699 Vratislaviæ grassata est, sequens fuit. Incipiebat cum quadam gravedine, tussi, imo et faucium inflammatione et tumore, horrore leviori corpus concutiebatur. Aderat præceps et subita virium prostratio artubus quasi lassitudine fractis aut contusis. Pulsus arteriarum exilior et imbecillior, frequens tamen et inæqualis erat. Calor, qui horrorem sequebatur, in sanguineis intensior, in sanguineo-phlegm: mitior cernebatur. Occupabat iste totum corpus maxime vero caput, unde in floridioris habitus corporibus, cephalalgia acutior, rubor faciei, oculi scintillantes, vigiliæ, deliria furiosa, jactatioque corporis, sitis, reperiuntur. vid: Histor: Vratislav: MDCXCIX p.3 seqq.

Maculæ quæ in hac febre ut pl: erumpere solent si rubeæ sunt, meliores deprehenduntur, deteriores vero, citrinæ, lividæ, violaceæ, impr: vero si hæmorrhagia gingivarum circa dentes incisorios superioris maxillæ, enormior juncta fuerit; sed pessimæ omnium nigræ erant, præprimis aliquanto majores. vid: Histor. Vratisl. MDCXCIX. p.5.

Urina non uno modo comparata erat, Nonnullis tenuis et aquosa, carens sedimento, ab aliis intense rubra in principio reddebatur; sedimentum ab initio morbi raro lætum prænuntiabat exitum circa diem vero nonum, decimum quartum et vigesimum fausta omnia sperare jubebat. Suspectæ quidem nobis urinæ statim post emissionem turbidæ et fœtidæ erant tamen quibus nullum malum portenderent, licet non de nescio qua capitis infestatione ægri simul quererentur. vid. Hist Vrat. l.c.

Alvus aliquibus adstricta erat et hi ut pl: intensiore calore exæstuabant, et præcordialibus anxietatibus obnoxii, dolore capitis immani infestabantur, nonnullis vero contra in fluxum concitata erat, ac excrementa copiosa ac fœtida varii coloris rejiciebantur et in his

symptomata mitiora erant, per totum morbi cursum. Salutaris admodum fluxus ille post diem septimum observatus et accedente sudore solutionem morbi promittebat. Et testari utique possemus, quod siccitatem alvi nostra hæc febris pessime tulerit. vid: Histor: Vratisl: MDCXCIX p. 5.

Angina Prunella, apthæ, rarissime bonæ spei sunt. Coma cum frigore extremorum et stertore, hianti ore, lethale. Urina atra in principio febris mala, licet in declinatione mutetur in meliorem. Item. Urina cruda seu ex claro quasi confusa seu rubeo citrina obscura, nonnihil cum ænoremate disperso flocculoso quasi seu farinaceo, aut cum sedimento gravi viscido, obscuro, arenoso et agitatione vix desilienti, ut plurimum infesta. Maculæ in principio apparentes infaustæ, ejusdem comatis sunt, violaceæ, lividæ, quorumque tempore in conspectum veniant, item atræ, Labra liventia aut nigricantia mortem indicant. vid. Hist: Vratislav: MDCXCIX. p. 8.

Quo magis sitis deficit, eo pejoris ominis res est. vid Carl. Hist. Med. p. 89.

Invadit hæc febris sub vespera hora 5 vel 6. cum frigore horrorimo et rigido, concurrente tensione in dorso dolorifica, ubi nec pedes tibiæ sensu stringente prementi carent. Nec durat per æquale tempus hic horror apud singulos, raro ultra dimidiam vel integram horam excedens. vid: Sam Carl: Histor. Med. p 88. it: Sthal Opusc: Chymic-Phys-Medicum: Mens: Majo p.m. 626.

Illi ægri qui notabilioribus capitis doloribus afficiuntur communiter minus periculosi deprehenduntur, quam isti in quibus imprimis plane nullus in capite sensus molestus occurrit. Sicuti in genere notandum ubi ægri nullius morbi sibi conscii esse videntur, licet de reliquo mente constant, præter lassitudinem insignem appetitum plane deficientem, somnum nullum aut levem etc: quod ibi ordinarie maximum soleat esse stimulum. vid Carl: Hist. Med. p 89.

DE FEBRE PETECHIALI.

Quantum ad V.S. quidam Practici in plethoricis in vigore aetatis constitutis ab initio metuentes febrem magnam omnino eam celebrarunt. Alii contra censuerunt eam esse omittendam, tum quia vires quarum maxima habenda est ratio, ita debilitentur, tum quod hoc modo miasma non expellatur, nec visitione praedicta mala evitari queant. In horum numero sunt D. Grassius, Pauli et Helwich. et hic quidem ultra ducentos petechiali febre detentos sine V.S. tractavit, ac ex his vix octo fatis occubuerunt, in illis vero qui proprio consilio, ut non raro fit, venam si pertundi fecerant, circa dies criticos congestiones ad caput delirita phrenetica, anginam, aphthas, aphoniam, alvi siccitatem ac convulsiones observavit. vid: Histor. Vratislav. MDCXCIX. p. 9.

V.S. in vere non adeo absolute aestate vero ac hyeme, nec non autumno certa mors est. Non habet usum nec necessitatem imo nunquam sine periculo esse solet. Siquidem die 7. 9. 10. incompletam congestionem haemorrhagicam ad

caput

caput attrahit quæ erumpere prorsus nesciens, fauces occupat, aphtas producit, nec non stagnationem sanguinis intra caput cum delirio, comata lethargo inde succedentibus ægrumque jugulantibus vid: Cael Hist. Med. p. 92.

De usu V.sectionis in febb. petechialibus vid: Frid: Hoffm: Medicin. Consultat. Tom. III p. 35. prolixius eandem materiam tractat idem Hofmannus in Medicin. Consultator. Tom. V. p. 359. seqq.

Purgantia quod spectat, pluri mi quidem sine ope purgantium teste D. Grassio et Pauli et aliis cum sanitate in gratiam redierunt nihilominus lenientia eximium habuisse usum, certum est. vidimus in eos, quibus evacuans datum fuit facilius superasse morbum. Confirmabamur in hinc, quod toto die cerneremus diarrhœas, si non utiliter, absque damno tamen petechizantibus concitari; unde facile concludere licebat, nos tuto quoque sic naturam imitari, et catarcticis sordes in intestinis hærentes eliminari posse id quod fluxibus hisce concitatis natura molitur. Doct: Helwich. familiaris est Tartaris ex Tartaro depurato ℈ β. ac gr. j vel ij Scammonii ℞ quibus apud ditiores etiam grana pauca Auri fulminantis certis ex causis, addit. Quibusdam placet more Wedeliano, lenientibus addere, quæ simul ad malignitatem habent respectum. Ita meminimus quosdam rad. Scorzon: Scordii cum fol. Sen: et Rhabarb. Alex.

decoqui jussisse et ægris suis haustum præbuisse. vid: Histor: Vrat: MDCXCIX. p. 9. seq.

Vomitoria in febris epidemica principio hominibus phlegmaticis aut melancholicis robustis et nauseantibus, præsenti conatu vomendi interdum cum successu dantur vid: Histor. Vrat. MDCXCIX. p. 20.

Clysteres in hac febre cum fructu applicantur dummodo cautela hæc observetur ne nimirum circa tempus eruptionis macularum id fiat: sed si opus ante vel post illud: debent autem esse emollientes v: gr: ex solo decocto flor: Chamomillæ vulg: oleo amygd: dulc: melle et pauxillo nitri vid. Frid: Hoffm: Med: Consultat: Tom: II: p. 98.

DE FEBRE PETECHIALI.

Tota fere cura bezoardicis absoluta à nobis fuit. Imo à medicamentis alexipharmacis fortioribus volatilibus, bezoardicis calidis, à nobis abstinuimus, ac abesse voluimus Theriacam, mithridatium Elect: de ovo. Sp. ri. CC, viperarum Elix: Pestilent Crollii, olea bezoardica etc: decantatissima alias remedia, quia vidimus ea, hac in febre epidemica obfuisse magis quam utilitatem attulisse. Sed justo tempore à nobis exhibebantur aegris, pulveres Bezoard: D. Sennert: Rhumbaum. Fis polychrest. Döring Pannonic: rub. aut extempore componebantur alii, ex. C.C. phil: ppt. unicor: ver. matr. perl. ppt. lap bez. corall ppt. Succin. ppt. Dio diaph. bezoardicis mineralibus et Chymicis variis. lapid: Bez: occid: et or: terra sigill: Cinabar: nativ: et quod utramque semper paginam implebat Oo. In forma guttarum propinabatur à nobis Mixt. S. Ess: Scord: saturatior Ess: myrrh de

Diascordium quoque Fracastor: (licet compositio non adeo concinna sit et ex sudoriferis et adstringentibus constet) in Va Bezoardica dissolutum, admixto syrupo convenienti, praeprimis illo, quem acetositatis citri officina vocat, expectationi nostrae satisfecit et magno cum successu tot aegris à nobis praescriptum fuit. vid Histor: Vratislav. MDCXCIX. p. 10 seqq.

Communis tam vulgi quam Medicorum olim fuit opinio Variolas, morbillos, purpuram atque pestem expellentibus et alexipharmacis esse tractandas, nihilominus solida et accurata per plurium annorum decursum experientia ostendit, haec omnia nocentissima esse, longe vero tutiora in expellendis variolis et morbillis esse quae nimios motus sistunt, impetus arcent, humectant imo refrigerant cujus generis sunt acidula, anodyna terreaque fixa, emulsiones ex sem: 4 frig: etc: Denique omne regimen in his morbis temperatum calidiori nocentissimo longis parasangis esse praeferendum usus quotidianus edocuit vid: Frid: Hoffm: Diss: Phys: Medic: De. Diss. 1. p. 16. seqq.

DE FEBRE PETECHIALI.

In æstu et ejus pedissequa fere individua, siti omnibus prælaudatum antea nitrum cum subacidis, succo citri, bacc: rub. id. et Ol. philosoph: Ri dulc: vino granator: berber: etc: factum fecit. Et proinde hic male rem gessisse putandi sunt illi medici, qui nihil lamentationibus æstu exustorum ægrotorum moti, fumosis suis sudoriferis et turgefacientibus bezoardicis miseros tantum non excœcarunt: vid: Histor Vratislav: MDCXCIX. p. 13.

Potum sufficiente q: non regavimus etsi à frigido studiose dehortare, mur. Nam à frequentiori hoc potu alvus redditur fervida. Nonnullis in usu erat cerevisia tenuis, aliis aqua hordei, quibusdam decoctum C. C. citratum, item Scorzoner: cum rad acetosæ, cerasis acidis, passulis minoribus vid. Hist. Vratisl: MDXCIX p 14.

Quid in curatione hujus febris sit observandum prolixe admodum descripsit D. Sachs vid: Coll: II: Tab. XLIX: et seq: exquisitas ibidem reperies formulas —

In curatione febris Epidemicæ 1720 cujus descriptionem tradit Fr: Hoffm: inter alia maxime laudantur decocta humectantia loco potus ordinari usurpata quæ constant ex rasur: C.C. rad: Scorzon: Hord: mund: rad: Chin: et pomo citri vid: ejus. consult: Med: Tom. II. p 98.

Quid in hac febre efficiant Vesicatoria quando et qua cum cautela sint administranda vid infra p 264. seqq sub Tit: de Vesicatoriorum usu et abusu.

Bubones si qui in inguinibus aut sub axillis erumpunt, quomodo tractandi sint docent Wratislavienses vid eorum Hist: Morb: An: 1699 p. 43.

246.

DE VTERO.

Vterus ē pars corporis Muliebris organica, membranoso-spongioso-fibrosa, ad pyriformem accedens figuram, in æqualiculo vesicam inter et intestinum rectum sita, tum auræ seminis virilis ut et ovulo recipiendo, tum etiam fœtui fovendo, nutriendo et suo tempore excludendo dicata vid: Diss: saltzm: de Vtero p. 6.

Uterus consueto naturæ ordine non nisi unicq ē in muliere, in animantib. brutis varius numero invenitur. Bened: Vassalius Chirurg: in Act: Anglic: 1669 notat, se in corpore mulieris 32 añoru duas matrices reperisse, in quarum altera, quæ vera dici meretur, undecies; in altera v̄, q adjunctum uterum vocat semel tantum concepit. De qua observatione maxima inter Anatomicos lis exorta ē; Riolanus in Anthrop: l. 2. c. 35 ut et Regn: de Graaf non dubitant assentiri Oldenburgio tale, de extraordinario hoc conceptionis loco judicium ferenti; id quod à Dno. Vassalio hujus relationis publicatore secundus uterus existimatur, nihil aliud ēē videtur, q vera matrix extensa, vel id quod Anatomicis Tuba Fallopii vocatur; quib. assentitur Tilingius Exerc: de Tuba uteri. Cum è contrario Franciscus Mauriceau Tr: des maladies des femes grosses. contendat, supra nominatos naturæ indagatores cum multis aliis deceptos fuisse, malitq. Vassalii de duplici utero verbis scrupulose inhærere; quod tn neq ratioi neq autopsiæ conforme ēē videtur. vid. Diss. saltzm. de Utero p 7 et seq ibidem dicit. Historiam porro duplicis uteri legere licet apud Fab. Faorum. in Hist Mexic: Nov. f. 547.

Quand l'uniformité de la Nature semble se dementir, rien ne doit plus exciter l'attention des Philosophes. M. Litre en disequant une petite fille morte à l'age de deux mois trouva qu'elle avoit le vagin partagé par un espece de cloison en deux cavites égales, l'une a droit l'autre a gauche, de maniere cependant que la cloison n'etoit entier et ne formoit deux cavités absoulement separées que depuis le milieu du vagin jusque à la matrice. Chacune de ces deux cavites aboutissoit à une matrice particuliere qui avoit son orifice, son cou, son fond, le tout ~~[illegible]~~

parfaitement separé de la matrice voisine, mais parfaitement sembla-ble en figure, en consistence en dimension. Les deux Matrice depuis le cou, jusqu'à une cer-taine profondeur, n'etoient que come une seule partage en deux par une cloison, mais leurs fonds etoient entierement distincts, et detachés l'un de l'autre. Chaque matrice n'avoit qu'une trompe, et qu'un ovaire, qu'un ligament rond, et qu'un ligament large. vid: Histoire de l'academie Royale des Sciences An: 1705: p. 47. it Memoires de l'academie Royale des Sciences 1705. p. 382. M: litre y done ses remarques et conjectures. que si cette fille de deux mois avoit vecu et qu'elle eut eté mariée elle auroit pû concevoir en differens accou-plement, tantôt par l'une des parties de sa matrice et tantot par l'autre, selon que la semence virile auroit ete portee à l'une ou à l'autre des ces parties.

Que la superfœtation ne peut arriver que dans une ma-trice à peu pres semblable a celle de la fille dont il s'agit vid: Memoires: 1705. l. c. p. 385.

Celeber: Ruyschius recenset in observationibus suis quod sterilitas ~~[illegible]~~ interdum quandoque provenit à clausura Tubarum Fallopianarum vid: ejusdem Respons: ad Frideric Bidloi vindic. p: 26.

DE VTERO.

Situs uteri prouti à Blancard: Anat: Ref: describitur e inter sterc. cora et urinam vid: Diss. de fœtu 46. annorum: quæ extat in Tom: VI. Diss: 8. p. 11. seq:

de simili materia legi meretur eâdi. dic Dissert: Paradoxorū anatomicorū circa Homin: Generationē extat in Tom: II. Diss: 25.

Magnitudo uteri accurate determinari nequit. Ut plurimum fin: in non gravidis longitudo ê trium pollicum, latitudo duorum semis, crassities duorum digitorum vid: Diss. de fœtu 46 annorum quæ extat in Tom. VI. Diss. 8. p. 12.

De Hernia.

Dionis in chirurg: docet præparare cataplasma maximi usus in Hernia incarcerata, quando ns: annuli nimis constricti sunt adeoq repositionem intestinorum prolapsorum impediunt: vid: operat: de chirurgie. p. 290 et seq:

Quando inflammatio in Hernia adest scroto vel inguini Cataplasmata emollientia imponenda sunt; idem etiam faciendum quando cum inflammatione faeces concurrant, in quo casu simul in usum vocandi sunt Clysteres emollientes. ejusmodi cataplasmata præparare docet Municks in chirurg: p. 192. seq:

Herniæ scroti prolixam historiam cum signis prognosticis diagnosticis et cura vid: in Dis: Varior: Tom. 1. Diss: 23. de ΟΣΧΕΟΚΗΛΗ.

Herniæ per dysenteriam curatæ Historiam tradunt Berolinenses in act: Tom 1. vol: 6: p 44. ratio in promptu est, intestina non depleta facta, vegeto in tali morbo gaudent vermiculari motu ad propellendum contenta, quo facile illorum in situ mutatorum, dato in abdomine spatio fit retractio et restitutio p: 45. l.c: Hinc egomet ipse autor suasorq sum et non in Hernia inveterata praecipue quando nulli fieri

modo intestina in scrotum delapsa re, poni possunt, interdum laxantia aegro propinentur quo materia in istis contenta per alvum evacuetur quem in finem in laudandi sunt clyst: fuique acriores.

Il y a une autre espece de hernie jusque a present inconnüe et que M. Litre a decouverte sur quelques cadavres. Une portion d'intestin s'engage dans un aneau mais non pas entiere, Il n'y a que qu'un des cotés du canal de l'intestin, dont la membrane, par quelque cause que ce soit s'enfonce dans l'aneau, s'y allonge peu a peu, et forme à la fin un tuyau sans issüe, droit et simple, samblable à une branche qui se jette a coté de son tronc; Aussi M. Litre a-t-il il observe, qu'a l'endroit ou l'intestin jette cette product. on laterale, et forme la hernie la membrane est beaucoup plus mince, parcequelle n'à pu s'al. longer sans perdre de son epaisseur à proportion vid: Hist. de l'academ royale de Sciences MDCC p. 16. M. Litre rapporte tous les signes ausquels on peut reconoitre cette nouvelle espece de hernie et come elle demande une nouvelle operation, ou du moins des changements considerables dans l'operation comune il en instruit les Chirurgiens dans tout le detail necessaire in Hist: de l'acad: roy: de Sciences l. c. p. 16.

Liquor traumaticus zum einspritzen in offene Wunden.

℞ Spir. Vin: rectificat:
Myrrh:
aloes. ros:
gum. elemi:
tacamahac:
flor Hyperici:
rosar:
mille fol:
Bals. peruvian:

Zusammen digerirt und hernach
mit etwas Essighonig vermischt
in die Wunden eingespritzt werden: Fr:
Hoffm: Med: Consult: Tom. III. p. 184.

CASVS RARIOR DE FOETV XLVI ANNORVM.

Contigit a° 1720 Mense Martii in pago Suevico prope Gemundam, Leinzell appellato ad Nobilem quendam ptinente, quod fœmina quæ nomine Aña Müllerin, procerioris et gracilioris corporis habitu prædita, hilaris atq alacris ad ultimum usq vitæ terminum, añorum circiter XCIV. Vidua quadragenaria, ante XLVI años se gravidam pronuntiasset, Menses emansere, abdomen intumuit, tandem tempore instantis partus, dolores quoq parturientium sensit. Dum v à matre atq adstantibus expectabatur infans, spes fefellit postq n sine ullo alio effectu, nisi quod aquæ effluxerint. per 3 imo uti postmodum Chirurgus perscripsit 7 circiter septimanas hi dolores durassent, exhibito uti Chirurgus retulit, nescio quo medicamento, forsan anodyno, à quodam medicastro, omnium cum admiratione cessarunt, et nullis subsequentibus gravibus symptomatibus, mulier satis bene vixit, nisi quod tumor abdominis remansit, et pondus quoddam gravativum ibidem senserit. Probe tn hic notandum symptoma, quod ab exhibito isto pulvere subsequutum et à Rever: D. Pastore loci seq. perceptum: da namq: die frawen Medici an ihr operirt, und die generation keinen fortgang haben wollen, meistens das ansehen gehabt, dass kein anders mittel, als die anatomie sollte vorgenommen werden, so hat ein gewisser bader und Bürger in Aalen sich unterstanden ihr ein weisses Pülverlein einzugeben welches bald operirt, also zwar, dass ein tewrer riss geschehen sein soll in ihrem Leib, darauf habe es sich gesetzt, und stets an einem einigen Orth verbliben. Sed mox altera vice impregnata, uterus mirum in modum elevabatur variis molestiis succedentibus, tempore v partus solenni unicus tantum prodibat infans, quod et similiter 3tia vice accidit, qui ambo adhuc superstites, filio venatore Episcopali ([illegible]) existente, filia v in Gallia degente. Die fraw aber habe allezeit zuvor, referente Chirurgo, ihre natürl: menses. Tumore igitur pristino non subsidente, dolore isto gravativo, præcipue si loco se movere sedemq mutare intendebat et et si dextro lateri incumbebat, dolore in sinistro latere infra umbilicu spatio volæ manus urente continuante usq ad finem vitæ indesinenter de graviditate conquesta est. Irridebatur quidem non tantum à plebecula sed et prudentioribus hæ insolitæ querimoniæ, ast, hoc non obstante, firmiter inhærebat suæ opinioni, adeo ut ante 20 años cum à D. D Wohnlich Physico Gemundensi in ædibus supra memorati nobilis jocando interrogaretur, wann sie ein mahl ihr Kind haben wolen, non tantum hunc Practicum, sed etiam

tunc

tunc præsentem Chirurgum Heubacensem Knausen eo adegerit, quo stipulata manu pollicerentur, se illam post mortē incisuros ēē. Imo minata ē, si promissa non servarent, se ex sepulchro redituram, ac istos inquietaturam esse. Ita vixit adhuc usq; ad XCIV ætatis an̄um, qua ætate morbo quodam asthmatico pectorali correpta senio confecta, et viribus sensim sensimq; remittentibus, de reconvalescentia desperabat, hinc mortem fores pulsantem observans, desiderium suum ~~reiteratis~~ petitis minis reiterat et à Perillustri familia petit, quo post obitum cadaver à Chirurgo Heubacensi, mortuo interim Laud D. Wohnlich aperiatur. Cui anxio petitoq; etiam an̄uebatur. Per tres enim quatuorve dies ægritudine quassa, XI. Martio Aº. 1720 fatis cessit, hinc altero die à prædicto chirurgo ejusq; genero corpus defunctæ jussu atq; permissu Illustris Dn: de Lang aptū ē. Incidebant abdomen tumidum, integumenta removebant, interiora perlustrabant, pleraq; viscera exceptis pulmonibus sana reperiebant, uterus autem præcipue versus latus sinistrū p.n. turgebat. Hic curiositatis ergo discissus ecce mirandum naturæ phænomenon globus videlicet osseus, magnitudine maximæ sphæræ lusoriæ (Kegel Kugel) in scenam prodit qui lateri sinistro uteri mediante carne squamosa, magnitudine floreni firmiter adhærebat, quo in in latere in utero plurimæ conspiciebantur glandulosæ excrescentiæ. Stupebant non inmerito, insolitumq; hoc productū ad ulteriorem rimationem animos incitabat. Separato itaq; globo ab utero ac seorsim considerato, sequentia sese sistebant; Exterius totus fere erat osseus, figura fere sphærica pondere circiter ℔viij superficie non glabra sed aspera, prominentiis ubiq; parvulis obsita. In sinistro vero latere quo utero adhærebat, aliquo modo erat cartilagineus, neq; adeo durus ut in reliqua circumferentia. Necesse quidem fuisset ut caute ac circumspecte vel serra vel alio adaptato instrumento apertus fuisset ne interiora læderentur, sed nescio quo fato, vel imperitia vel nimia festinatione eo deducti, ut securi scinderent globum, moxq; diductis hemisphæriis in conspectum veniret fœtus mortuus, sexus masculini, ad partum maturus, non putridus sed livido defunctorum colore præditus aliquatenus referente pastore, instar carnis fumatæ subfuscus; ast perhibente Chirurgo, recens, et fœtui hoc momento defuncto simillimus, nullum fœtorem

spirans

spirans, corpusculum uti et viscera quoad tactum justo duriora deprehendebantur, et propter liquidi defectum aliquantulum exsiccata et indurata, omnibus ~~mi~~ membris insuper, imo unguiculis absolutus, totus siccus, uti et reliquum concavum sphæræ, adeo ut nullum vestigium ullius liquoris in interstitiis appareret. Situs ceteroquin erat naturalis, et fortuna juvante in latere dextro aperturam instituebant, sine parum læsus infans, nisi in latere sinistro fig. II. 3. ubi profunda facta incisio, et duæ costulæ Fig III extractæ. Funiculus umbilicalis Lit F. 4 l. 5 digito, cum spatio ab umbilico, referente Pastore, involucro accretus, altera vero portio lit: G. sub humero dextro tendebat ad posteriora, ubi huic involucro osseo vel potius parti cartilagineæ de novo firmissime annexus erat. Prope osculum caveam quandam Lit. C manus dextra D. impressit, crassities autem involucri, quamvis non ubique æqualis in plerisque tamen locis calamum scriptorium æquavit. His igitur effati mulieris convicti, ob rei raritatem attoniti, significabant Nobili de Lang. qui una cum Parocho aliisque oculatis testibus hujus pagi nomine atque sigillo de illius veritate testati fuere. Asservatur hic fœtus in incomparabili Gazophylacio Stuttgardiensi. vid: Dissert: Rudolph. Camerarii de hoc fœtu Tubingæ habita. A.o MDCCXX. d XXVIII Junii.

De Hydrophobia:

Remedium specificū et infallibile
Dn: de Wasy in Hydrophobia comuni
catur à Collect: Comercii Literarij
Physic: Theorici Medic: A°. 1735.
p. 83. Hoc specificū ab Empirica
Kez Kamettensi Dno. Wasy fuit com
municatū et consistit in seq:

Rec: grana iv. v. ad x. cantharidū
in pulverem subtilissimū redacta
rū, cum ℥iß vel ℥ij aceti vini
acerrimi decoctarum, atque
dum adhuc calebant ægro vel
vel violenter etiam, una cum
aceto propinatarum, quibus deglu
titis, aliquot Cochlearia ejusdem
aceti, sed frigidi ut ab ægro, ca
piantur, eadem jubebat. Peractis
his, hydrophobi sive in somnum
sive in syncopen, agoni similem
mox inciderunt, post aliquot
tamen horas sanissimi evigilantes
tuncque copiosam urinam, multis
vermiculis catulis canum simili
mis refertam, emittentes. vid Comer.
Liter. Norimb. 1735. p. 83. —

Tumores Testiculi können glücklich gehoben werden, durch einige fotus oder bähungen und Auflegung des Emplastri de Ranis cum Mercurio Vigonis vermischt mit dem Empl: de Meliloto et diachylo c: gummatib: Die bähungen werden des tags 2 mahl applicirt, und setzt man sich auf einen weit ausgehöhlten Nachtstuhl, darunter ein Decoctum e semine Lini, florib: Chamomillae et Lilior: alb: et sapon: gemacht, in einer Schüssel gesetzt, und wirfft man, wan es kalt werden will glüende Steine in die Schüssel damit der dunst beständig aufsteige und davon gehe. Nach der bähung legt man das Pflaster auf, da dan der Tumor sich nach und nach dissolvirt und

Fr: Hoffm: Med: consultat: Tom. V. Dec. II. Cas. 1. p. 90.

Terror salutaliter solvitur motu intensiori cordis et arteriarum quodā febrili cum subsequente sudore vid Fr. Hoff: Med: system: Tom. II. p. 164.

Ad saevissima illa mala, quae terrorem subsequuntur avertenda non opportunior datur medicina quam quae spasticas partium nervosarum stricturas relaxat, vires reficit et sanguinis cursum a dexteriora promovet, eumque liberiorē reddit, inter quae merito recensendae Mixturae, quae aquas analept: et antepilepticas habent ut sunt Aq: lili convall:

flor: Til:

salv: c. vin et sin vin:

Balsam: Embryon.

misceri poss. Essent: Ambr: ver:

Spir Nitr: dulc:

Mixtur: simpl:

vel in Ess: Theriacal:

it: Pulv: Bezoard:

vid: Fr. Hoffm: Med: systemat: Tom II. p 165 seq.

e. gr. formula poss. sequ:

℞ Aq: Salv. c. vin. vel s. vin
Aq. lil: conv: c. v.
Cinamom: c. V. ana ℥j
Ess: ambr: ver: ℈j
Bals: liq: spirit: gtt XXX.
Sachar: perl: ʒß

M da Nitr sig. ...

Quod attinet ad vesicantia Arabes ea invenere pro excitandis duntaxat ægris à soporosis morbis, puta lethargo apoplexia &c. vid: Baglivi op: Med: p. m. 645.

Qui graviter vulnerati capite fuerunt cum vomitu, abolitione sensuum aliisq gravib. læsi cerebri symptomatis, dum illis applicabantur vesicantia, nonnulli vehementissimis convulsionib. corripiebantur paullo post applicata vesicantia. Alii sudorib. frigidis, quib. superveniebat mors, paucis interjectis horis aut dieb. vid. Baglivi oper. Med. p m. 652.

In febrib. ardentib. et continuis in quib. magna adē sanguinis agitatio, et impetus. In constitutione anni calida et sicca, in similib. pariter temperamentis, regionib. victus generib., ætate juvenili. In affectib. nervosis cum febre ad ardentem inclinante. In affectib. comatosis febrium quæ accedunt ad ardentes. In morbis pectoris spasmodicis, inflam-

ma

matoriis et à salino acri constitutione sanguinis productis semper in pejus cessisse vesicantia observavimus. vid. Bagliv. l. c. seq.

In delirantib. cum febre acuta et lingua arida dum applicabantur in Xenodochio vesicantia celeriter omnes moriebantur et magna ex parte convulsi: Quibus repetitis eventib. perterrefactus, ipse postea feliciter usus sum remediis diluentib., emulsionib. refrigerantib., et sectione venæ frontis in supradicto casu. etc. Vesicantia interdum, ob insignem quem excitant dolorem, delirium jam factum adaugent, imminens vero accelerant. vid. Baglivi Oper: Med. p 654. —

Delirantes, ab usu vesicantium plures mortuos vidimus quam sanatos. idem. l. c.

Peccant in eo sæpius Medici, quod præsente in acutis febr. delirii vel convulsionum periculo ad vesicatorium tanq ad sacram anchoram

con

confugiant. Quam tristis saepe sequatur eventus, nevi post auctis istis symptomatibus et ipse didici experientia, et aliorum hac de re observationes id confirmant, Cl: König: exempla adfert febre maligna laborantium, deliriis vigiliis et inquietudine afflictorum quibus applicat vesicatoria intensissimos dolores, ardores fermos ac si pars aëneo igne torreretur, et capitis incendium cum convulsionibus epilepticis funestis concitarunt vid: Fr: Hoffm: Med: System: Tom. II. cap. VIII. p. 286.

De praestantissimo vesicatoriorum usu in doloribus capitis contumacissimis nullisque aliis medicamentis cedentibus vid. Observ: Petr: Antonii Michelotti quae extat in Act: Phys: Med: N. C. Vol. 1. Obs: CIV. p. 197. seqq.

De vesicatoriorum usu et abusu legatur Bohn: in Tr: de officio Medici duplici Clinici atque Forensi p. 315. seqq:

Fr: Hoffman: multiplici compertum habet experientia infantibus succulentis, variolis aut morbillis mox prodeuntibus mox relabentibus exoptatas tulisse suppetias vesicatoria, brachiis vel manibus admota, ipsa vesica imposito Emplastro diapalmae, aliquot dies aperta servata vid. Fr: Hoffm. Dissert: de praestanti vesicatoriorum in medicina usu p. 14. seqq. Addit Cl. Autor huic Dissertation cautelas quasdam probe observandas quando quorum casu quo loco quaeque circumstantiis [illegible] et temperamentis vesicatoria sint applicanda

In febribg, quæ exilissimo pulsu extremitatibg frigidis, anxietates, ad morbos soporosos propensione, aliisq coagulationis indiciis stipantur dictu ẽ incredibile q proficuos effectus afferant vesicantia; multo magis si adsint tempus hyemale, temperies aeri ad humidum inclinans. habitg pinguis et similia vid: Bagliv: oper. Med. p. m. 655. seqq.

Quanta utilitatis vesicatoria sint in pleuritide et affectibg pulmonum vid: supra sub tit Pleuritidis p. 78.

In oculorum et faciei morbis vesicantia cervici applicata sunt tanq specifica et cæteris præstant, præsertim in suffusione et fluxionibg vulgo dictis ad oculos irruentibg ut sæpig mirati sumus. vid: Bagliv: l. c. p 658.

Neque v alia ratione et tempore juvant, ubi motus solidorum et fluidorum deficiunt, motus arteriarum languidi sunt et vis quasi naturæ fracta, dum penetranti illo, quo prædita stimulo universi corporis tubulos nervoso musculares ipsasq arterias de novo animant easq ad vividiorem contractionem et systolen irritant. Qua de causa ab eorum applicatione pulsus ante depressi sese attollunt, parvi majores fiunt. Ex quo apparet, non sine cura et cautione in pulsu forti et celeri vesicantia applicanda ẽẽ, nisi dolores febres, inflammationes accendere et phrenitidem accersere velimus. vid: Fr. Hoffm: Med. System: Tom. II. p 287. —

De Vesicatoriis legi in meritus Nenteri Diss: de Vesicatoriorum usu quæ extat in Tom. I. Diss: Var: Sir: 16.

DE FEBRIBUS MESENTERICIS.

Per Mesenterium non solum illam quae tenuia intestina connectit et colligat Mesaraeum Anatomicis dictam partē, sed et eam, quae crassis et magine colo adhaerescit, et mesocolon audit intelligimus. vid. Fr. Hoffm. Diss: de febr. Mesent. 1728. habitam, p. 6.

Mesaraeum jejuno et ileo intestino est connexum, ex triplici membrana, superiori scilicet, inferiori et media cellulosa seu adiposa, quae pinguedinis sustentaculū, conflatum. Super medium tam arteriosa quam venosa vasa nec non nervorum surculi discurrunt innumeraque quoque in ipsa glandulae consistunt. Superior vero et inferior lamella magis vasa quae lympham et Chylum vehunt habet. Tota haec compages pendula in abdomine haeret, et tam per robustam, peritonaei membranam firmiter prima lumborum vertebrae concreta quam per insigni conspicuum ramum ex arteria aorta, Arteriae Mesaraicae nomine notum, nec non nervorum plexum ex pari octavo, inter costali et lumborum vertebris prodeuntib. conflatum, alligata est atque appensa. Vena a dextro Venae Portae est ramo sinistro ad pancreas et lienem abeunte. vid. Fr. Hoffm. Diss: de febr. Mesenter: 1728. habit: p. 6.

Mesocolon crassa comitatur intestina longeque alium ac Mesaraeum servat tractum, cum ipso Colo communem. Incipit scil: in Costa ilii dextri lateris et cum colo ascendit ad dextrū renem et inferiorem Hepatis partem, postea ad Omentum convertitur, sub quo infra ventriculum pergit ad sinistrum latus ubi sub diaphragmate circa lienem conspicuum, colo sursum prius ac deorsum iterum in anguli figuram reflexo, efformat flexurā, inde ad renem sinistrum porrigitur, ac demum Musculū psoas, et os sacrū, incurvato ad formam literae S tractu, transcendens, ad pelvim peritonaeo adhaerescens tendit. Vasa lactea obtinet perpauca glandulas h. paucas ac minores habet, et ex mesenterico medio et inferiori nervorum ramos exiguos sortitur surculos, per peritonaeum ad mesocolon et tunicas Coli serpentes. vid. Fr. Hoffm. Diss: alleg: p. 7.

Vasa lactea peculiarem per Mesenterium cursum servant, describitur prolixe a D. Saltzmanno in Diss: de Nova Encheiresi ductum Thoracicum inveniendi vid: Diss: Nov: Tom: 1. ———

De Febribus Mesentericis.

In Historia Mesenterii non prætereundum, quod cumprimis medico servit usui, meseræum nimirum et mesocolon tam copiosis et amplis arteriosis ac venosis vasis esse dotatum, ut largam sanguinis copiam recipere et custodire queat. Jam vero tam uber sanguinis affluxus nec ad calorem, nec ad nutritionem mesenterii æque ac intestinorum, in quibus tenuibus ramificationibus canales terminantur necessarius est, in sapientissime autem fabrefacta corporis humani machina nihil frustra factum, ideoque cui usui hoc destinatum merito indagandum. Nostra igitur sic fert sententia. Exundans sanguinis copia graves corpori struit insidias et mole sua quam facile vitales motus, viscera nobiliora infarciendo interturbat, hinc tam multi et magni in mesenterii minus exquisiti sensus visceræ conformati canales, qui exuberantem cruorem non modo suscipere, sed et sine illa, quæ ex ipsius congestione et stagnatione in reliquis visceribus redundat noxa, aliquandiu asservare possunt, ne sanitas cum Vita periclitetur. vid. Frid. Hoffm. Diss. de febribus Mesentericis. 1728. hab. p. 9.

Dispescuntur febres mesentericæ commode in acutas et chronicas. Illæ ubi fere semper ab inflammatione et stasi sanguinis in tenuissimis partium exquisitiori sensu pollentium vasculis natales ducunt, ita hæ ut plurimum a stagnatione vel in effusione et corruptione, humoris copiosi, præsertim serosi in canalibus vel extra eos, ortum debent. vid. Fr. Hoffm. Diss. alleg: p. 11.

Quæ inflammatoriæ febres, acutæ et continuæ sunt, interno ardore, dolore præternaturali æstu, virium prostratione anxietate et inquietudine sese produnt, ac non tam in ipso Mesenterio, quam potius in intestinorum tunicis musculoso-nerveis, vel in peritonæi membrana cui crassa adhærent, consistunt. vid. Diss. Hoffm alleg. p. 11 seq.

Dantur vero aliæ adhuc febres complicatæ indolis, quæ ex continua adeoque quotidiana, ac intermittente tertiana sunt compositæ, et cognoscuntur ex pulsus frequentia, præternaturali æstu et virium, nec non somni et appetentiæ defectu, ita tamen, ut hæc pathemata alternis diebus, præcedente levi horrore et partium externarum refrigeratione, ingravescant et exacerbentur, Veteres semitertianam seu ~~hemit~~ Hemitritæum vocarunt. vid. Frid. Hoffm. Diss alleg:

Quomodo Hemitritæus ab aliis febribus distinguatur docet Fr. Hoffm. in Tom. III. Med: System: p. 32 seq.

De Febribus Mesentericis.

Sicut in omni inflamatione, ita hic in ea quae mesentericis in febribus praesto est, apprime conducunt diluentia, humectantia et diaphoretica leniterque nitrosa, quippe quae eidem validissime resistunt, nimiumque ardorem ac sitim extinguunt. Ad promovendum vero magnum illud in his morbis alvi beneficium, praeter Clysteres ex floribus parat. gorricis et emollientibus ac seminibus car. minativis et sapone Veneto paratos cast: tutissima, quae Mannam, Rhabarb: passul: min: adjecta portione Tri medii hic tempati, uti et terra fol. Tri, aut Tr. Tart: habent et ex sero lactis dulci leniter decocta sunt, modo ventriculus ferre possit. Haec enim clementer et sine sanguinis commotione primas vias à sordibus vitiosis depleant. Conducunt tamen hic egregie temperatae ejusmodi balsamicae Pilulae quae secundum Beccheri exemplar praeparantur. vid: Frid: Hoffm. Diss. all. p. 24.

Ad obstructionem ab amurca tenaci crassiori tunicae villosae intestinalis removendam, vel hic ad glandulas Mesentericas farctas et obstructas expediendas solus liquor Tri per deliquium paratur vel is cum liquore Tartari mixtus adjecto tantillo Extract: Croc: et aliquot granis Extr: Card: ben: parva sed repetita dosi, per aliquot hebdomades usurpatus miram promittit opem et efficaciam. vid. Diss. Hoff. all. p. 25 seqq.

ad aestum in febribus temperandum, et acrimoniam humorum, quae dolorem accendit obtundendam, diluentia, ut serum lactis, vel ptisanae, cum Ras: CC. Scorzon: Passul: rad: Cichor: et sem foenic: confecta Emulsiones ex amygdalis, vel solo sem: Cucurbitae paratae cum Aquis flor: Tili: primul: ver: acac: cers: n: omnibus aliis virtute praestant: vid: Diss: all: p. 25.

Si lenta febris adest jam laudata conducunt usque hic ad consolidationem exulceratarum partium promovendam officina fit: Decocta ℞. Veronic: Scab: sonchi, marrub: alb. flor: bellid: Hyperic: fumit: millefol. sive ex aqua sive sero lactis, decocto CC. aut jusculo carnis, frequentius usurpata. Aquae medicatae temperatae quoque conducunt vid. Diss: all. p. 26.

Casus de Morbis Mesenterii.

Miles quidam, facie livida, corpore macilento et languido, pulsum tamen celerem cum quadam duritie exhibens conquerebatur graviter de Alvi fluxu per 3 continuos menses ipsum adeo detinente, ut quotidie octies vel decies desidere cogeretur, secedentibus nonunquam ut naturaliter fieri solet excrementis, nonunquam vero saniosa, nonunquam sanguinolenta materia, sine scybalis, appetentia ciborum simul imminuta, faucibusque aridis. Inquirenti in tam chronici mali causam respondit se graviter aliquando in sinistro dorsi et thoracis latere verberibus esse percussum

ut locus sugillatus comparuerit et dolor successerit immensus, præterlapsis autem aliquot diebus, doluisse hypochondrium sinistrum ibique supra os ilei protuberasse tumorem aliquot hebdomades subsistentem, donec obortis in ventre torminibus, alvus sponte fuerit soluta, multaque saniosa fœtida materia atro in sanguine tincta copiosis secesserint dejectionibus. Ex eo quidem tumorem subsedisse et dolorem quoque evanuisse sed diarrhœam persistisse et adhuc ipsum mirum exercere ac vires absumere. Dimissus igitur e consilio, ut serum lactis dulce nostra methodo paratum quotidie ad mensuram nec non infusum ex Scabios. Veron: sanic: menth: melis: millefol: flor: Hyper: et papav: errat: frequentius potaret, quibus in effectum datis, ut post aliquot hebdomadum decursum rediens gratus profiteretur, parciores longe esse dejectiones corpus vegetius meliora omnia, nec de perfecta sanitate impetranda dubium. vid. Diss. all. p. 26 seq.

Alter simili fere morbo laborans erat rusticola, habitior et quadratus. Pronus hic in truncum cum ventre ceciderat acuminatum, et ex eo exquisitum in abdomine, paullo supra umbilicum persenserat dolorem, cum animi deliquio, accensa simul, præcedente horripilatione et refrigeratione febre. Post aliquot dies sanguinolentam et saniosam per superius et inferius os ejecit materiam multam, eoque facto, siluit febris remansit tamen languor et appetentia prostratus. Cumque elapsis 14 diebus, domesticis laboribus manum admovere inciperet, denuo recruduit abdominis dolor, animi defectione, horrore et febre stipatus cum extremorum frigido sudore, ut animam agere videretur. Sequuta per diarrhœa cruenta et saniosa per aliquot dies symptomata iterum mitiora facta ac remiserunt, sed vix septem dierum fuerunt induciæ, quibus circumactis priore repetierunt pathemata cum febre, obortoque alvi fluxu, conquieverunt rursus, implorantum igitur D. Hoffm. auxilium qui crebriorem decocti avenacei usum cum humana vel canina axungia butyro potabili rubro et Balsamo Locatelli suasit ac demum decocto Herb: Vulner: Alchymill: agrimon: sanic: pyrol: fragar: Veronic: flor: bellid. Hyper: aliarumque ex cerevisia ægrum hunc ad sanitatem fortunante Deo, traducit. vid. Frid. Hoffm: Diss. de Febr: Mesenteric: p. 27. seq.

DE PODAGRA.

Podagra dolorosus articulorum morbus illos præ ceteris invadit senes, qui postq[ue] meliores vitæ annos mollius ac delicatius transegerint, otio, crapulis, veneri, vino, aliisq[ue] generosis liquoribus uberius indulserint, ingravescente jam ætate ab exercitiis desuescunt, et vitam omnino otiosam degunt. vid. Baglivi Prax Med. lib. II. cap VI. p.m. 186.

1

Longe ante paroxysmum sentiuntur leviores dolores inter scapulas, circa nucham et spinam dorsi, circa lumbos, os sacrum, coxas, donec sensim tandem in partibus inferioribus sedem figat. Paroxysmus autem ita procedere solet.

Paucis diebus ante illius insultum, torpor quidam et veluti flatuum descensus per femorem carnes cum affectione quasi spasmodica præcedunt. Imo nonnunquam etiam pectoris angustia, et asthma humidum. Pridie paroxysmum appetitus voracior est, sed præter naturaliter, licet sanus lecto se commiserit patiens circa mediam tamen noctem excitatur à dolore pollicem pedis utplurimum quandoque vero calcaneum, suram, aut talum occupante, paullo post rigor, horror et aliqualis veluti febricitatio superveniunt, quæ omnia sensim remittunt, dolor vero gradatim crescit, donec ad summam vehementiam circa solis exortum pervenerit, et ossicula tarsi ac metatarsi varie occupaverit, cum sensu veluti canis rodentis, aliquando pressuræ, et coarctationis quandoque vero veluti dilacerationis ligamentorum. vid Histor. Vratisl. MDCXCIX. p 136.

Comitatur podagram etiam rubor et tumor, quamvis aliquando reperias podagricos, in quibus nullum tumoris vestigium cernitur, et hi atrocioribus dolorum facibus uruntur. Sitis, præcordiorum anxietas, fatigatio, ciborum nausea, flatulentia, dolores lumbares sunt quasi ordinaria podagricorum symptomata. Quando autem dolores recrescunt in oculos incipit incurrere spasmodica musculorum compressio et strictura, ac sicuti

antea de dolore, ita modo de ten-
sione, stupore et rigore conquerunt.
Urina podagricorum, prioribus septima-
nis, rubicundior e et sedimentum
rubrum ac veluti arenosum de-
ponit. Tumor qui circa finem
erumpit ac tardius dissolvitur
spem facit, fore ut aegri per
longius intervallum a crucia-
tibus podagricis vivant immunes
vid. Hist. Vratislav: MDCXCIX. p. 126.

De affectu arthritico cum peculi-
ari manuum callositate vid:
Fr: Hoffm: Medic: Consult: Tom. 2.
p. 114:

De Arthriticis doloribus cum Consilio
praeservatorio vid: Fr: Hoffm: Med:
Consultat: Tom: 2. p. 152.

De malo Arthritico scorbutico
vid. ejusd. Hoffm: Med: Consult:
Tom 4. p. 40.

De affectu arthritico vago saepius
recrudescente vid: Hoffm: Med:
Consult: Tom. 7. p. 207.

Liquor antispasmodico diaphoreticus: S.

Antipodagricus qui instanti contamenti dolores mitigat.

℞: ... Ʒij
Extr: Castor: Ʒij
Succin: Ʒß
Croc: ...
Opii āā Ʒj.

Misc: optime solv: leni calore,
Hic liquor: in paroxysmo podagræ
exhibetur: interne ad gtt. 40. 60.
externe in parti affecta inungitur
et dolorem vel in momento tollit.
vid: friedrich Hoffmanns Untersuch
... Man g. etc: 7ter Theil:
Untersuch: IV/p. 269. Externe li...
applicatur aliquid camphoræ ipsi
admisceri potest.

Dum ad curam convertimur, propemodum cum Podagrico apud Lucianum in Trago-podagr: p. 807 Tom. 2 exclamamus: Incomprehensum o! mentibus mortaliū malum irritis Te, ut mitigamus fotibus omnes. Sane verissima sunt, quæ ipsa de se podagra jactat. in eodem dialogo p 813. Quod sit insuperabilis Regina morborum, quam nec ipse Pæon omnium coelestium medicus Deorum vincere pharmacis potest, nec phœbi doctus filius Æsculapius. Equidem ex quo mortalium fuit genus, omnes ejus vires retundere gestiunt, omnemque turbant pharmacorum industriam sed vere podagra illos omnes jubet plorare, atque sic tentantibus se occurrere iracundior solet, sed in se excogitantibus nihil mitem ac benignam præstat se; Nam in tanta, nescio quæ arcana jactantium turba nunquam desunt, qui iterum cum Podagra apud Lucianum absoluto dolorum exercitio, baculi opem implorant.

O.

O.! qui labori, bacule, fers opem meo
Sortite partem tertii pedis gradum
Fulci, trementem dirige, ut nobis iter
Leviaque ~~vestio~~ ut imitar solo. vestigia.

In paroxysmo exhibuimus horis matutinis lenia diapnoica, eaque cum nervinis decite miscuimus. Pomeridiano tempore apientibus instituimus ac sub noctem pulvere. Dosos ac cinabarinos exhibuimus vid. Hist. Vratisl: MDCXCIX p 137.

Egregium seū antipodagricum describit Hoffm: in Observ: Phys. Chym: sel: lib. II. Obser. XXXI p. 250.

De Asthmate et Tussi.

Asthma est difficilis respiratio, cum sono, sibilo aut roncho, successive mira dens et chronice aegros afficiens a Materia serosa, mucida aut salsa in pulmonibus haerente, oborta, vid: hac accurata asthmatis definitio quod ~~[illegible]~~ Coschwitz Patholog: p. 308.

Asthma distinguitur in humidum et siccum.

In humido copiosa materia sive mucida, sive purulenta, sive tartarea viscida aut ipse sanguis in pulmonum substantia eorumque vasis haeret. vid: Fr. Hoffm. Diss: de ~~atonia~~ morbis ex atonia viscerum originem habentibus c. VIII. p. 31.

In asthmate humido sonus ronchi atque stertoris auditur. vid Coschwitz.

In Asthmate sicco contractae sunt membranae nervosae pulmonum et vasorum bronchialium sive id fiat ex spasmo et convulsione sive ex fumo constringente sicco, vel carbonum fossilium vel Saturni vel calcis aut halitibus venenosis metallicis, sive oriatur ab sordibus acribus corrosivis nervos occupantibus ob morbillorum podagrae etc: retropulsione vid Fr. Hoffm. Diss. alle. p. 31.

In asthmate sicco ronchus et stertor deficit et loco illius sonus acutus cum sibilo vocis clangosa praesto est vid Coschwitz l.a. p. 309.

De asthmate ejus causis et signis cum cura legi meretur Joh: Mauritius Hoffmannus in Not ad Praxin Chymiatricam Hartmanni Lib. II p. 330 seqq:

Distinguitur in asthma in convulsivum, est tali Asthma affectus spasticus constrictorius thoracis acutus, respirationem supprimens, et suffocationem minitans a sanguine circa pectus restagnante vel congesto ortum ducens vid. Coschwitz Pathol. p. 390.

Differt. Asthma convulsivum a sicco et humido. 1mo ratione materiae quae in his serosa in convulsivo vero sanguinea. 2. ratione invasionis. Convulsivum n. est ~~[illegible]~~ acutum, alterum chronicum. 3. ratione durationis convulsivum n. non tam diu durat ac reliqua. vid: Coschwitz Pathol: p. 391.

Historiam Asthmatis periodici gravissimi vid: apud Vratislavienses in Histor: Morb. 1699. p. 18 seqq:

Asthmatis humidi Historiam cum Consilio et Cura tradit Frid. Hoffman. in Medic: Consultator: Tom VI. Dec. III. Cas. VIII. p. 217. seqq:

Asthmatis spasmodico convulsivi mentionem facit et salutare consilium suppeditat Fridr: Hoffman: in Medicin Consult. Tom. VI. Dec: II. Cas. VI. p. 130. seqq:

Asthma stomachale flatulentu describit Fr: Hoffm: Med. Cons: Tom V. Dec. I. Cas. VII. p 56.

Asthmatis stomachalis nulla sunt certiora signa, quam quod ab assumptis alimentis paroxysmi recrudescant, et humoribus vitiosis per vomitum rejectis sedentur ac compescantur vid Hist. Morbor: Vratislaviens: A.o 1700. p. 228. seq.

Curatio Asthmatis alia est in paroxysmo alia extra paroxysm: In paroxysmo si ex vitio sanguinis provenit vena incidenda et sessio sub situ erecto item alvi ductio per clysterem commendanda. Seq. potio utilis est.

℞. aq: Hysop:
~~Foenicul.~~
Tragoni ana ℥ij
Spir ... c. anis:
CC succin ana ʒß
Essent glycyrrh. ℈ij
syr: violar: ʒß.

M. d. ad vitr.

Vomitorium lenius in quovis asthmate non contemnendum est. v. gr.

℞. ... emet: gr j ß
Nitr: purif. gr viij
aq: anis: ʒß
M, d. ad vitr ... ...

Extra paroxysm: si cachexia mali causam attulit, anticachectica, et ... amara et praecip. pilul. polychr: conducunt vid. Fr. Hoffm: Diss: de Morb ... aton. visc. p. 22.

In asthmate humorali mire laudatur seq. mixtur.

℞ Gum amoniac: ℨiß
Vini Rhenan. ℥iv
aq. Hysop. ℥ij
M. ut decl. sup Δem carbonū et exhibeatur ℥ß 2 dosibs. vid Joh. Maurit. Hoffm. Not. in Prag. Chymiatr. Hartm. Lib. II. p: 332.

Asthma senum unde originem trahat et quæ remedia in isto pro[...] ficua sint atq. con[...]ant docent Vratislavie[...] Histor: Ann 1702 [...]

De tussi [...] multa præclara [...] prognosin [...] et remedi[...] Ettner in Com[...] p. 279 et seq.

In asthmate quod est ex degressa materia [...] ad pulmones omnia pectoralia evacuantia [...] nocent. [...]odigiosam operam ferant liquor [...] Hoffm: aut Bursi ut et Ens Bezoard: vid. Diss. Fr. Hoffm: de mot. æ atom. usi at p. 32.

De asthmate spasmodico cum tumore testis sinistri agit Fr. Hoffm. et Consilium quid in hoc casu sit faciendum tradit vid ejus. Med. Consultat: Tom. V. Dec. II. Cas. I. p. 82. seq:

In asthmate humido et cachectico media et loco potus ordinarii sumptū decoctum lignorum diluens. ex.
Lign: Guajac:
Sassafr:
Rad Chin
glycyrrhiz:
Enul:
pass: min ā ℥ß.
confectum optimo auxilio ē vid Fr. Hoffm: Diss de aton. usu p. 32.

Si mucus in pulmonibus resideat, vel pus evacuandum ē, syrupus Nico[...]ianæ præparatus per diuturnam coctionem cum vino Malvatico vel Hispanico sumptus it. Gumi amoniac[...] e vino Hispanico [...] potentissime resolvunt [...] pectorant: vid. Diss Fr. Hoffm. [...] 32.

[...] in asthmate [...] opti[...] [...] eadem Hoffm. l. c.

[...]

DE ASTHMATE.

De asthmate nonnulla habent Med: Berolinenses in Act: Vol: VI. p. 29. seq: ut et. Vol. IV. p. 48. seq: Vol. II. p. 78.

De asthmate Humido legi meretur quod Xenter: in fundam: Medi: Theo. Pract: habet. p. III. p. 45. seqq:

De Scillæ in substantia datæ præstantissimo usu in asthmate vid: Tit. h. lit: Scill:

Inter ea quae leniter sine magna turba ac laesione alvum movent et hinc veteribus benedicta vocantur sunt. Cassia. Tamarindi, Manna Rhabarbarum, Aloes. Ubi acrimonia primas vias obsidet, ut et in tussi rheumatismo nec non arthriticis passionibus et: melancholicis et hypoch. affectibus cum fructu adhibetur tale decoctum.

℞. Man. el. ℥iij. vel. iv.
Cass. ℥iß. vel ℥ij
solv: in decocti Hordei vel CC. non simul et semel sed successive exhibendum est, interposito decoct Hord: vid. Fr. Hoffm. Diss. Physic. Med: Dec. II Diss viij p. 379.
addi possunt: ⊖. vel ♃ solub. vel aqua Cortic. Cit. vel ejus essent.

Tamarindi Commodissime dantur cum decocto CC. Man et syr. acetos. Citr: vid Fr. Hoff: Diss. l. c p. 380. formula posset esse sq.

℞. Tamarind: ℥ij
Man: el: ℥iß vel ℥ij
coq. et solv: in decoc CC. ℥viij. ℥ix.
add. syr. acetos. Citr. ℥ß.

De Scilla Marina.

Mirabilis Scillæ in substantia data efficacia in affectibus serosis, Hydropicis, asthmaticis et leucophlegmaticis, qua non solum lympham serumq stagnans vel extra alveos suos constitutum aut viscidum ob sal acre suum solvit et discutit atq per convenientia naturæ organa excretoria alvum nimirum et urinam eliminat sed et anodynam simul virtutem exserit, à Koehlero satis depredicari nequit, vid Comerc: Litt: Noric: 1740. Heb: 1. et 2: p. 9. seq: proponitur ab ipso seq in modo.

℞ Rad. Vincetox: ℈i ʒj
Scill: gr iv.
Nitr: purif. gr viij
M. f. pulv. f. dosi.

vid: Comerc. Litter: Noric. 1740. Heb. j. p. 13. laudatur In p. 10: Com: Litter: mixta Scilla cum ♁ Caustico Quercet: et Croc ♂ Sat Schul: in Cachexia:

De Scillæ præstanti efficacia in tumoribus pedum œdematosis, asthmate Cachexia legi merentur Observationes Clinicæ Wagneri vid: Comerc: Litt: 1737 Heb: 5: p. 36. seq:

Scillæ examen Chymicum in Dissertatione inaugurali Medica à Celeber. Schulzio in Academia Hallensi tradita et conscripta fuit. Extractus hujus Dissertationis legitur in Litter. Comerc. Norimberg: 1740. pag. 84.

282.

RADIX IPECACOANHÆ.

Non tutius excogitari posse emeticum ipsa ipecacuanha radice existimamus. Haec n. moderatiore dosi vel sola vel cum salibus data, praeterquam quod admodum celeriter operationem exserat, sine ullo detrimento, vel virium lapsu aut gravi spasmo vel convulsione foras, quod in ventriculi et duodeni fundo versatur, ejicit. Videtur quoque haec radix singulari roborandi virtute instructa, unde virium ferme nullus fit a vomitu collapsus, quod ab antimoniatis non potest expectari. vid: Frid Hoffm: Diss: Physic: Med: Dec: II: Diss: VII. p. 306.

Exhibetur optime a ℈i ad ʒß et ultra in robustioribus cum pauxillo Olei in jusculo calido, expedite vomitum et intra breviorem movet et celerius ipso tart. emetic. ad operationem venit. vid Fr. Hoffm. Diss. Phys. Med. Dec. II Diss. VIII. p. 375.

De Emetico improvide dato cum subsequuta morte vid Cas. V. Dec. III Fr. Hoffm. Med. Consultat: Tom IV. p 102 seq. una cum Responso facultatis

DE HELLEBORO ALBO.

Crato in epistol: med. l. 2. p. 227 scribit, si lingua hellebori albi succus degustetur, nulli noxius est, sanguini si communicatus est exitiosus, nam si quis acu sectim eo succo infecta, punctim lædatur, et ~~[illegible]~~ exiguum vulnus accipiat paucis horis post extinguitur. vid: Frid: Hoffm: Diss: Physic: Med: Dec. II. Diss. VII: p. 298.

Permagna res est, Hispanos succo Hellebori albi sagittas inficere et ita Cervos occidere vid: Frid Hoffm: Diss: Phys: Med. Dec. II. Diss. VII p. 297. in fine.

De virulenta Hellebori albi indole legi meretur Wepferi Tr. de Cicut. aquat: c. XIV. p. 219

Mars duplici substantia compositus est, altera subtiliore et [illegible] altera crassiore et terrestri. Illa roborantis et desideratissimae est virtutis, Haec vero rudior cum acido juncta valde adstringens et styptica est. vid: Frid: Hoffman: Dissertat: physico. Medic: Diss: VII: p.344 docet ibidem quomodo ex martis solutione cum dacte vel succo cydonior: laudatissima # possint medicament. parari p 351 praeparat Tinctura flor [illegible] martialium mediante [illegible] Cortic. Auranti extracti.

De Opiatis et Antidotis.

Quomodo Opium corrigendum ut tuto interne usurpari possit docet Hoffman: in Not: ad Poterium p 669. ubi Laudani Opiati descriptionem tradit, ut et Theriacæ Cœlestis contractiorem ~~[illegible]~~tionem.

De Æthiopis Mineralis Virtutibus et usu.

Æthiopis mineralis paratio optima est, quam tradidit Harris. in Tr: de Morb: acut infant: et sequ. ē.

℞. Hydrarg: ℥j. v. Flor: ♃. ℥iij agitentur in mortario vitreo, donec omnes globuli tales penitus evanescāt et massa redigatur in pulverē fuscum tenuissimum, qui paullulū asservatus magis nigrescit. vid: Tr: supr. nomin. p. 136.

Æthiops mineralis usus eximius ē in Atrophia verminosa, ut id Gualter Harris Observ: p. 14 de morb. acut inf: docuit: dum puerulo. 13 añorū singu: dieb. gr. XX. ad ℈β interm. mixtis purgantib. exhibuit qui hoc modo convaluit vid: p. 135.

Æthiopis mineral: usum in Rachitide non satis dilaudari potē Ross: Lent: composuit ē pulverē antatrophon q ingreditur primario æth: miner: hujus pulv: descriptionē vid: sub Tit: Atrophia. p: hujus libri 185.

de Efficacia Æthiopis mineralis in glandularum Colli maxillarum parotidumq. tumore inveterato et fistula pone aurem sanda legi meretur: Observatio D. Schulze quæ Actis physico-Medicis Acad: Cæsar: Leopold. Carolinæ Naturæ Curiosor: inserta ē, Observ: 222. p. 496. sequ: tradit ibidem insimul modū exhibendi et quid amplius durante ejus usu sit observandū.

Strumæ curam seqq. modo adgress. E Ros. Lentil: in fil: 6. añorū. dedit misp et comendavit seqq. [illegible]

℞: specific: antatroph: ʒij
Æthiop: mineral: ʒj
arcan dupl: ℈ß.
M. sum: man et vesp: cap. 2. cultr:
Externe imponatur: seq. Empl:

℞. Empl: diaph: Myns: ʒj
Ol: Buf. ʒß. liquentur.
add: Cinabr. nativ. subtilis. ℥. q. s.
ad novam emplastri consistentiā.
sumsit simul: infusum rutæ
muraria instar Thee. vid: Ejusd:
Lentili Eteodrom: p. 123.

Dn: Schulze ad colli, maxillarū parotidumq. tumores inveteratos debellandos seqq. sumsit et finem suum optatum iisdē obtinuit:

℞. Æth. mineral: ʒß.
Pulv: Cinam. acut.
[illegible] canar: ā ʒj
Ol. Cinam: gtt jv.
Mis: div: in. 16. p. aeq:
ante usū hujus [illegible] exhibuit dosin pilular. lagant: postea p 3 dies tres consumenq. [illegible] die 4. nil medicamentorū capiat æger. postea iterū pilulas sumat, et porro ex dosi et sequ. vid. act: Physico Medic: Nat. Curios. p. 496.

De Scrophulis legi meretur Wepffer Observatio: ubi simul curam subnectit. vid: Obs: ejus Medic: Practicas de Affectibus Capitis Obs. 220. ut et 222. p. m. 980.

Nonnulla de Strumis habet Frid: Hoffm: in añotationibus ad Poterium p. 171. refert ibidem ex Platero Historiam Nobilis adolescentis Austriaci à Scrophulis extincti in quo post mortem dissecto, per longitudinem Colli, tribus in locis, trium digitorum profunditate, anteq. musculi conspicerentur, latera vulnerum, sicuti porcis in dorso apertis lardum spissum, sic et hic alba spissa et crassa apparuerunt

Scrophulosi post mortem dissecti, plerumq. in interioribus partibus max. in mesenterio induratas glandulas et strumas habuerant vid: Frid: Hoff: Not: in Poter: p 171. seqq:

Wieder diese Seuche mag nachgelesen
werden. Joh. Bohlij Medicinam
Practicam Clinicam et Forensem
edita à Samuele Schaarschmidio:
p 615.

Poudre pour oter les loupes.

Prenez une once de gome arabique que vous firez infuser dans deux grands verres de l'eau de plantin l'espace de 24 heures, ensuite vous prandrez demi once de ver de gris demi once pierre infernale demi once de cantarides que vous firez bien desecher sur une pelle au feu, plus une dragme d'opium en larmes, pulverisé bien le tout, et le petrisses et battez dans un mortier de ~~fonte~~ fer avec l'eau de plantin et la gome, quand le tout sera bien melé vous exposeres la pate a l'ardeur du soleil et le tournerez souvent lorsque il sera bien sec vous la pulverisrez bien et l'etenderez sur une feuille de gros papier que vous aurez ~~for~~ trempé dans de l'eau gomé et vous epencherez de la poudre dessus, lorsque le papier sera sec vous en couperez des emplatres de la grandeur de la loupe et vous le laisserez dessus 3 jours, apres quoi en otant l'emplatre vous verrez que la loupe tombera le peus l'ayant creuse par dessous quand la loupe sera dehors vous penserez la playe come on pense toutes les autres.

Cette description m'a doné un gentil home de Bourg en Bresse, etant en voyage avec lui de Lion jusque à Niort, pellier et en faisoit un secret et me la comuniqa par une faveur particuliere qu'elle avoit vers moi. —

Ni.- 1726. J. 8 Janvier.

Mr. Helvetius laudat mirum in modum radicem pareiram bravam eamq maxime comendavit Dn. Duyvenvoorde qui etoit Ambassadeur Extraordinaire des Etats Generaux des Provinces unies. vid: Bibliotheque Angloise Tom. 1. partie 1. p. 126. et seqq.

Idem Helvetius praeparare docet Balsamum summe diureticum e ~~pa~~ pa-reira brava vid: ejusdem Tract: des Maladies les plus frequentes et des Remedes specifiques pour les guerir. p. 113.

Ad partum facilitandū seq. Medica-mento utitur Ros. Lentilij.

℞ Cinamom: acerrim:
ossi: Dactylor:
Borrac: Venet: ā ℈j
M. si validius debet ēē, adde
trochisc: myrrh: ℈j
datur in vino.

Ad fœtum mortuum, secundinas molam ejiciendā mirabile ē medicamentum in [illegible] secundin: primipar: ad ʒj cum vino; sif hoc nonsit ad manus detur in decocto Sabinæ Buglossæ [illegible] ā ʒj et troch. de Myrrh: ad ʒß. et semper Cinamom aliq: seu aqua seu ol: sive [illegible] cinamom: vid. Ros: Lentil: Miscell: Medico Practica: p. III p. 245.

Mulier media ætatis, diu laboriosa graviditate afflicta tandē exclusit acervū vesicularū sedecim librarū pondere vid: Act: N. C: Vol. I. p 362 seqq:

Sequentem [illegible] Wedelij sæpe cum successu propinavit.

℞. Borac: Ven: [illegible] ʒj
Croc. gr. vj
ol. Cinamom. gtt. ij
M. f. 2 dosib., intra bihorium propinandis. cum Vino. vel aqua Cinamom: puleg. vid: Wedelii Amœnitat: Mat: Med: lib. II sect. II cap. XI. p. 408.

Pulverem secretum sine pari
Ad partum difficilem vid infr.
p. 307.

De Inspectione Cadaverum Necessaria.

Cadaveris inspectio absolute est necessaria, quando homo aspectu sanus, ita ab altero læditur, aut vulneratur, ut paullo post, vel intra horæ spatium è vita discedat vid: Fr. Hoffm: Diss. de Læsionibus externis abortivis, Veneris ac philtris p. 6. seqq.

Læsio lethalis dicitur ea, quæ vitam omnibus semper et necessario adimit, cujuscunque ætatis, temperamenti, sexus et corporis constitutionis ac roboris sint, licet etiam optima quævis tempestiva adhibeantur præsidia vid. Fr. Hoffm. Diss: de Læsionibus extern. etc: p. 8. aliquæ ibidem exempla:

Pilulæ ad Dystociam
Celeberrimi Mauritii: Hoffmani:

℞ Theriac: Andromach. ℥iij
Cinamom.
Glycyrrhiz. ana ʒß.

f. c. aqua Cinamomi Pilulæ No. 120. quarum 10 pro dosi præbendæ. Beneficium earum id est, ut vagos dolores sedent et compescant, interquiescendi moram largiantur, tumque collectis naturæ viribus opus promoveant. vid: Commercii Litterar: Norimb: Semestr. prioris Hebd: 18. p. 139.

DE FORMATIONE VOCIS

Pour produire le son, il faut d'abord un air mû, avec une tres grande vitesse, puisque le son fait 180 toises en une seconde, ~~et~~ c'est à dire qu'il feroit en une heure plus de 283 lieües moyeñes de france, si les causes etrangeres lui permettoient de s'etendre si loin. Cela est d'experience vid: Hist: de l'acad: royal de Sciences 1700. p.17. seqq.

La diversité des vibrations, modifie le son et fait les tons differens. Un plus grand nombre des vibrations faites en meme temps produit un ton plus aigu.

CACHOREUM.

In denen Breßlauischen Sammlung
und folgends gelesen, daß [illegible]
Gebrauch in forma infusi quotidie
ad tempus, absque alio adstricto,
excepto interposito vesicante
ein übles Ulcus serosum in Tibia
dextra eines Schulers, damit
er sich lange geplaget und der
auf den Gebrauch vieler externorum
daraus nicht weichen wollen,
von grund aus vollkommen
curirt. [illegible] Natur: Phys:
Med: Mathematica: 4. Quartal.
1729. Mens: Novemb: Class IV.
p. 725.

De Gonorrhoea.

de Gonorrhoea et et reliquis morbis venereis legi meretur Tractatus, quem maxima diligentia conscripsit Dominus Astruc Profess. Montispessulanus in quo universam omnium symptomatum quae in morbis venereis occurrere solent curam exactissime describit.

Decoctum in Gonorrhoea.

℞: Rad: Sarsaparill: elect ℥ß
rasur: lign: Guajac:
Sasafr: āā ℥j

Concis. et cont: d. s. Species zum tranck.

℞. Hb Veronic: Pyrol:
Card: b: trifol:
geran: robert: āā Mj

M. d. S. Kräuter zum ~~thée~~ tranck.

Von obigen Species wird die helfte mit 4 Maass wasser in einem neuen zugedeckten topff nebst 1 Loth von denen Kräutern 2 gute stund gekocht, davon trinckt der patient dess Morgens in bette warm ein oder ohngefehr ein Nössel und schwitzt darauff gelinde im bette. Dass von denen Species zurück bleibt darauff giesst er wider 4 Maass wasser und kocht ob. eine stunde thut auch 2 händ voll Semina Cosmum dazu davon trinckt er statt des ordinair tranck. Dess Abends 2 stund vor schlaffen gehen nimbt er nur ℈j von folgenden bluth reinigenden pulver mit etwas schwartz Kirschen wasser.

℞. lap: Cancr: oss: sep:
Pulv: glycyrrh:
Sem. Lycopodi:
Succini ~~pp~~t:
Ɵii diaphor: āā ℥ß
Ol: purific: ℈iß

M. f. ~~℞~~. d. S. bluthreinigend pulver zum auf jedesmahl.

vid. Frid: Hoffm: Med: Consult Tom. III. p. 105.

DE CINNABARI ANTIMONII.

Si in majori copia Cinabarim ☉ impetrare cupis plus de ☿ii q ♁ii ad præparationem sumere debes. v. gr. juxta Hffm:

℞: Mercur: sublimi: p. 3. c. gr. ℥xij
Antimon: opt: p. 2. c. gr. ℥iv.

Omnia singulatim prius bene pulverisata in lapideo mortario exactissime misceantur. suscitatur in ijs ignis conflictus (qui dependet à salibus in ♁ii particulas agentibus) cum æstuante calore (si præpr: parum aquæ adspergatur) et fumorum venenatorum (a quibus sedulo cavendum) ingenti copia in aera exspatiantium; Hoc autem probe observandum, si Cinabarin magis præ butyro desideramus, ne mixturam humectemus, vel in cellam humidam illam ponamus, sed statim post mixtionem ad præparationem confugiamus. Mixtura itaque ♁ii et ☿ii præfata, retortæ vitreæ indatur, inque arenam collocetur. De retorta autem hoc probe tenendum ut bene figurata sit, collo sat longo ac amplo adornata, ne forsan copia Cinabaris obstipato collo retorta disrumpatur totusque labor perditus eat. vid. Frid: Hffm. Diss. de Cinab. Antim. p. 31. seqq.

Retorta ita collocari debet, ut fundum capellæ pene tangat, vigens enim requiritur ignis impetus ad Cinabarim elevandam. ignis primo non adeo intensus sed paulo modificatus et mitis sit, auctus postea ut capella aliqua ex parte candescat prodit liquor albedine nitens, succedit demum butyrum maxime lympidum quod alio receptaculo excipiendum quod prius si bene lutari debet ne fumus malignus acido-volatis nobis noceat. serva ignis gradum et si liquor luteus à particulis sulphuris admixtis exoriatur, fortifica ignem, etsi nullæ amplius decidant guttulæ cumclaria convoluta foramen retortæ obtura, vehementiorique ignis gradu admoto inferiorem retortæ partem candefactam et materiam in illa liquidam (quam diffracta retorta observavimus) redde. utpote ad ☿ii evaporationem non levis ignis gradus requiritur. vid. Fr. Hffm. Diss: de Cinab: ♁: p. 32. 33. seqq. subjungit ibidem Cautelas in Cinabaris præp. necessarias.

Extractum Anodynum Egregium et Nobile

Hujus Extracti descriptionem ex comunicatione Excell. et Consultiss: Dn: de Welz qui eam à piæ memoriæ Parente suo celeberrimo et felicissimo quondam physico et Medico Lindaviensi accepit, possideo, sequentia sunt ipsa Welzii Medici verba.

℞ Extr: Op. simpl. ʒß
Ol caryophyll. gtt v.
Mosch: succo limon: et aqua rosar: ana dissol. gr. vij
Elect de Hyacynth. vel Alkerm: ʒß.
M. servetur usui.

Hoc Extractum in frigore statim induratur et vitri instar fragile evadit. Levi autem calore remollescit, ut perquam facile in pilulas cogi possit.

Extractum Opii simplex fit sequenti modo.

℞ Opii Crud: optim: ℥j
Secetur in frustula: et affundatur aquæ simplicis fontanæ quantum ad ejus dissolutionem satis esse videtur. Hinc liquor clarus faecibus grysseis in fundo relictis, decantetur, digestioni vel hyberno tempore pone fornacem exponendus, leviterque charta tegendus, donec consistentiam Extracti spissioris, ac ductulis obtinuerit. Basin Extracti Anodyni constituentis.

Pulvis secretus sine Pari ad Partum Difficilem.

℞ Extr: Anodyn: superioris ʒß redigatur in pulverem tenuissimum in mortario vitreo adde
Pulv: Ebor: fossil: ℈i
Bol: Armen: gr. iiij
M. f. Pulv: probe asservandus.

Sciendum autem, omnem hujus pulveris effectum soli extracto anodyno atque opio ipso deberi ceterosque Pulveres non nisi pro palliando secreto additos esse

Maximopere

Extractum Anodynum Egregium et Nobile.

Maximopere interim mirari subit, de virtute opii in partu difficili nihil usquam, quantū ego quidem sciam, tot retro seculis apud Authores reperiri: persuasissimum scil: habentes, omnem Opiatum vim, atq; Energiam circa solam sedationem Archæi atq; mitigationē dolorum occupari: adeoq; tantum abēē, utilitatis aliquid in partu difficili exinde sperare, ut potius si non exitio, certe indeclinabili nocumento, usus ejus parientib; sit futurus. Id quod et ego antehac constanter credidi. Cum autem observare contigisset, odontalgiam, Hemicraniam, aliosq; Capitis dolores, dato Laudano, non raro in momento exasperari, sumptâ conjecturâ, idem in parturientib; accidere posse, maxime, quod ex ~~Helmont~~ Helmontio didicerim, certoq; cognoverim. Stomachum clave uteri gerere. in Juliana quadā experimentum feci, intentioni atq; curiositati meæ accomodatū. Illi enim, cum altero jam die ex partu vitioso mortui Embryonis manus cum vasis umbilicalib; ex utero propendentib;, cunctisq; quæ indicationib; satisfacere videbantur, in cassum adhibitis, fessæ jam, atq; ultimum languenti, seu sopori quem summe expetebat, conciliando, seu dolorib; uteri postliminio revocandis Extracti mei anodyni in pilulas redacti gr. 1½ exhibuissem, tantum abfuit somni aliquid exinde obrepere ut potius orgasmus uteri, qui jam à plurimis horis penitus conquieverat confestim et atrociter redierit, fœtumq; annitente obstetrice salva matre atq; incolumi, profligaverit. Facta deinceps à me

Extractum Anodynum Egregium et Nobile.

Sunt hujus effectus nunq non
felicia experimenta quam
plurima: ut de Virtute Extracti
Anodyni, in fœtu seu vivo seu
mortuo s. naturaliter sive
vitiose locato deturbando,
minime sit ambigendum

Dosis à gran. j ad 3. vel ad summū 4.

DE PUERPERIS.

Sphacelus uteri interdum inde provenit, quando puerperæ, illam vetularum consuetudinem, qua omnibus puerperis, si puerperium felicem ad finem perducere velint, bis aut ter per aliquot horas largissime sudare, lege quasi quadam sancitum est, observant, vid. Act: N. Cur. Vol: II p. 328. seqq.

GN

Aer qui contagiose præsumitur
Miasmata venenata corrigi debet
accensis baccis atq fruticib Juniperi
foliis absynth. et ruthæ itemq
Cornib varii generis à Senerto com-
mendatur et seq.

℞ Bacc. junip. Mjv.
ãã rut: Sabin
rad. Helen:
Cortic: Ext. Betul
Corn: Hirc: rasp: ãã Mj
fol. querc
Myrrh: ãã ℥j
M. f. pulv: vid: Diss. Celeber.
Wolf: Wedelii de literatorum
diæta quæ exstat in Tom. VIII.
et erit Diss. 24.
Plura de aere vid: in Hoffman.
Medicin Systemat. Tom. 1. p. 518 seq.

B.	Pag:	B.	Pag:
		Bubones in febr. malig: quomodo tractand:	241

D.	Pag.	D.	Pag.
		Dysenteria	218.
		singultu in illa	219

F — Pag:

F — Pag:

F Pag. F Pag.

G. Pag: G Pag:

K	Pag:	K	Pag.

M.	Pag:	M.	Pag.

N.	Pag.	N.	Pag.

Q.	Pag.	Q.	Pag.

R. Pag.

R. Pag.

R.	Pag.	R.	Pag.

V. Pag. V. Pag.

W.	Pag.	W.	Pag.

X	Pag.	X	Pag.

Y	Pag.	Y	Pag.

Z	Pag.	Z	Pag.

